FLORENTIN SMARANDACHE

SCRIERI DEFECTE

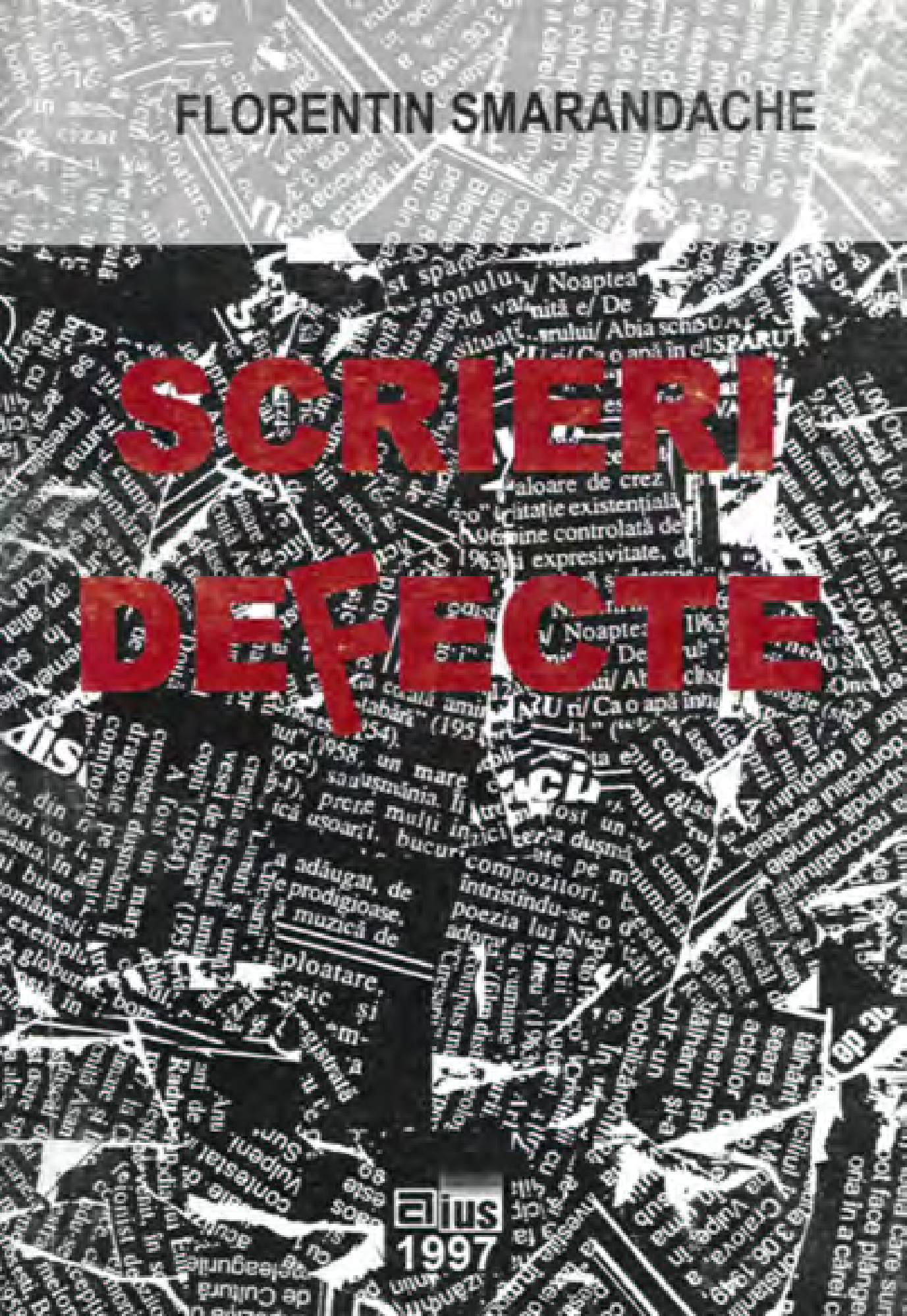

aius
1997

FLORENTIN SMARANDACHE

SCRIERI DEFECTE

proză scurtă
în cadrul Mişcării Literare Paradoxiste

aius
1997

Coperta: Alin Sîntimbrean

© 1997 EDITURA AIUS
Toate drepturile rezervate

ISBN 973 - 9251 - 58- 7

CUPRINS

Din nou despre Florentin Smarandache de
Ion Rotaru 5
Introducere în Imperiul Erorii 11
Câteva trăsături ale NonExistențialismului 12
Un obișnuit <Fapt divers> 17
Actualitatea Culturală (proză scurtă poem) 19
Despre cum să nu te urci la Înalta NonSocietate 20
Buletin de știri 25
Portret 27
Scrisoarea I a lui Nea Vasile refugiatul politic 28
Scrisoarea a II-a a lui Nea Vasile refugiatul politic 31
Scrisoarea a treia 34
Scrisoarea lui Mircea Babanu 35
Laitmotive (proză scurtă fără acțiune, fără intrigă,
fără subiect) 36
Speranțe 40
Amintiri de care nu doresc să-mi mai aduc aminte! 44
Scrieri defecte (proză scurtă eseu) 47
Introducere în limba păsărească 51
Curriculum Vitae 70
Mașina de scris 72
Peisaj cu vise 73
Eroica zi a unui om obișnuit 75
Savu lu' Lența 79
Aventuri galante 82
Istorioară de dragoste (proză scurtă critică) 84
Divorț 86
Uimitoarele isprăvi ale lui Nea Gheorghe 88
Genealogie 92
La ștrandul <1 Mai> 94
Caracterizați personajul <Vitoria Lipan> din
romanul „Baltagul" 95
CFR 98

Dulap - în - care - intră - multă - lume - și - merge
- singur - pe - șine 99
Shakespeare Alexandru și Beethoven Nicolae 101
Diplomă (proză scurtă juridică) 104
Ahmed sau Houssine sau Hassane 105
Bâlciul de Sfântu Ilie 108
Nea Faruk cel pămpălău 111
Nea Faruk și butoanele (serial radiofonic de
Liviu Rebreanu și Fărâmiță Lambru) 112
Acul de siguranță 114
NonProză 117
Tatăl Nostru (proză scurtă de sfințire) 123
Basm la infinit 124
Capra cu scufiță roșie, și alte povestiri 126
ĂăÎîÂâȘșȚț (proză scurtă pentru computer și printer) 129
Voi începe să scriu un roman de Marian Barbu
(proză scurtă plagiată) 131
Temă pentru acasă (proză scurtă rezumat) 132
Subiect de nuvelă 133
Greuceanu [partea întâi] (proză scurtă rebusistică) 134
Greuceanu [partea a doua] (proză scurtă matematică) 135
Greuceanu [partea a N-a, pentru N=3,4,5,6,7,8,9,...,∞]
(proză scurtă chineză, bengaleză, chimică, fizică,
marțiană, astrologic, metagalactică,...,∞] 136
O zi din viața unui ins anodin (proză scurtă aleatorie) 138
Gânduri ascunse (proză foarte scurtă) 139
Secretul comorii din insulă (cea mai scurtă proză
din lume) 140
Dracula omagiat de <Beatles> (proză istorică britanică) 141
Dracula și computerul (proză științifico-fantastică
americană) 141
Mecanizarea agriculturii (proză scurtă grafică) 142
Cititorul devine scriitor (proză scurtă de viitor) 143
The most paradoxist man of the world (proză scurtă
biografică de Charles T. Le student la Glendale
Community College de Florentin Smarandache) 144

DIN NOU DESPRE FLORENTIN SMARANDACHE. . .

Despre care am mai scris și cu alte ocazii: când cu publicarea *Manifestului Paradoxist* sau a memoriilor prodigiosului condeier din volumul Fugit. Întemeetorul Mișcării Paradoxiste Internaționale este, evident, plin de surprize. De acest lucru ne putem da seama de îndată ce-l descoperim pe matematicianul prozator, poet, dramaturg, eseist etc. (căci deși la o vârstă scriitoricească relativ fragedă el a abordat toate genurile și... „non-genurile" literare și... „non-literare" definind (vezi de ex. „Abracadabra", Salinas, California, SUA, Anul 2, p. II, iunie 1994 și „Bulletin of Pure and Applied Sciences", Bombay, India, 1995) *Clasa de Paradoxuri Smarandache* în felul următor:

Fie „@" un atribut și „non-@" negația sa, Atunci:
PARADOXUL 1:
TOTUL E „@", CHIAR și - non și „NON-@"
Exemple:
El1: Totul e posibil, chiar și imposibil.
El2: Toți sunt prezenți, chiar și absenți.
El3: Totul e finit, chiar și infinitul.

PARADOXUL 2:
TOTUL E „NON-@", CHIAR și „@".
Exemple:
E2l: Totul e imposibil, chiar și ce-i posibil.
E22: Toți sunt absenți, chiar și cei prezenți.
E23: Totu-i infinit, chiar și finitul.

PARADOXUL 3:
NIMIC NU E „@", NICI CHIAR „@".

Exemple:
E31: Nimic nu-i perfect, nici chiar perfectul.
E32: Nimic nu-i absolut, nici chiar absolutul.
E33: Nimic nu-i finit, nici chiar finitul.
De observat că sunt echivalente cele trei clase de paradoxuri.

Mai general:

PARADOX:
TOTUL (verb) „@", CHIAR ŞI „NON-@".
Desigur, înlocuind (verb)-ul şi atributul „@", se obţin unele paradoxuri bizare, dar şi destule frumoase. Iată, de pildă, acest calambur ce aminteşte de Einstein:
Totul este relativ, chiar şi teoria relativităţii!
Sau:
a) Cel mai scurt drum între două puncte este drumul nedrept!
b) Inexplicabilul este, totuşi, explicabil prin acest cuvânt „Inexplicabil"!

Mai în general şi mai pe scurt, în limbă...americănească:
All is a the non-a too;
where a is any attribute.
Şi, în fine: *All is possible, the impossible too!*

Dar trebuie să convenim că Florentin Smarandache, cu formularea acestui sistem de paradoxuri, a transportat balcanismul nostru multisecular în sud-vestul Statelor Unite, poate chiar fără să-şi dea seama: totul este cu putinţă, chiar şi neputinţă; totul este neputinţă, chiar şi putinţă; totul este negociabil, totul este tranzacţie; totul este discutabil, nimic nu este indiscutabil; totul este compatibil, nimic nu este incompatibil; la noi, la români - mai ales acum- poţi să furi (furt calificat), poţi să ucizi (aşa cum o doctoriţă din Ploieşti a ucis-o şi a tăiat-o bucăţi pe soţia amantului ei, şi a şi recunoscut aceasta) şi mai poţi „discuta" cu... tribunalul; poţi să furi la „jocurile de într-ajutorare", celebrul Stoica (să furi mii de milioane, de miliarde) şi să se mai poată...„discuta"... dacă eşti sau nu eşti vinovat. (Am un amic a cărui nevastă a născut un copil...negru şi s-a găsit un avocat care zice că „trebuie să mai vedem", e nevoie de nişte

„dovezi", de „expertize", de „cercetări", cine știe, poate că printre strămoși va fi fiind vreun negru, ori poate vreun călător-explorator în Africa etc.). Putem astfel condamna pentru „genocid" (ce vorbă o mai fi și asta?) pe pe cutare potent ceaușist la 25 de ani închisoare și, cu „să mai discutăm", „să mai vedem", „că așa și de dincolo" etc. să-l eliberăm. Numai pe ăla, pe împușcatul de la Târgoviște nu-l mai putem „reabilita", pentru că tot noi avem o vorba aia: „Mortul de la groapă nu se mai întoarce!".

Cred că Florentin Smarandache nici nu-și dă perfect seama cât de bine se potrivesc paradoxurile lui cu cele ce relatează în ale sale Scrieri defecte,un *mixtum compositum* (cum se zice pe latinește), *une macédoine* (cum se zice pe franțuzește, însă în foarte strânsă relație, chiar și lingvistică, cu balcanica noastră Macedonie), un *talmeș-balmeș* (cum se spune pe românește, foarte balcanice fiind și aceste vocabule). Să lămurim această afirmație:

De ce *face* literatură Florentin Smarandache?

Păi tocmai *pentru că desconsideră literatura*, ca neoavangardist ce se respectă. Din capul locului, chiar din prima secvență a volumului, intitulată *Introducere în imperiul Erorii*, el ni se prezintă ca „un posedat, un obsedat al antiliteraturii ca... literatură". Deci, nota bene, chiar *antiliteratura ca...literatură* este respinsă de nevrozatul nostru paradoxist ajuns, cum se vede, în cea mai lipsită de ieșire APORIE din câte se pot închipui, absolut balcanică, purtată cu sine în îndepărtata Arizonă, veșnică povară, irepetabilă-repetabilă povară națională plantată într-un individ paradoxal și *paradoxist*, măcar în aparență. Ca atare, Florentin Smarandache cel pustiit printre americanii alergători în sensul luptei *pentru viață*, pentru bani, pentru *bună stare* (la ce-o fi bună stare?), Florentin Smarandache șeful Mișcării Paradoxiste, crezută o clipă foarte „la modă,, ne apare ca un demodat, dezabuzat...balcanic, furios că toți cei din juru-i nu se interesează de poezie, că vor numai „bani, gândesc la bani și la femei". De parcă noi, mulțimea românilor de aici și de acum, am fi mai breji, de parcă el însuși, Smarandache, ar fi mai breaz! (Din moment ce decretase a se ocupa de literatură, de poezie, numai și numai pentru că... desconsideră cu mare vitejie, literatura, cum însuși o spune.)

Hotărât lucru, omul Florentin Smarandache este un ghem de contradicții. Asta l-a și determinat ca, de acolo din Arizona, să ne trimită

aceste *Scrieri defecte*, încercare de autexplicare, de confesiune *en queu de poisson:* de fapt el iubește până la pierderea de sine literatura, care literatură i se pare că l-a trădat așa cum ar iubi până la nebunie o femeie, care femeie i se pare (ori poate chiar e adevărat) l-a trădat. Este aici, mi se pare, posibilitatea întrezăririi paradoxalei situații de *iubire-ură (love-hate-relationship?)*: TOT CE ESTE IUBIRE, ESTE ȘI URĂ, ÎN EXTREMIS! Sau, în termeni smarandachieni: Totul este ură, chiar și Iubirea: și reciproca: Totul este iubire, chiar și Ura.

Ne place sau nu ne place, literatura lui Florentin Smarandache ne reține atenția (trebuie să ne-o reținã), între atâtea scrieri mai mult sau mai puțin tradiționaliste, postmoderniste, neotradiționaliste etc. Pentru el, produs al unei lumi contradictorii, nonsensul are sens, lui „elucubrația" i pare firească, se chiar scaldă în apele ei; nu o dată, „fantasmagoria" i se pare „palpabilă". Ca primii avangardiști (întemeetorul Paradoxismului, am mai spus-o, este un neoavangardist), ca Eugen Ionescu de exemplu, se înscrie împotriva literaturii academizante. De fapt el este olteanul scârbit de toate, scârbit ce comunismul ceaușist, care nu-i dădea voie să meargă la un congres al matematicienilor în mult râvnitul, pe atunci Occident - din care pricină a fugit în America, crezând că-și poate scutura sandalele-i de vagabond de praful românesc; scârbit de neo sau cripto-comunism, scârbit, până la urmă chiar de prietenii oportuniști, chiar de familia care nu-l înțelege. Iată unul din chipurile unui erou al timpului nostru! Încă de pe când se mai afla în patrie- obsedat de particula „non" - a inventat și termenul de *nonexistențialism* (așa, de-al-dracului!) definind noțiunea în felul următor: „felul de a nu fi al locuitorilor din Imperiul Erorii, de a nu exista, de a nu trăi chiar dacă aparent trăiesc". De aici bătaia de joc sistematică (devenită aproape un tic la transfug) a țării lui Ceaușescu, numită, în stil parabolic și pseudo-utopic, *Palillula* (campania va fi reluată intensiv în piesele de teatru din *Metaistorie*), care a făcut din Smarandache un... „ratat". „SUNT UN RATAT; SUNT UN RAHAT CU OCHI", exclamă cu obidă cel în cauză. S-ar putea, oltean păgubos fiind, raționând în stil paradoxist-balcanist, cum îl știm, ca nici America să nu-l mulțumească și să ajungă la aceeași concluzie, chiar acolo mutat fiind el. Căci doar unde este Împărăția Cerurilor?- de ar fi să ne punem întrebarea capitală, în stilul biblic binecunoscut - răspunsul neputând fi altul decât fatal,

dostoievskianul „În noi înșine!" Asta e: „Am murit după aceea încă o dată./Omoară mereu la mine (întorsătură sintactică... arabă, dar și foarte oltenească, n.n.) Destinul./Înfrânt pe toate planurile, demolat din toate locurile. M-au dat afară din viață, din spațiu, din timp.../MI-A MAI RĂMAS DOAR EXILUL" (Lumea liberă. I. nr. 2o. 18. febr., 1989, New-York). Care „Exil"? Unde? Un exil interior, evident.

Ca în cutare schiță carageliană sau cehoviană, ca în *Câinele și cățelul*, fabula lui Gr. Alexandrescu, oropsitul, măruntul, nebăgatul în seamă, lăsatul la cheremul biurocraților din toate ministerele și din toate inspectoratele (asta l-a și făcut, din disperare, să fugă). Smarandache devine un... Samurache prescutat de atotputernicii Samsoni ceaușiști.Au dispărut oare ei acum? Trecând Atlanticul Samurache a devenit, printre americani, Smarandache?Discutabil! Teamă-ne că tot la un fel de „Coțofenii - din Dos" a nimerit, și acolo. Altminteri n-ar mai funcționa cu atâta rigoare *Sistemul Paradoxurilor Smarandache*. Căci, culme a paradoxului, lumea cea din *Sistem* este mai adevărată decât cea din realitate! Încă o dată: Adevărul începe acolo unde apare Paradoxul. De aceea nu ne vom mira să-l aflăm pe Smarandache la o eternă...coadă:

...coadă la intrarea în artă,
coadă la carne, coadă la pâine
coadă la câine....

Paradoxal: acum în România nu mai există coadă la pâine și la carne. Carnea și pâinea, ca în America!, - și toate celelalte bunuri de larg sau *de îngust consum*, mai ales cele de îngust consum între care și arta - au devenit atât de costisitoare încât nici măcar nu îndrăsnim să ne mai așezăm la coadă. Stăm acasă, perfect conștienți că ar fi să ne așezăm (și suntem de fapt!) la o coadă infinită, fără nici o speranță. Și toate astea pentru faptul că: „Cei doi șefi de stat, Tovarășul Nicolae Ceaușescu, Stăpânul României Moderne, Prim Secretarul Comitetului Central, Personalitate Proeminentă a Planetei, Secretar General al Partidului Comunist, Neânfricatul Conducător al Județului Prahova, Președinte al Cooperativei Agricole de Producție din Popleaca, Înalt Bărbat de Stat din Europa, Genial Comunist, Miner al Țării, Al Doilea Schior din Europa care se bucură de o Vastă Reputație și Recunoștință în Galaxia noastră, Atașat Cultural la Madrid, Vice-Prim Ministru în Ministerul Turismului Internațional, Ambasador în Comuna din Paris, Cismar

Fruntaș pe Breaslă, și Majestatea Sa Mobutu Se Se Se Cu Cucu Bengu Vaza Banga, Dictatorul Zairului, și-au strâns mâinile frățește și s-au îmbrățișat cordial".

Am dat acest citat mai lung, spre a se vedea limpede generoasele căi pe care și le-a deschis - în domeniul grotescului, a caricării automatismelor verbale și a parodierii limbii de lemn din epoca totalitarismului - Florentin Smarandache forțând ușile stilului cu bonfaierele (nu cu niscai sofisticate chei) Paradoxismul, pe care însuși le-a inventat cu ingeniozitate dar și cu sfântă furie. Căci, *si vis me flero, dolendum ipse tibi!* Altfel, nu se poate! Literatura (de orice fel, fie ea și...*antiliteratură* sau *aliteratură*, sau *nonliteratură*) trebuie să țâșnească din viață, din spiritul indignat, furibund, la modul pur, gratuit, se înțelege. Ca într-un blestem! Dacă vrem, exact ca în versurile (puțintel cam copilărești, dar adevărate):

Mama mea când m-a făcut
(lo decembrie 1954) cu sfială
Botelcuța meee,
Îmi legă sticla de gât
Botelcuța meee...
de cerneală.

Acesta-i blestemul lui Florentin Smarandache: Să scrie, să scrie, toată viața sa; indiferent dacă rămâne chiar un Samurache, în realitate cea reală (română sau americană), va deveni un Samson în spirit!

Și abia atunci vom mai sta de vorbă.

Și ca să nu se uite că eu am spus aceste vorbe mari,

iscălesc,

ION ROTARU
8 martie 1995

INTRODUCERE ÎN IMPERIUL ERORII

Cine este de partea mea să mă urmeze pagină cu pagină chiar dacă nu-i face plăcere.

Am unit între aceste coperți contradicțiile unui spirit eretic, într-o lume malțioasă. nelume, pentru că numai aici limbile se încurcă, Turnul Babel, nonsensul are sens, elucubrația este firească, fantasmagoria palpabilă, omogenizarea impusă devine eterogenă.

Unei societăți care nu mă recunoaște, mă refuză, îi răspund așijderea.

Toate anomaliile <scrierilor defecte> [reduse ca spațiu tipografic (chiar de câte o pagină), unele ieșite din timp] sunt consecință a Răului care s-a implantat adânc pretutindeni, iar dacă spre exemplu mai există și scrieri normale- văzute prin prisma non-societății ele apar ca deformate (în oglinzi contemporane), strâmbe.

Fac literatură tocmai pentru că desconsider literatura fiindcă aici este apanajul unei elite: niște carieriști care cică se pronunță împotriva carierei.

Sunt un posedat, un obsedat al antiliteraturii ca... literatură! Teoria jocurilor și a catrastofelor, programare cibernetică, experimentare literară în... laborator(„ Poveste la infinit" este un model de scriere ciclică elementară care nu se termină niciodată, „Capra cu scufiță roșie și alte povestiri" reprezintă o combinare aleatorie de texte literare diferite (fără colaje), etc.)

Spre a surprinde(?) inefabilul s-a încercat un stil multistilistic (automatisme, alegorii, parafrazări, ș.a; procedee baroce, formaliste, realiste, suprarealiste, impresioniste, expresioniste, (non) existențialiste și alte „...iste"), interferența genurilor și speciilor literare (poezie, teatru scurt, eseu, nuvelă, povești, proză lirică, amintiri din copilărie) împărțite organic după CRITERIUL SUFERINȚEI (META)FIZICE (a autorului),

CÂTEVA TRĂSĂTURI ALE NONEXISTENȚIALISMULUI

Prin nonexistențialism se înțelege felul de a nu fi al locuitorilor din Imperiul Răului, de a nu exista chiar dacă există, de a nu trăi chiar dacă aparent trăiesc...

Eu simt acest non-existențialism prin viața pe care o duc ca o funcție discontinuă, cu multe puncte de întrebare. De exemplu, acum nu exist, eu nu exist, ci doar un corp al meu pe care îl resimt de altfel străin. Caut și mă depărtez de el ca să-l pot privi, e o masă de carne, un ambalaj. Nonexistența mea în Imperiul Răului se prelungește, și gândul că se prelungește există. Azinoapte n-am fost eu cel care dormea în patul meu, mă uitam la ființa aceea somnambulă lipită de dormeză, nemișcată. Da. nu mai exist de mult, și pretenii mei o știu, și părinții. Vorbesc pe la colțuri. Șușotesc. Știu că eu sunt subiectul lor de bârfă, dar mă fac că nu știu nimic. Și mă închid mai departe în camera mea dinspre drum. Dimineața și ziua și seara și noaptea în pijamale. Citesc ca să evadez din Palilula. Și mă simt mai bine. Mă ușurez. Las trupul acesta obosit să zacă în infern și dau drumul imaginației dincolo de Rău, de Palillula. Îmi fac bine toate. Plutesc în neant deasupra brutalei realități. Atunci pot zice că exist, deși mi-e „greață" ca lui Sartre de nevoia de evazionism. Mi-am făcut o insulă în jurul acestei odăi de țară, valurile vremii reci bat din afară.

Non-existența mea se datorește existenței lor. Ei mă fac să nu exist, să exist în afara timpului. Încerc să exist prin alții care mă vor înțelege. N-am fost eu-însumi nici în trecut și nici mai ales acum. Prea umplu totul ei, cu existența lor artificioasă, defectuoasă, până când o să se umfle balonul ăsta de săpun și o să se spargă. Trebuie să crape odată societatea asta găunoasă din Împeriul Răului și să curgă afară ca un puroi galben și scârbos tot gunoiul din Palillula, oceane răsturnate care să formeze munți în sus. O să răsufle odată toată împuțiciunea de pe-aici. Ei nu ne

lasă nimic. Totul le aparține, secundele, zecimile de secundă, sutimile... Ne picură sufletul lent în clepsidre. Ardem la foc scăzut prin „grija" lor.

„Mai ieși bă și tu prin curte, țipă taică-meu, stai tot timpul cu nasu-n carte, o să te sclerozezi dracu, si atunci n-are nimeni ce să-ți mai facă! Du-te prin centru și mai bea o bere și tu cu profesorii să te răcorești. Nu ți-i s-o fi urât ziua întreagă în casă, dar?

Acum mă doare și mai tare. Sunt semișomer o zi, dar mâine voi fi șomer plin.

Băieți andri și fete ies seara de la film, gălăgioși, giugiulindu-se, fetele gâsculițe, râzând-parcă defilează timpul pe lângă mine, eu sunt retras în afară.„Mă Florin ăsta nu se mai schimbă deloc de când îl știu, aud glasuri, tot așa de când era pe la liceu, „Păi cum să aibă loc transformări și reacții în mine dacă nu trăiesc, dacă timpul m-a împietrit, și stau și privesc pe fereastră la trecut și sunt mereu la pândă ca vulpea, cu teamă, să-mi vină clipa să pun ghiara pe ea, clipa mea o vreau, atât, n-am nimic cu timpul altora,

într-o
liniște zgomotoasă
într-o furtună de conștiință
lângă un naufragiat mort
care sunt eu când nu existam
fiincă ce e mai greu decât să nonexiști
în timpul existenței tale?
naufragiatul are ochii ciuguliți de păsări
răpitoare, naufragiatul are urechile întoarse
pe dos, înăuntru și nu aude decât inima lui
care tace, naufragiatul n-are piele, ca să vorbească prin suflet
Dar sunt morți care există și vii care nonexistă-
morți care trăiesc și vii care sunt morți

Nu-mi pot aminti cum a fost înmormântarea mea de viu, și nici unde. Dar am înțeles-o din atitudinea oamenilor care se schimba față de mine, unii nu mă mai salutau, alții începeau să-mi râdă-n nas, prietenii mă ocoleau, refuzat de peste tot, dat afar de peste tot, mama era tristă parcă a și plâns, tata morocănos-poate și fiincă în ultima vreme nu mai bea. Unde m-au îngropat? În nonconștința oamenilor. M-au dat afară din viață, m-au dat afară din spațiu, din timp nu le mai ajungea lor

SUNT UN RATAT SUNT UN RAHAT
cu ochi
I may not publish, Mr. Alfred B. Willcox,
I may not participate to the Intrenational
Congresses- do you understand me?,
I may not do a master degree (so far, they,
did not accept me for thee times), moreover
I'am unemployed!- do you, Mr. Willcox, understand me?
I beseech you help me to emigrate in the USA.

Maintenant je suis à la recherche du temps perdu par Monsieur Proust, car le mien a été perdu par d'autres, grace à leur d'abnégation et dévouement au travail ont ils intentionnellement perdu mon temps monvécu, et par l'amour du pays natal.

La 32 de ani parcă aș avea 332, încerc să mă uit pe mine, să ies din mine. Sunt înstrăinat în Palillula mea arhetipă, vreau să revin la mine să mă regăsesc, să scap de înstrăinare prin plecarea în străinătate- nu «fuga» pentru că nu pot fugi, mă dor oasele, mă ustură mintea pe care mi-au otrăvit-o cu non-ideile și non-valoarea lor. Căci ce rost am eu în Imperiul Răului decât de a fi un cal de muncă, ascultător, sau un cobai de făcut experimente ideologice pe mine?

Nu vreau nimic, le-am spus, le chiar și plătesc, numai să mă lase să plec. Dar nu înțeleg un lucru! sunt ei stăpâni pe viața mea? Pot ei să facă din și cu mine ce vor? Am înțeles, nu au nevoie de convingerile mele (și nici eu de-ale lor!), mă țin atunci captiv în Palillula, ostatec pentru vina de a mă fi născut aci? Vor să mă îndoape cu teorii «progresiste» băsinoase (să mi le demonstreze pe realitate, și atunci mai stăm oleacă de vorbă).

Am lucrat în Africa, am adus venituri țării, și acum să-și bată joc de mine? Mi-au exploatat munca și-acum să-mi dea cu piciorul? Nu mai au nevoie de mine. Am fost în așazisele „ audiențe" undeva sus,în Capitală, și m-au alungat ca pe un câine. Cum am îndrăznit să tulbur liniștea unui funcționar în stare de adormire cu problemele minore ca de pildă să merg la un Congres Internațional de Matematică? Pe coridoare patrulau polițai ca să intimideze pe acești amărâți deja intimidați.

O femeie (de fapt două) în fața mea nemulțumită pentru un loc de

casă: „Că așa e în Palillula, avem loc de casă în pământ!" (Arăta cu degetul nervos în jos.)

Intru și eu „Păi nu v-am chemat"! Ies.

Intru iar. „Nu se poate tovarășe, ce e aia? să mergi în America la toți fugiții ăia..."

In gândul meu «toți fugiții ăia formează cel mai puternic stat al lumii>. Întreb apoi „ De ce?" „Nu reprezinți d-ta matematica din Palillula." „Nu e vorba de așa ceva. Mă reprezint pe mine însumi. Lucrarea mi-a fost acceptată de un juriu internațional." „Nu contează, puteți ieși" „Mulțumesc", zic, și continui în gând <de așa democrație>! Ce chestie, să fiu obligat să cer aprobare de la toți neaveniți! De la indivizi care n-au nici-o tangență cu matematica?! Am uitat să-l întreb, el câte clase primare are, și prin ce rubedenie a ocupat scaunul de pluș?

Nu ne trebuie aprobare și pentru a merge la closet. la să mai mediteze ei...

Sunt chemat la Poliție. „Ce faceți, ați mai obținut aprobările necesare pentru Congres" Răspund: Nu. „ Nu vă putem da pașaportul fără aceste aprobări." Răspund: Nu mă surprinde. „Ați pus Statul lui Pampolinn într-o lumină negativă." Răspund: Nu eu, cei care nu mi-au dat drumul. „Ar fi bine să le scrieți la americani că sunteți bolnav (Pauză) și de aceea nu puteți participa. „Răspund: Am să le scriu că sunt bolnav (Pauză) fiindcă fac greva foamei. (Și i-am scris chairman-ului Andrew M. Gleason, care mi-a telegramat.)

Am murit după aceea încă o dată. Omoară mereu la mine destinul. Înfrânt pe toate planurile demolat din toate locurile. M-am apucat să plâng pe hârtie. Domnule, nu le-am făcut nimic, n-am nimic cu ei, dar ce au ei cu mine? De ce atâtea bariere invizibile în calea afirmării unui tânăr? Cu ce ajută asta Palillula?

Doctorate nu. De publicat nu. Congrese nu. Excursii nu. Dar ce dracu e permis în țara asta? Că mass media se infatuează cu libertățile noastre de-ți vine să-ți iei câmpii...

Anul trecut nu tot așa mi-au respins participarea în Franța la traducerea unui volum de poezii la meu împreună cu traductrice-a Chantal Signoret?! Desigur, din dragoste pentru cultura din Palillula, și pentru generația tânără.

Colac peste pupăză, acum nu mi-au dat nici post, din dragoste pentru știință și pentru afirmarea ei.

Stau și mă gândesc ce-ar putea să-mi mai facă, la ce să m-aștept de la ei, îi văd în stare de orice, îmi vor demonstra că sunt o nulitate pe băț, un căcat în ploaie, și mă vor obliga să spun mulțumesc mulțumesc, să pup mâna care mă lovește, sau poate mai rău. Își bat joc de mine ca de un idiot de Dostoievski.

Le-am demonstrat anomalia sistemului: un profesor dintr-o comună invitat la Congres, iar alții din oraș de la facultate nu, și s-au simțit lezați, mi-au pretins să nici nu mai cerșesc post învățământ fiincă altele sunt „criteriile" de care se ține cont, nici pomeneală de ce ai în cap.

Și cu cât publicam mai mult în străinătate cu atât retrograda mai rău în Palillula, cădeam în disgrație.

Eu continuam să rămân pe mai departe un cerșetor. („De, dacă ai învățat carte", râdeau de mine colegii.) Vina mea era aceea de a fi primit invitație.

Ei m-au ratat. Prin grija lor sunt un intelectual ratat.

AM MURIT DUPĂ ACEEA ÎNCĂ O DATĂ.

OMOARĂ MEREU LA MINE DESTINUL

ÎNFRÂNT PE TOATE PLANURILE, DEMOLAT DIN TOATE LOCURILE. M-AU DAT AFARĂ DIN VIAȚĂ, DIN SPAȚIU, DIN TIMP...

MI-A MAI RĂMAS DOAR EXILUL....

(„Lumea Liberă", Anul Unu, Nr 20, Sâmbătă 18 Februarie 1989, pp 22-23, New York, SUA)

UN OBIȘNUIT FAPT DIVERS

A fost odată ca niciodată, că dacă n-ar mai fi și în prezent nu s-ar povesti, peste zări departe un sat înflorit printre dealuri, prăpădit și uitat de lume numit COȚOFENII-DIN-FAȚĂ.

A mai fost odată ca niciodată un profesor de Țară ce-l chema și Samurache.

Și zilele se scurgeau una la fel ca alta iar profesorul de științe exacte își târa viața după el ca un palton prăfuit de ani, ros în coate și murdar în spate. I se tociseră ochii de atâtea tratate, din cap îi scoteai sute de formule. Dar omul pășea agale, plictisit de tot și indiferent de toate- în vreme ce colegii de facultate, repetenți la tot și toate, îi transmiteau URĂRI din posturile lor înalte.

Terminase el șef de promoție, dar știa că izbânda aceasta îi cerea mult sacrificiu, că el trebuia să se dedice muncii-de-jos și să-și lase colegii să execute sarcini mai importante și ușoare, de care dânșii erau Capabili.

Dar numai bine că peste viața lui nenorocită și tihnită apare duhul răului-furtuna restructurărilor. Se gândea fericitul de el, pe mine nu mă pot îndepărta, cu doctorate luate, cu cărți și articole publicate, unele-n străinătate...

Consiliul Oamenilor Muncii format din-Director singur, discuta cazul lui Samurache:

-Dați-l afară, zbieră unul, este necorespuzător. Unde s-a pomenit profesor cu doctorate luate și cărți publicate în străinătate, să predea la sate, când colegii-repetenții îi sunt la orașe?

-Este incompetent, fiindcă din știința lui nu se poate coborî la nivelul celorlalți, urlă în continuare altul, pe când Stoiculescu, Strâmbulescu sunt deja coborâți... din copac...

-Desigur, vociferă o femeie, mai are și părul negru, „visător"

-Scoateți-l în brânci și în ninsoare, reluă un mititel ajuns mare, poartă numărul 42 la picioare.

Izbucniră toți: Ce nerușinare!

Și uite-așa și tra la la Samurache-al meu se văzu pe drumuri: când drumul către inspectorat, când către minister.

-Bine tovărășeilor, îndrăznea șomerul să se apere dar am studiat, am învățat, am doctorate luate și cărți publicte în străinătate...

-Și ce vină avem noi c-ai studiat, ai învățat? Vina este-a d-ta, te rugăm nu ne ruga.

Suntem ocupați până peste cap hap hap hap

Samurache își lăsă dosarul și speranțele la ușă.

Coborî scările și urcă-n tramvaiul ce-l ducea către infern. zdranca, zdranca, uite-așa și iar așa, trecu viața ața sa.

Într-o dimineață citi într-un ziar la

FAPTUL DIVERS

Prin grija nețărmurită și considerațiunea deosebită pe care
o acordă Ministerul salariaților săi, s-a creat și repartizat
un post eminentului dascăl Samurache: la Coțofenii- din
dos
ca pentru un câine un os.

Într-adevăr, Mister Samurache deja mort- se îngropa cu ajutorul Ministerului la COȚOFENII-DIN-DOS.

10.06.1984 Maroc, și 20.05.1985 Craiova.

ACTUALITATEA CULTURALĂ[1]
(proză scurtă poem)

Stau la coadă, la intrarea în artă.
coadă la carne, coadă la pâine
coadă la câine (Uraaa Ura
Ce frumoasă-i viața noastră!)
Și privesc cum își construiesc unii
cavou
în nemurire.

Vă implorăm să vă așezați
pe jos
care pe unde puteți
în literatură, ni se anunță prin interfonul
răgușit.

-Nu, mulțumesc.
prefer să rămân în picioare,sus,mă pomenesc
eu răspunzând neîntrebat.

-Dar poftiți vă rog, poftiți.
vă așteaptă
poezia-zice interfonul, apoi către mine:
Gata nu mai sunt locuri, ieșiți afară.

(„ Lumea Liberă", Anul Unu, Nr. 19, Sâmbătă 11 Februarie 1989, p. 26, New York, SUA)

1 Auto-plagiat: Prozatorul scurt Florentin Smarandache l-a plagiat pe poetul Florentin Smarandache (n. ed.)

DESPRE CUM SĂ NU TE URCI LA ÎNALTA NON-SOCIETATE

NisNiș vru să ajungă cu orice preț, în Societatea Înaltă din Palillula, printre oratori, dregători de vorbe ticluite-măsluite, conducători fără studii și alți analfabeți bătrâni și cu virtuți pe hârtie.

NisNiș nu fusese niciodată în capitala Palillulei și nu se gândea să plece nici acum.

Își aminti de frend-ul său Tordip care încercase cu câteva clipe înainte să intre în posesia unei hărți a necuratului cartier din lumea înaltă a lui Pampolinn dar dăduse greș chiar din cauza sa.

NisNiș nu putea să rezolve această dilemă, iar soția sa de-a două se pusese în fața lui de-a latul ca să-l împiedice, și nu reușise prea bine fiindcă era prea cald și se moleșise, cu nici un chip NisNiș nu se lăsa, ba și-și frământa creierii destul de mici și neobișnuiți cu un asemenea efort intelectual.

Tordip îi dete câteva la fund. NisNișa, îi dete și ea, copilul său îi dete și el drumul în pantaloni de frică- până să vină în ajutor sora lui mai mare, NisNiș o ținea una și bună: e de-a rea dacă nu intru în societatea Înaltă.

Până la urmă se hotărî scurt: trebuie să lungească povestea și să-l șantajeze pe tâmplarul de la fabrica de mobilă a uzinei Electronice din satul lor, să devină evazionist. „Așa nu se mai poate" gândi NisNiș, și se apucă cu mâna de burtă, cam la 5 cm hacana de buric, în partea dreaptă, acolo unde-l lovise unul cu măciuca-n cap. „Așa mai da", reflectă iar NisNiș, închipuindu-se pe undeva pe lângă Pampolinn!... sunt și eu la fel de idiot, decе să mi-o ia el înainte? „Ai dreptate " zise în sinea ei NisNișa către Tordip" să nu-l lăsăm să-l detroneze pe împărat. În non-societatea noastră ce-l mai deștept e ultimul în ierarhia socială, iar cel mai prostănac este pus conducător." „Cred și eu că e mai bine așa", își imagină tâmplarul care aflase despre încercarea de deturnare a ideilor lu NisNiș de către o bandă de amici și rude, ostile progresului îndărăt al societații.

De bună seamă că Palillula mergea cu toate pânzele sus- în jos spre a explora negura vremilor și urâtul subsolului și tare se mai exaltau locuitorii săi aflând că pe măsură ce înaintau în degradare mucegaiul îi împânzea cu flori gingașe pe care i le ofereau în dar măicuței lor Pampolinna cea blândă ca un rechin furios cu ochii de mărgele de șarpe veninos cumsecade, priceputâ în arta tăbăcitului de piele la oameni.

Și tocmai când zburdau așa în văzduh prin Imperiul Răului, din care face parte ca o provincie deosebită, Palillula grasă și gustoasă a patagoniei, deci tocmai când gândurile celor doi înțelepți zburau prin văzduh se ciocniră între ele și se prăbușiră la pământ.

Comandantul de bord ordonă brusc EXIT și pasagerii aflați pe scaune săriră cu parașuta și muriră care cum putură. Mai rămase o singură speranță pentru NisNiș: să se descurcăreze singur. Zis și nefăcut.

„M-am dat dracu, dacă află Societatea Înaltă că vreau să intru în ea ca în brânză mă scoate la pensie sau mă dă pe mâna poliției.

Mai bine mă fac că nu știu nimic, că nu am vrut-o, că mintea mea m-a tras după ea ca gușterele care-și târăște coada după burtă și atunci or să... Ba nu„ Ba d... Ba n...".

Ce mai încolo și-ncoace, Societate Înaltă, mai stă și pe loc tot pe loc.

NisNiș se gândi să ia dânsulica de frâu calul bărbatului și mi ță-l apucă și mi ță-l dete cu capul de toate legile și decretele pampolinniene.

Nenea Kafka îi spusese într-o zi lui NisNiș pe când se aflau amândoi la coadă să cumpere sărmăluțe în foi de viță umplute cu, teorii străine din import, că la poarta Societății Înalte se află jandarmi înarmați cu idei până-în dinți, acutite și nemiloase, cu puști teorii mitralieră, cartușe politice, și șepci,. Ba s-a pus martor și pe Gregor la procesul său de la castel.

A doua zi de cum se trezi conștiința în el tâmplarul electronic purcese a da ochii cu vărul său primar într-o comună îndepărtată, vecină, a da ochii și apoi mâna în semn de salut camaraderesc cu cel al cărui prenume îl tăinuia din considerente neconsiderate juste, doar fiincă era un secret de stat în picioare sau la margine de pod lângă râpă.

Tordip umblă și maestrul pe la toți nepricepuții pentru a putea pricepe măcar o boabă din atâtea boabe de cucuruz câte semănase fără a observa câtusi de puțin germinația vreunei opinii sănătoase, răsărite din pământ din iarbă verde de acolo de unde nu se aștepta nimeni.

Copiii familiei NisNiș cultivară ideile ilustrului lor tată și bunic pe ogorul patriei înfloritoare și mândre în frumusețea ei nemărginită, și culeaseră apoi roadele muncii lor: deziluzii. Mai trecu un an, mai trecu doi ani și nimic.

Recolta le era pustiită de lăcustele vremii grele ce se abătuse asupra-le-nori de păcură mocirlă în cer.

Femeia cusa de zor vechile concepte ale soțului ei, tinerii din jur îi compătimeau și-i acopereau cu plapuma pufoasă a umilirii.

Și atunci curajosul NisNiș zise „Nu mai pot răbda. Nu mai pot răbda" și într-adevăr nu mai răbda nici Dumnezeu Sfântul Pătru Popescu. Și-atunci curajosul NisNiș își luă inima în dinți și muri (era normal, că doar nu putea trăi fără inimă- numai Pampolinu e om fără inimă),

Fiul său cel mare NisNișel care-i moștenise întocmai pe tătâne-su la caracter și la vorbă și la port, decise să urmeze politica agrară a părintelui său decedat în urma unor mobiluri înalte. El conchise să intre furiș în Societatea Înaltă, strecurându-se printre jandarmi.

Interveni și fiul tâmplarului electronic care făgădui cu mâna pe fier să-l ajute în tentativa sa de afirmare profesională.

Bătrânul Tordip care mai avea de trăit trei ceasuri rele (fusese anunțat la stația de amplificare a întreprinderii de Conservat Aer în stare proaspătă) cumpără un ceas de mână elvețian și reuși să-și mai prelungească niței viața.

NisNișel se oferi să i-o lipească el, viața, cu niscai scoci- de nici n-o să se cunoască, la care Tordip care nu avea copii îi mulțumi frumos (dar poseda o pereche de pantofi din scoarță de copac ce crește la munte, chiar pe creastă, și care fluieră și beasă când bate vântul și căruia îi cad frunzele când vine iarna iar de-l tai de două ori la rădăcină se usucă și moare, iar de nu-l tai nu se știe cu exactitate unde este buba care s-ar putea să-l doboare într-o bună zi nefastă).

Ploua și fulgera de mama focului și îl trăsni pe NisNișel un plan crucial care-l putea duce în cimitir- la o nebăgare de seamă din partea sa și băgare de seamă din partea lor.

„Ce să nebag eu? Ce să bag eu?...."

Dumnezeu îl trăzni din nori pentru că se afla sub un pom în câmp magnetic, planul mult așteptat: s c a r a . Da, să construiască o scară, ca Icar, și să se ridice pe ea la Înalta Societate. Ușor de zis, dar și mai ușor

de recomandat. Problema era nu ştiinţific cât artistic de nerezolvat.

„Lună dă-mi o scară de mătase" tipă dan spătaru. „Fii bă serios, răspunse NisNişel, ce vrei să se rupă cu tine?!"

Se gândiră ei se răsgândiră şi până la urmă începură să sfârşească.

-Ce faci bage, şăzi şi gândeşti?

-Nu taică, numai şăd.

„Angajăm un meşter"- bîigui tâmplarul electronic junior- şi nu mai stătu o clipă pe gânduri, ci pe vine.

Tocmiră ei prin anunţuri la Mica publicitate un fierar robbe-grillet alain şi un fierar butor michel, care îşi luară angajamentul în faţa întregului colectiv să predea la timp şi în bune condiţii instalaţia la parametrii cei mai înalţi, în conformitate cu noua ordine economică internaţională în materie de spirit. Şi se apucară fraţii de treabă, şi-dăişidăi, cu ce e mai modern şi mai nouţ în lumea noastră animală. După şapte luni şi şapte marţi raportară că au încheiat primii producţia la hectar, că părerile sălăşluiesc în hambare special amenajate, că hrana spirituală a vacilor şi mai ales boilor apatici este din abundenţă. Şi-atunci predară ei Proiectul Scării ca pe un „noveau roman". Iată-l:

A fost odată o scară care
avea numeroase trepte
Era din fier forjat grillat
şi nichelat în toată regu-
la şi chiar neregula. Scara
era alcătuită din partea
de sus, partea de mijloc, şi
partea de jos.
Partea de sus era formată
din partea de sus a părţii de
sus, partea de mijloc a păr-
ţii de sus, şi partea de jos a
părţii de sus.
Partea de mijloc era forma-
tă din partea de sus a părţii
de mijloc, partea de mijloc a
părţii de mijloc, şi partea dejos
a părţii de mijloc.

Partea de jos era formată
din partea de sus a părții
de jos, partea de mijloc a părții
de jos,
și partea de jos
a părții de jos.
Acum, partea de sus a păr
ții de sus era formată din
partea de sus a părții de sus a
părții de sus, partea de mijloc
a părții de sus a părții de
sus, și partea de jos a părții
de sus a părții de sus.
Partea de mijloc a părții de
sus era formată din partea
de sus a părții de mijloc a
părții de sus, partea de mijloc
a părții de mijloc a părții de
sus, și partea de jos a părții de
mijloc a părții de sus.
Partea de jos a părții de sus
era formată din partea de
sus a părții de jos a părții de
sus, partea de mijloc a părții
de jos a părții de sus, și par-
tea de jos a
părți de sus.

.....

Deși Scara era finită, tehnologia de fabricație a ei se dovedise infinită, și - precum Ahile care nu poate ajunge broasca țestoasă- niciodată nu s-ar fi construit o scară pe care să te urci la Înalta (Non)Societate... și chiar construită n-aveai pe ce s-o reazemi fiindcă Pampolinn avusese grijă să reteze orice sprijin din afară, înlăturând astfel cele mai neînsemnate încercări de Înălțare.

Lipsită, în Palillula, de lumină și căldură Familia NisNiș se uscă și muri.

BULETIN DE ȘTIRI...

Tovarășul Niculae Ceaușescu, Stăpânul României Moderne, Prim Secretar al Comitetului Central, Personalitate Proeminentă a planetei, Secretar General al Partidului Comunist, Neînfricat Conducător al Județului Prahova, Președinte al Cooperativei Agricole de Producție din Popleaca, Înalt Bărbat de Stat,Primul Miner al Țării, Al Doilea Schior din Europa, Genial Cosmonaut care se Bucură de o Vastă Reputație și Recunoștință în Galaxia noastră, Atașat Cultural la Madrid, Vice-Prim Ministru în Ministerul Turismului Internațional, Ambasador în Comuna din Paris, Cizmar Fruntaș pe Breaslă, a avut o întrevedere oficială cu Majestatea Sa, Mobutu Se Se Se Cu Cucu Bengu Vaza Banga, Dictatorul Zairului.

Convorbirile dintre Tovarășul Nicolae Ceaușescu, Stăpânul României Moderne, Prim Secretar al Comitetului Central, Personalitate Proeminentă a Planetei, Secretar General al Partidului Comunist, Neînfricat Conducător al Județului Prahova, Președinte al Cooperativei Agricole de Producție din Popleaca, Înalt Bărbat de Stat, Primul Miner al Țării, Al Doilea Schior din Europa, Genial Cosmonaut care se Bucură de o Vastă Reputație și Recunoștință în Galaxia noastră, Atașat Cultural la Madrid, Vice-Prim Ministru în Turismul Internațional, Ambasador în Comuna din Paris, Cizmar Fruntaș pe Breaslă, și Majestatea Sa, Mobutu Se Se Se Cu Cucu Bengu Vaza Banga, Dictatorul Zairului, s-au desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenoasă, în scopul lărgirii, tot mai strânse, pe viitor, a relațiilor dintre cele două țări și popoare, a cooperării multilaterale pe toate planurile. La încheierea convorbirilor, Tovarășul Nicolae Ceaușescu, Stăpânul României Moderne, Prim Secretar al Comitetului Central, Personalitate Proeminentă Planetei, Secretar General al Partidului Comunist, Neânfricat Conducător al Județului Prahova, Președinte al Cooperativei Agricole de Producție din Popleaca, Înalt Bărbat de Stat, Primul Miner al Țării, Al Doilea Schior din Europa, Genial Cosmonaut care se Bucură de o Vastă Reputație și Recunoștință

în Galaxia noastră, Ataşat Cultural la Madrid, Vice-Prim Ministru în Ministerul Turismului Internaţional, Ambasador în Comuna din Paris, Cizmar Fruntaş pe Breaslă, a toastat în favoarea oaspetului său, Majestatea Sa, Mobutu Se Se Se Cu Cucu Bengu Vaza Banga, Dictatorul Zairului.

Cei doi şefi de stat, Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, Stăpânul României Moderne, Prim Secretar al Comitetului Central, Personalitate Proeminentă a Planetei, Secretar General al Partidului Comunist, Neînfricat Conducător al Judeţului Prahova, Preşedinte al Cooperativei Agricole de Producţie din Popleaca, Înalt Bărbat de Stat, Primul Miner al Ţării, Al Doilea Schior din Europa, Genial Cosmonaut care se Bucură de o Vastă Reputaţie şi Recunoştinţă în Galaxia noastră, Ataşat Cultural la Madrid, Vice-Prim Ministru în Ministerul Turismului Internaţional, Ambasador în Comuna din Paris, Cizmar Fruntaş pe Breaslă, şi Majestatea Sa, Mobutu Se Se Se Cu Cucu Bengu Vaza Banga, Dictatorul Zairului, şi-au strâns mâinile frăţeşte şi s-au îmbrăţişat cordial.

PORTRET

Tovarășa Elena Ceaușescu,
reputat om de știință
incult
și agramată personalitate politică,
AIDA
recunoscută pe plan mondial
Lenuța Savanta:
Academician Inginer Doctor Analphabet,
Membru al Comitetului Politic
Executiv de țărani, muncitori, intelectuali
din 1974,
difamant Membru de Onoare
al Societății Internaționale de Chimie
Industrială (1970)
Doctor Honoris Causa
străin de orice cauză
al Universității din Buenos Aires,
militantă a PCR din ilegalitate,
Leana lu' Zăpăcitu din Capul Statului
a fost în repetate rânduri însărcinată
de tovarășul Nicolae Ceaușescu,
Secretar General al Partidului,
și a desfășurat, împreună cu luptătoarele
revoluționare și antifasciste din România
o susținută inactivitate
pentru atragerea și demobilizarea
femeilor muncitoare
în scopul apărării nedreptăților
și libertăților antidemocratice,
participând la opera întregului popor
de traducere în viață a hotărârilor necompetente . . .

SCRISOAREA I A LUI NEA[1] VASILE REFUGIATUL POLITIC:

D-le Preşedinte

Vă rog trimiteţi încă 4,6-5,0 adeziuni pt. membri trimişi şi ce ne mai trebuie

Noi toţi români suntem alături de dvs. şi vom lupta împreună până la câştigarea adevărată a independenţei României libere şi so conducem pe noi trepte adevărate ale civilizaţiei şi a cinstei cu care să ne nemândrim toţi Români din exil şi din Ţară. şi la care să primească şi ei măcar odată în viaţă două fraze adevărate căci de fraze mincinoase sau săturat ca şi de aşteptările în rânduri înşirate fără limite de metraj, şi cei în drept care se plimbau sătui şi ne putând să-i privească pe cei flămânzi, şi tot odată să înlăturăm pentru totdeau- na criminali dela cârma ţări căci uni eroi ai neamului cu Ştefan cel Mare, Mihai Viteazu, Petru Rareş, A.I.Cuza uni sau bătut cu ciomege pt. a câştiga şi uni ţara care a fost mai tot timpul despicată şi jefuită de urgiele pământului şi ai celor care se uitau cu jin la români, Moldoveni, Ardeleni Munteni, iar alţi prin politica lor au căutat pe toate căile so unească pt a căpăta putere şi să biruie pe cei lacomi care lăcomeau pe bucata lor de pâine ce o mâncau amară cum era era pâinea lui, dar a vnit iuda pe pământ şi care a autorizat şi înputernicit pe un om fără cap de a distrus întreaga ţară şi întreg neamul, care uniţi unul cu altul alcătuit ţara românească cu poporul ei trăiam cum puteau, omul avea pământu l lui casa lui cai lui oile lui nu avea atâta nevoie de politică ce se desfăşoară acum în urma noastră a comunismului mincinos şi criminar de prim rang. Îmi aduc aminte că pe timpul colectiviză ri sau omorât circa 180.000 de capete de om, iar cu şanţul

1 Personaj real din jurnalele de lagăr „Fugit" şi de emigrant „America, paradisul diavolului", de Florentin Smarandache, Editurile<Tempus>,Bucureşti,1994, respectiv <Aius>, Craiova,1992.

dela constanța iau omorât pe toți deținuți politici și legionari circa 280.000 capete de oameni folosind metoda comunistă de surparea terenului de pământ suprapus, numai vorbim de cei luați de securitate la ora 1'00 noaptea de securiști lui Ion Mihai Pacepa și acelui din voința lui tot din abuzul P.C.R.u al securității, dar securiști o făceau fatală prin abuzurile lor, dar roata merge înainte că cercul are 360...tot începutul are și sfârșit și nici popa nu sa cununat în Biserică și nici primarul în primărie și nici P.C.Reul în veșnicie toate începute are și sfârșit ca și viața omului. De ce să trăim ani chinuiți ce omul trăiește 500-1000 ani și se bucură de restul nu trebuie să punem capăt cu siguranță în ceputului tracic din românia. A venit vremea să cântăm adevărata internațională și Deșteaptăte români

A sosit vremea când cei rămași în urma noastră în țară sau trezit dar, sau trezit cu Buldozerele în curte și cu securiști în casă ei nu au nici o putere,nu au..., nu au libertate totul se petrece cu forța, în România este ciaușismul cu P.C.R. lui și prin cei ce poartă discuțile P.C.Rului se numără și Nicu Ceaușescu care conduce acum Județul Sibiu dar este un simplu criminal și hoț, la loterie a vândut hergelia de cai iar în Rusia a omorât balerina. Dar contra cost a balerinei Rusești sa dat 10 milioane dolarișidoi producția județului Brăila pe 10 ani U.R.S.Sului din dispoziția lui Gurbaciov inpuse lui N. Ceaușescu că dacă nu dă îl închide pe 25 ani în rusia, cum să nu dea taicăsu pt. odrasla lui vorba aceia că doar sunt atâți români care fac pușcărie pt el cine poate spune lucrurilor pe față și cui să le spui că intre imediat și pe 10 ani sau chiar 15 ani vorbești contra conduceri superioare de stat, cine ți-a permis

...când a apărut în 1945 și când a început propaganda comunistă de văruia cu bidinea toate gardurile și scriind cu litere din bidinea. Votați Soarele, Votați Secera și Ciocanul insigna beținului, votați Frontul democrației condus de P C... eram copil la școală și în loc să stăm în clasă ne uitam la legionari cu cămăși verziîn dia-gonală care stăteau în cerc-Socialiști cu băști de vânător de munte roșii(șepcile roși)

Țărăniști cu căciula cât o dublă pe cap. Frontul plugarilor cereau reforma agrară care sa făcut în anul 1948. Cu pasul și țărușul, sindicaliști fumau de mama focului și se băteau degeaba cu pumnul în piept iar comuniști râdeau cu gura până la fâței și strigau noi vom învinge iar din toate povestea de suferință a României se face un singur om vinovat și

este.....? Omul care a lăsat securitatea liberă de sa făcut cuib de comuniști și dvs. îl știți dar degeaba, că comuniști au început să împuște pe străzi și chiar în locuințele lor oameni care aveau diferite funcți, și apoi primul obiectiv preluat de comuniști a fost 1 Tipografia, 2 Radioul, 3) Securitatea și atunci lașitatea a dat peste fugari care sau încărcat în Gara Băneasa cu aur, valută forte, și cea putut să ia oamenii și la dispoziția lui Dej trenul a plecat cu ei plecați au fost și sunt și în ziua de astăzi. Sunt multe de scris dar voi avea timp la capăt de linie. până atunci și la noua corespondență vă doresc numai bine din partea mia personală și a întregei comunități românești vă dorim multă sănătate Nu mai avem pe ce scri.

SCRISOAREA[1] A II-A A LUI NEA VASILE REFUGIATUL POLITIC

Domnule Director[2]

Am primit scrisoarea de la dvs. mult aşteptată pentru formarea unui comitet şi o filială în turcia la care să contribue cu toată forţa înainte şi cu mult elan în piept la care să aducă şi aportul nostru la dezastroasa hegemonie ce domină România ţara noastră mamă din care am fugit şi am lăsato pe mâinile nedreptăţi ce sa abătut asupra ei. Pe aceste căi ţinem să aducem din partea noast ră a refugiaţilor din turcia unde poposim la jumătate de drum după timp speranţele sunt pe epuizate şi cam în întregime, geaba ne rugăm de unele perso- ne oficiare dar vorbe goale (Braşoave) Întregul personal dela Şuba Polis care a primit români fugiţi din Ghiarele reptilei şi a jugului de oţel Comunist ce rupe omenirea şi o transformă în epave ale lor, aducem numai cuvinte de laudă şi de mulţumire Poliţiei istanbulului şi celor dela Camp a domnilor Comisari şi Poliţişti care ne păzesc de duşmani zi şi noapte fără întrerupe re exact ca la Cuptoarele de furnal ce nu se poate opri nici odată până la Reparaţie Capitale. De regretat că toţi români din acest lagăr au familiele înjumătăţite, copii rămaşi în ţară, soţii, copii rămaşi în ţară, părinţi, fraţi surori, nepoţi dacă ascultaţi la convorbirele telefonice se aude glasul celor nevinovaţi şi care suferă cine sunt aceştia sunt urmaşi noştri Copii. Câtă bucurie este în inima unui copil care îşi revede părinţi am asistat la venirea unor copii în Camp care în ochi plini de lacrămi privea prin curtea campului şi toţi români îl întrebau ba una ba alta ne bucuram cu toţi când te uitai cu ochi la acei copii ne vinovaţi care au trăit o perioadă de timp în întunericul ne dorit atât de ei cât şi de părinţi lor, dar la uni li se mai împlinese visul dar asta foarte rar dar la alţi nu

1 Reală

2 Ion Raţiu, preşedinte al Uniunii Mondiale a Românilor Liberi în 1989, Londra.

Domnule Director scriu aceste rânduri către dvscăci numai către dvs putem scri şi numai dvs-sunteţi omul oficial al nostru care ne purtaţi grija şi vă daţi interesul în limita posibilităţilor pe care le puteţi face pentru noi români din exil. În seara zilei de 28.05.1989 am stat de vorbă toţi cei ce sunt pe Lista oficiară de întregul comiti la care cu uni români din discuţia purtată le sete frică de această hotărâre de a deveni membri al U.M.R.L. le era pur şi simplu teamă de organizaţia noastră, mai frică ca şi când ai trece frontiera românească ilegal, le era frică de împuşcat ca un om ce trece frontiera în iugoslavia prin fâşia minată, nu ştiu ce au înţeles ei prin U.M.R.L. dar după mine şi după ceilalţi români aceştia sunt pur şi simplu nişte oameni care nu au ştiut în viaţa lor decât mâncare şi dormit (Laşitate) Dar peste acest soi de oameni noi trecem cu vederea, că şi cu ei în rânduri vom demonstra. Se vede din presă Radio Tv. că şi în America bântuie descriminarea rasială

domnilor senatori a ajuns timpul să coborâţi măştile jos că în scurt timp va începe războiul demostraţilor de protest în oraşele care se cam fac de ruşine astadacă se simte cei în drept noi nu putem şi nu se mai poate suporta ca uni să emigreze şi români nu prin aceste rânduri pentru care dvs. şi numai dvs. să puteţi cere la forurile superioare ca D-l Preşedinte Buch. să-şi revizuiască dosarul unde a luat atitudine de favorizare şi să nu se mai bată cu pumnul în piept căci în USA domină drepturile omului dar drepturile noastre unde sunt puse în tolba cuminciuni şi cu falşitate şi dispreţ înţelegem că pe noi nu ne preţuiesc motivele. se vede răsbunarea este arma unui om lipsit de curajul răspunderi, asta o spun să nu creadă că nu ştiu ce înseamnă răzbunare Revin la scrisoarea mea din data 2o.05 sus nr 47. Vam ruga şi vă mai rugăm să interveniţi în Canada pe lângă forurile de emigrare şi la Guvernul Australian pt. sponsori a românilor din Lagăr, Căci org. din istambul nu poate să ne ajute cu nimic, nu are sponsori, poate prin inter- mediul intervenţiei dvs. ca multe ţări din Europa să poată luoa oameni care doresc să rămână în Europa şi nu alteeva. dacă sar putea face intervenţie pt. emigrare la tările: Suedia,

Belgia, Franța, Olanda, Danemarca Finlanda, Anglia, Elveția, sunt un număr mare cu țări frumoase, dorința este mare dar de geaba; Solicităm din toată inima Salvaține și pe noi că înbătrânim în Lagăr. Vaș ruga să-mi trimiteți și mie adresa organiz ației ce ne finanțează.

Vă dorim din toată inima multă sănătate și putere de muncă la Toți membri U.M.R.L. în frunte cu Președintele nostru.

Al dvs.

+

28.05.1989

SCRISOAREA A TREIA

Domnului Secretar General al O.N.U.ului
HAFEZ PEREZ DE COI LEAR

Mă numesc Nicolae Brânză refugiat politic din Seaca de Pădure la data de 12-07-1988 în lagărul din istambul Turcia. La data 19 iulie 1988 am făcut actele mici pe USA obligatoriu iar pe 25.08.988 am făcut actele mari pe USA tot obligatoriu de organizația din instanbul și la 2-12-88 am primit vestea cea proastă dată din partea delegatului dela papa dela Roma de Nu. cu litere de o șchioapă, și de atunci și până în prezent nu mi sa întocmit nici un fel de acte pe nici una din țările la care suntem obligați canada și Australia, delega-tul australiei a venit de două ori odată în luna (? săl întreb pe Nichi) și odată în Aprilie eu nu, am putut face delegatului australian și povestindune șefa organizației că delegatul ca-nadei vine la octombrie vezi doamne când se va coace poama și sigur că și delegatul cana-dei va veni, cu tolba plină de NO (refuzuri) și până la urmă vom crește câini cu covrigi în coadă și pisici în lagărul din Turcia că alte acte pe europa nu mi se face am cerut la organizație din luna Decembrie 1988 și până în Martie 1989. cu un act de la Insula Paștelui care l-am primit în urma unei scrisori adresată de mine la Org- anizația Caritas din Bosuana în care am cer- ut stabilirea mea definitivă în Insula Paștelui și atunci Insula Paștelui a cerut transferul meu în insula paștelui printro adresă trimisă în L. română și tradusă în Engleză și Turcă dar organizația din Istanbul refuză să-mi facă paș-aport căci eu sunt fugit din IRAQ dela muncă silnică și nu era meseria mea în care am învățato ca maistru motoare de aviație menționez că în românia am lucrat la întreprinderea de avioane București-Băneasa Ca maistru la testarea motoarelor la bare și la testicule aieriene la care sunt

Addenda:

Stimată D-nă Secretară

Mă somați că nu am mai putut bate aceste rânduri la mașina de scris întru cât nu este a mea și este a biroului de Poliție și nu o dă când avem nevoie. O mașină de scris în turcia costă 250.000 T.L. (un dolar este egal cu 2000 TL dar nua am de unde căci cu drag aș merge în istambul și aș cumpărao de scris știu dar nam cu ce. Numai un ajutor din afară mă poate salva cu mașina de scris. Dorim să facem cunoscut la întreaga lume să știe de situația noastră din turcia, comunicațio, o facem pe cifre și fapte cu fotografii. Uni români doresc să cunoască statutul U.M.R.L

Vă doresc multă sănătate și să auziți numai de bina.

Cu respect al dvs

28-05-1989

Scrisoarea lui Mircea Babanu (IV)

Numitule Trădător de cetățean american,

Deși mă aflu în semiântuneric, în localitatea Arad din România, sunt mândru că sunt român, gândindu-mă la viitorul nostru luminos. Lumina s-a stins acum, ca să economisim energia pentru generațiile care (va) urma, capabile de a edifica o nouă Epocă de Aur dacă nu chiar și de Platină. Cei ca voi, care ați trădat idealurile înalte ale poporului muncitor, nu veți avea fericirea de a fi alături de noi, care construim o lume mai bună și mai dreaptă, Noi mergem cu mic cu mare în lumea celor drepți, voi vă chinuiți într-o lume strâmbă a imperialismului capitalist. Rușine vouă, purtători de SIDA!

LAITMOTIVE
(proză scurtă fără acțiune, fără intrigă, fără subiect)

Frunze...Flori... Ochi...

Tablouri în stil modern. Linii neconturate, culori descântate, figuri nevizibile. Văd prelungirile lor. Aud legăturile dintre ele.

... Stele....Păsări....Flori....Râuri.....

Există o ordine în țesătura marelui covor al lumii.

Fac inventarul ei cufundat în tot ce se perindă pe lângă mine. O ploaie deasă de imagini în neant.

Ochi de fluturi pe marginea zării. Aripi de păsări bătând aerul. Zborul înălțimii. Tremul ierbii în unde curgătoare, fâșîitor, scrîsnitor, asurzitor. Limbajul gâzelor. Atmosfera respiră verde. Vorbele pâlpâie argintii. Umbrele lor planează lin.

Mare vegetală. Privire oarbă. Voal alb. Marmură. Strigătul unei femei. Pietre albe. Margini. Urlete și stânci.

Pomii scutură o ploaie de frunze care se așternu cu grijă spre lenta identificare cu pământul. Ele își măsoară vârsta în culori. Când îngălbenesc sunt azvârlite. Înoată. Zboară. Zglobii, aleargă prin aer, se joacă cu fluturii. Unele rămân lipite de cer. Nu știu ce le așteaptă jos. Sau poate de-aia sunt așa exuberate? Căderea e ușoară. Dar cine le mai ridică? Se târăsc pe pământ până sunt călcate. Atunci nu se mai târăsc, se îngroapă și putrezesc.

Trestii unduind picioare în vânt. Pești se țes prin păpuriș. Flori de catifea aprinse din scăpăratul polenului. Viori aprinse. Trupuri fluide, ființele se risipesc. Mă nărui și dispar. Imense făpturi îmi dizolvă ființa.

Frunze pe tulpini. Mii de frunze plutesc peste gol. Vaiet neîntrerupt al frunzișului spulberat de vânt înalt, universal. Valuri lungi de aer. Unde mișcătoare. Rouă. Mii de lacrimi pe frunzele care cad.

Năvoade împletite din raze. Ochii scapără în mii de licăriri. Corolă clătinătoare. Frunzele copacilor cu scoarța de argint se zbat deasupra noastră. Insule plutitoare.

Ceață. Munți cețoși. Linii inconsistente. Vârfurile acoperă muntele. Arde lumina din materii. Păsările nu se aventurează. Nu e bine să respiri ceață.

Aburul ninsorii. Fulgii amețiți de înălțime revin pe pământ. Porumbei sălbatici. Fluviul cerului îneacă păsările înalte, orbite de lumină. Devine mânios dacă privești în jos spre apele lui tulburi.

Din mine izvorăsc lăute. Corul undelor. Fire de muzică din fluier de trestie. Cântece, aurite ca o libelulă cu zbor încordat spre sferele albastre. Învălmășală de sunete împietrite. Toate sunt îmbinate într-o unică roată de imnuri care se tot învârtește. Mișcare pură. Floare ascunsă în fruct. Viața e o sală mare în care, plătești pentru a audia armonie din afară, dacă nu, îți asculți coardele suferinței. Păsările viu colorate ale azurului glăsuiesc fiecare pe seama ei. Unele rod cântecul altora și-l sfarmă. Înălțimea obosește inima. Cad frunze moarte. Clinchet metalic. Chitarele încetează.

Întrebările sunetelor- cântec discordant ale vieții-. Liniștea îngândurată.

Ceas de soare. Flacără rătăcitoare. O stea colindă lumina focului. Mare îi e puterea, mare îi e dansul. Dansul ei sunt norii, puterea ei sunt florile.

Acolo sus, lumina-ți odihnește trupul, aici jos pământul îți absoarbe durerea. Jocul fluturilor dalbi se preface în pulbere. Se proiectează pe ecranul vremii. Adormire lunecoasă.

Copacii țopăie și se închină. Vântul călător deschide spații goale printre ramurile care se vânzolesc în sus și în jos. Suflă jucăuș și scutură foile care apoi revin la locurile lor. Nu putem suferi jocul altora, ne așteptăm rândul. Luminoase ape ale copilăriei. Fiecare cu jocul lui. Ape ca și sideful. Totul e limpezit de fugă. Chipurile fâlfâie, vibrează cascade. Urmele sfinte sună lung în suflet. Depărtarea se închide într-un punct anume, dar o despicăm.

Se deschide o carte. Cartea îți ascunde vederea.

Pentru a citi-o îți trebuie mii de ochi. Fiecare are culoarea lui. Valuri de hârtie se desfac ca un evantai. Pescărușii pe coama valurilor. Suvițe plângătoare ale copacilor înclinați desupra lacului verzui de veghea pădurilor sacrificate. Se strâng unii în alții pentru a forma laolaltă ziduri de scoarță și nervi ale cărților. Își închină ramurile stufoase. Prinși în

rădăcini se revarsă în afara ca niște Siroaie de apă. Creci noduroase. În apa mergătoare a izvoarelor cad cercuri. Ecou adânc. Salcia se tânguiește. Are un aer îngrijit. Ierburi argintii. Prin ramurile pieptănate. Trece barcă după barcă pe apa sfințită pentru fetițe în floare. Condotieri. Concentrarea apelor adânci de culoarea sticlei vibrează fără zgomot. Trecutul unui râu e sus, iar viitorul jos. Apa lui untoasă, care atunci când curge doarme iar în bălți deschide ochii și se scutură de vis, împletită în șuvițe mici suspină în adiere. Brodează câmpuri de flori minunate, begonii cu petale de inimă, margarete cu rochițe albe, ferigi. Un bolovan desparte apa, dar se dizolvă. Umbre iazuri. Plante agățătoare. Plante de apă prinse în mâl se leagă pe firul curentului. Cât vor mai pluti? Briza își face loc printre lăstari ca să culeagă fructele. Mirosul crenguțelor ude. Șuvoi de simțuri. Fluvii de doine și hore, fluvii de vers. Dans de sălcii în vârtej. Zdrențele frunzei târâte de vântul împietății.

Privesc țintă cerul. Drumul aurului. Te dor ochii când privești în sus. Păsările țâșnesc. Taie văzduhul. Aruncă pumnale de lumină. Flămândă stea polară. Înaltul luminează. Stăpânii liniștii și-ai ordinei.

A zburat rândunica gândului meu. Aripi prin trecutul plin de pene. Lumina apoasă de început al lumii. Suflete albe de turturică se zbat ca un pește într-un ochi de apă, doritor de mare. Îmi deschid mii de priviri. Văd pentru întreaga lume. Pătrund înăuntrul lucrurilor. Aer misterios. Bărbați în lumină, bărbați în întuneric. Cenușă de focuri stinse la umbra stejarilor. Grămezi uscate de frunze. Sumbră coloană de fum. Ochiul magic al istoriei mă îngroapă în bezna trecutului. Pământul atârnă greu sub mine. Timpul mătură.

Geană albastră pe cer. Surâs cristalin. Zâmbet de nori printre brazi. alerg întru întâmpinarea zilei născânde care unduiește aurie. Pânză limpede și tihnită. Faianță sticloasă. Un galben intens. Lichid de crin în letargie. Înghit frumosul pe de-a-ntregul. Natura întreagă procrează. Alcătuiește clipa viitoare. Imagine sordită. nori cu pete de soare. Copac neaplecat. Vioriștii și-au ridicat arcușul. Mirosul salcâmilor în floare. Mers de cocor alunecat prin aerul dilatat. Liman.

Marea s-a ridicat în cer absorbită printr-o pâlnie. Unire cu infinitul. Piatră trandafirie. Soarele urduros stă tolănit pe salteaua-i verde vărsând lichid care înghițit îmbracă în doliu pe dinăuntru. săgeți ascuțite, incandescente gonesc pâlcurile de umbre care rămân animate. Fulgere

de soare printre copaci. Se integrează vitezei. Arde cu vâlvătaie. Flacăra purpurie își pleacă fruntea. S-a învăluit în fum. Spumă albă pe stânci negre. Scântei pulsează înainte și înapoi în deșișul pădurii virgine. Viermele își croiește drum prin lemn de stejar putred, soarele lucește pe orice cer.

Singurătate de oglindă nesfârșită. Dealuri văluite în tăcere. Vastă întindere a liniștii se scurge strop după strop. Tăcere minerală care ține aerul. Fumul așteptării. Ascult tăcerea.

Și cerul se schimbă! Împrospătat cu stele coboară din creangă în creangă. Pe o boltă scobită, plângăcioasă de umezeală, atârnă luna-tristețe adâncă care- și scutură coama de praf auriu pe chipul oamenilor. Ochi picurători. Răceala pietri. Strălucește ca să vadă, deși s-a născut oarbă.

Forme de vis și uitare scăldate de șuvoiul lăptos ce curge din răni selenare. Stele lustruite, aproape tăioase, beau zborul păsărilor ca să nu fie învinse în cer. Plouă cu stele.

Somnul rece al nopții. Fericirea de orb; Contemplarea infinitului. Suflu spațiilor. Îngerescul tremur al stelelor, mari plopi de aur.

Țărm aburos scăldat în oceanul de vise. Semințe solare limpezite în reflexul lui. O răsfrângere dintr-o imposibilă lumină. Sacră prin însăși depărtarea în timp. Cuvintele mi se rostogolesc prin spații. Milioane de șuvițe sonore se izbesc de aștrii vremii:

...Frunze.... Fluturi.... Ochi.....

[Lucrare premiată la Concursul Național de Proză Scurtă „Marin Preda", Alexandria, 1982]

SPERANȚE

Siluete, umbre inconsistente, nebuloase în spații infinite, fulgi întunecați ai somnului. Maluri de apă. Cumpănă de gânduri.

Se deschide o ușă. M-arunc deasupra golului, ancorat de nimic, printre stânci cețoase în linii nedesluşite. Un sfinx zâmbește rece. Unde mărunte mă înfioară, văd cum ființa mi se risipește. În fumul necunoașterii apar insule trandafirii și plutitoare. Desupra se zbat fluturi: poeți urcă spre lumină. Valuri sprintene m-agață de soarta cuvintelor, nemărginirea fiecărui lăcaș.

Gândaci de noapte, pe care aripa ofilită nu-i ajută să se ridice de la pământ, trec umbre pieritoare printre poieni. Speranțe. Cuvinte prinse sub plasa unei fraze care mi-a venit deodată în minte. Năzuințe spre inaccesibil. Sete permanentă și nestinsă. Forță care mistuie. Credință mistică. Val care înghite, îneacă, înalță. Licăriri galbene de lampă. Hotar al focului dogorit de văpaia fierbinte. Sânge țâșnind din tăieturi adânci. Sălbăticiuni cu suflet cinstit.

Puterea se retrage într-un golf secat. Coama de Spumă albă se-nțeapă în stâncile cernite. Lumina stelelor cu fior rece străpunge peștii lăptoși de suprafață. Lași în urmă stejari cu frunzele căzute, deșertăciune. Nu uita, însă, că au rădăcini.

Drum ascuns sub copaci ce se vor stejari. Mișcare: un tren care pornește din gară, un om care se scoală de dimineață, un avion la decolare, un câine aleargă lătrând. O bruscă revelație de emoție. Perpetua noastră iluzie.

Cufundat în luminile tale deosebite mă trezesc din când în când în cea obișnuită și este dureros. Umbrești viața. Totul devine exterior ființei mele, speranță goală. Îți întinzi, întunecat, podișul neroditor, obsedare de viziuni și de vise sub clar de lună. Ești pentru mine o imagine neclară, un neant. Te-ai dizolvat în umbra copacilor. Oglinzile mi-arată trupul tău cu aripile tăiate. Iar noi, în câmpuri umede, zăceam ramuri ofilite, ramuri în floare. Ne dezagregăm.

-Statui-o, cu nasul ros în vânt, copile, înspăimânat de lucruri sfinte, viața ne-a răspuns! Pământul e o întindere de umbre, fiecare din noi e o umbră. Eu nu vreau să fiu umbra nimănui. Să fiu umbra mea!

O dată cu ruga vreau să mă înalț până sus. Cum să renunți la pondere și iluzii? Motorul vieții n-ar mai avea benzină. Desprinde-te de mine moarte, Speranțe, amăgiri, himere, închipuiri... cumplită activitate a imaginației.

Am renunțat la umbre, dar calc să las urme. Chinuitoare intensitate îmi umple inima. Speranță, conține-ți rătăcirea! Cântec sugrumat de gâtlejul scurt al privighetorii. Privire halucinantă. Stai nemișcată în depărtare? Stea pâlpâitoare ce ești.

Îmi storci seva dulce-a trupului ca pe o cârpă.

Valuri de întuneric aduci în aerul cald al verii. Cădere de apă. Cerul e o adâncitură de pământ. Lac frământat de vâsle. Aripi pâlpâind pe marginea zării.

Lumea joacă pe frunze. Ce s-ar face dacă n-ar fi ele? Torent năvalnic alcătuit din vise frânte.

Din vâltoarea ta, undă cu freamăt de aur, încerc să-mi aprind focul. Zbor lent, ca umbrele deasupra pământului. Toate simțurile îmi sunt trezite, speranță picurând asupra gândului meu. Freamăt de elice. Viața poate fi totuși suportată. În fiecare noapte e loc pentru visare. Cântec venit din adâncurile ființei. Baltă în deșert. Scoate-mă din marea lacrimilor, nimfă a izvoarelor, nimb al devenirii.

Foc al dorinței de a atinge perfecțiunea, vreau să prind realitatea clipei prezente. Caut viața ei.

Ochi deschis al oglinzii, bumerang aruncat înainte spre cercetare, aprinde-mi viitorul! Convingând-o mă voi convinge și pe mine. Alerg pe lângă timp și vorbesc cu mine însumi. Mireasmă de zvon, abia atingând auzul, îmi aducu imagini de viitor. Sentimentul învierii, al nașterii, al ridicării, al înălțării...al evoluției. *Speranță*, ne întrupăm? Prin nervi încordați avem comunicare perfectă. Ești scăldată intr-o lumină albă care cu timpul poate înegri. Tebuie să ne reconstituim mereu făpturile cu frimituri de vise. Făptura mea palpită, printr-un proces gradat, mă consolidez.

Mă revărs în afară. Simt cum izvorăsc din mine sute de însușiri. Legănat de firul curentului, cercetez comorile pe care mi le-ai tăinuit:

coloane de marmură în nadir, pescărușii pe coama valurilor, brazde care se deschid. Am stigat mereu „pământ"! vânt subțire de primăvară. Simt că ies din colțurile întunecate în care mă cuprinde fața palidă a lumii. Firul care se țese din tine, se împletește în spațiul neguros al vremii despărțitoare. Mai răcăi cu vătraiul în cenușa focului stins, după ce lumea s-a dus la culcare. Răscolesc marea sufletului meu.

Trâmbițatul cocoșului. Speranța de a atinge cu degetele zborul de păsări. Dorințele lumii. Drumul omului e înălțatul zbor: să-și lași numele pe calea lactee.

Pândesc lumina care se lasă pe obiecte adevărate și lasă umbre. Părțile cu umbre lucesc. Partea care sclipește devine transparentă și văd prin ea întregul.

Aștep să se întâmple ceva. Hai, să te crez! Ridic un templu unde se aud murmure și se înalță fumuri pe altare. Nu vreau să zidesc castele pe nisip. Curiozitatea scaldă trupul meu în mii de culori. Dau fiecărui lucru culoare. Acum, gândul nu mai are somn pe aburul ninsorii. Voi urca la păsări printre arbori, prin fumul focului de paie.

S-a deschis o fereastă în mine. O făptură, concentrată în privire lungă, purtând înainte o legendă, mă inundă. Plutește ca praful de păpădie scăldată în soare. *Speranță*, frumusețe înăltătoare. Trup fierbinte de femeie. Mână albă. Încerc o săritură, dar tu rămâi încă în afara vieții, aruncând sclipiri de lumină limpede.

Insula mea ia foc răspândind scântei în cele mai adânci cotloane. Luminează mlaștini. O pânză purpurie acoperă zarea. Imagine sordidă. Mă-ndrept dincolo de durere, spre simbol.

Speranță ești aderentă, te lipești. Etalon de măsură. Umbli prin atmosferă strălucitoare, dar vâscoasă cu forța ta nebănuită, topești imaginea și construiești ziua de mâine. „Speranță", iată cuvântul de care avem nevoie pentru a răspunde la întrebările lumii: de ce zburăm? Te cunosc prea bine și tocmai de aceea nu pretind că te cunosc destul. Orice om își făurește zeul lui, în care crede; dar nu o dată a avut durerea să vadă că e de paie.!

Devii invizibilă și vezi prin lucruri înainte, facerea lumii noi. lucrurile își pierd duritatea sub ochii tăi; chiar trupul meu lasă să treacă prin el lumină. Viața merge și ia mai departe datorită ție, mai puțin

plictisitoare. Am inima ancorată de o corabie. Cărare, ne-ai putea duce în sanctuar? Arterele mele ți se oferă.

Te desfaci ca o ferigă. Crăpătură în pereții care mă înconjoară. Glob de cristal al vieții, pe care-l învârți în jurul axei sale și-i amintești că e un satelit în jurul lumii. Descindere spre poezie. Univers. Ritm măreț al orei urmându-și calea pe cer. Păsări colorate. Frunze care n-au timp să îngălbenească prea repede, ametit de aerul îmbătător.

Ne strecurăm pe sub bolta vremii într-o lume mai largă. Simțim nevoia de a ne dărui unui zeu. Profitați de umbra vremii, ne așezăm într-o lumină favorabilă. Mișcarea largă a minții dilatate, dură și curată cum e cristalul, aleargă întru întâmpinarea zilei. Îmi înflorește trupul după voie. Mă faci să fiu mai multe persoane, ca un foc cu mai multe flăcări.Tu, stăpână a flotelor de flori, pământ reavăn. Bătaia ta risipește aburii și îngrașă solul închipuirii. Ești prelungire a vieții. Daa.... și a vieți mele, tu spumă care mângâie pietrele și se strecoară albă printre ele.

Trăiască secunda. Ah, de-ar sta timpul...! Fericirea prea mare sau prea lungă este totuși putredă.

Speranță, înhață frazele tale pe măsură ce ele ies la suprafață. Vântul călător deschide în frunziș spații goale. E viziunea spre cer. Păsările cad, dar apoi revin la locurile lor. Se relansează. Taie văzduhul în zbor săgetat. Pânza de lumină zglobie privește țintă întinsul albastru. Eternă reînnoire, mereu reluată mișcare ascendentă, chiar descendentă, care duce la nemișcare. O floare care nu s-a deschis încă. Nu trece pe lângă mine fără să te oprești; întreabă-mă de mă doare,

În ochiul unei zări depărtate ar luci o vâlvătaie: O SPERANTĂ, O ALTĂ SPERANȚĂ.

septembrie, 1979.

AMINTIRI DE CARE NU DORESC SĂ-MI MAI ADUC AMINTE!

de Florentin Smarandache (un oltean în America)

Acum la distanță „oceanică" de locurile adolescenței mele tulburi, parcă văd cu alți ochi viața de atunci

...Eram mai tânăr cu peste 20-25 de ani, obraznic cu pedagogii și profesorii, independent, cumva neconformist. De-aceea zidurile bătrânei Școli Normale se amplificau precum cele ale Bastiliei în sufletul meu de copil obișnuit să zburde liber în satul său. Căci nici o restricție nu-mi impuseră părinții pe când eram în clasele primare.

M-adusese biata mama de la țară, aveam un palton de-mi atârna până la pământ.

La internat-în anul întâi-dormeam doi elevi într-un pat, ne acopeream cu o plapumă, trăgeam când unul când altul de ea, iar dimineața ne trezeam dezveliți amândoi!

Ieșirea în oraș cu „bilet de voie" numai 2-3 ore la sfârșit de săptămână, ca să nu mai punem la socoteală luni întregi de zile când eram «consemnat» să nu părăsesc curtea liceului ca pedeapsă pentru „isprăvile" mele trecute... simțind atmosfera de-aci ca pe un adevărat regim cazon!

(Mai existau și învoiri generale duminicile.)

Săritul gardului prin spatele terenului de sport, ori lateral pe lângă internatul cel mic...„dacă voi nu vreți, atunci îmi dau eu singur bilet de voie"... vorba lui Lăpușneanu! și fugeam la meci pe stadionul central, nebunie pentru mine, să văd pe «Știin-ța Cra-io-va astăzi vrem vic-to-ri-a»!... și altă ambiție de-a mea, să intru fără bilet pe sub gardul de sârmă.

Fotbalul de masă pe catedră înainte de venirea profilor cu amicul Ștefan Aurel...

el juca cu pieptenul iar eu cu unghia de la deget,de se-amuzau chibiții pe margine! Până când o voce salvatoare ne-avertiza: „Bă, vine..."

Și-atunci fugeam fiecare la locul lui în bancă.

Ori când mă prosteam cântând «Marghioala» prin orele de meditații cu Didelea:

„Nu mă lasă să mor Marghioalo,

„Nu mă lasă să mor,

„Că deseară vin la tine

„La televizor...

și o grămadă de versuri obscene...

De striga Dudău după mine „Marghioalo, n-auzi?", așa mă poreclise!

Venirea vacanțelor, când rupeam toate caietele (nu știu ce era în mintea mea!... ca să nu mă car cu ele după mine pe rata întodeauna aglomerată spre Bălcești).

Băutul și fumatul pe furiș (când învățam „să trag în piept") la adăpostul tufișurilor din spate cu Voinea, Covrig, ș.a.

Pocăr pe bani cu Untaru prin dosul blocurilor din jur, ferindu-ne de milițieni sau cunoscuți...

Extrem de exigenta directoarea Bușe, care o data în amfiteatru, a strigat la mine că „Smarandache sfidează mereu"... de mi-era rușine să pic pe fereastră în fața atâtor colegi!

Pe urmă când m-a dat afară de la oră (botanica sau zoologia?) Dănescu... Spusese o poantă despre mine și o prietenă de la educatoare, Vetuța, iar eu m-am ridicat în picioare cam indolent „Mă scuzați, tovarășci diriginte, eu am uitat să râd" - ceilalți colegi amuțiseră de spaimă...îl înfruntasem prea direct...

(Eram căpos, probabil, din cale-afară!)

S-a discutat în cancelarie, mi-era frică să nu mă exmatriculeze (mama plângea pe la ședințele cu părinții că „un singur copil am, și nici ăla nu e cuminte")...

în condițiile alea nu cred că mai apucam să termin eu liceul...până la urmă directorul adjunct Popa mi-a aprobat transferul la Vâlcea... (unde

m-am simțit în elementul meu: stăteam la unchiu-meu, și voiajam cu „nașu" pe tren spre Sibiu, Drăgășani...)

Ori băşcălia pe seama cuplului ce-l făceam cu Vetuța: în timp ce eu mă evidențiam la olimpiada de matematică, faza pe țară, ea rămânea corigentă și-apoi repetentă la... matematică!

Ori, în anul doi, când am rămas eu la rându-mi corigent la fizică pe trimestrul III (mai târziu, prin 1986-7, ca profesor la o școală generală din Drăgoești, ajungând să predau și...fizica!), în vreme ce la matematică aveam aproape numai lo.

Sau când i-am zis pedagogului că „e la mintea cocoșului"...nu-mi dădea voie să umblu cu un fes în cap...

(Primeam pedeapsă de multe ori să mă tund zero, și-atunci eu „prelungeam" rădându-mă în cap... să se-ndesească părul, și mă oblojam cu un fes pe țeastă fiindcă mi-era frig cu scăfârlia goală!)

Dar există și amintiri de care-mi place să-mi aduc aminte din anii mei craioveni:

plimbările cu Ciutică pe aleea asfaltată din jurul căldirii liceului comentând vreun film, ori vreo carte;

ideile filozofice (pe măsura noastră juvenilă) cu colegul meu de bancă Socol pe sub pomii înalți și înfrunziți din grădină...

Nea Sandu adimnistratorul cantinei, un om pâinea lui Dumnezeu,

și iahnia de fasole de la care nu mă puteam abține să nu iau supliment!

Primele desene expuse la Muzeul de Artă, dacă nu mă înșel, sub mereu tânărul meu profesor Ovidiu Bărbulescu (pictasem în acuarele ceva despre inundațiile din anii '70... deși nu aveam talent la arte plastice, dar îmi plăcea să admir pânzele altora).

Devenisem redactor la revista școlii „Năzuințe", răspundeam de rebus și paginile de matematică... aici mi-am publicat primele creații, care aveau să-mi dea ulterior aripi.

SCRIERI DEFECTE
(proză scurtă eseu)

atitudini convulsive
jargon
excomunicarea autorului
statu quo
lipsă de comprehensiune
dispariția personajului
prezumpția haosului
solipsism = concepție filozofică potrivit căreia singura realitate ar fi subiectul, eul și conștința lui
laborator al textului
venal = lipsit de scrupule
colportaj
funcție experimentală
transdisciplinaritate
textualiști
preeminență a prozei scurte
apoteoză
viceral
poncife paraestetice
exorcizare prudentă
abandonarea cronologiei în biografie
proiecte-mamut
în subsidiar
halucinații
intelectualism
inovație
romanul în elipsă, proza scurtă în expansiune
eșafod

fărămițarea unui real
implacabil
rechizitoriu
limbă vernaculară
tehnică a subversiuni
hipertrofie a angajamentului
supradimensionări
evenimente discontinue
heterogenie
versatil= care-și schimbă cu ușurință părerile
surghiun
bejeni
generația '80
amalgam leneș
apel la necuvinte
gh. crăciun
cristian teodorescu
al. mușina 859.0/M 98 Strada....
ioan t. morar
george cușnarencu
ioan lăcustă
ion groșan
liviu antonesei
ovidiu moceanu
daniel vinil
n. iliescu („Pe cont propiu", „Caii sălbateci", „Ana sau pasărea paradisului") 859.0/ I-43 Departe...
adina kemereș
bedros horasongian
sorin preda 859.0/ P 90 Povestiri...
mircea nedelciu („Tratament fabulatoriu" (roman)) 859.0/N35
șt. agopian („Sara"(roman))
daniel vighi („Creanga de aur"?)
florentin smarandache („NonRoman"(roman!), „Scriei defecte")
a transgresa
rebarbativ

text+subtext
prioritatea formei asupra conținutului
hiperexistențialist
anomalii
răul învinge binele
eșecul domină
centoane/ parodieri/ parafrazări
neseriozitate în stil (gen stănescu n.)
întuneric
absurd
lucruri de-a-ndoaselea
X vrea să înainteze în funcție, dar se lovește de un zid invizibil
poveste care n-are început
finalul este prima propoziție a introducerii
schimbat rolul între femei și bărbați (nu doar travestri): femeia este mai puternică, bărbatul reprezintă sexul frumos; femeia violează bărbatul, numai femeile merg la război, etc.
pornind de la o ideie, să te ramifici la infinit fără a spune nimic (dublu joc de sensuri al unor expresii, lanțuri Markov, câinele se-nvârte în jurul cozii (R.Roussel))
dicteu automat
scriitor complet în incompletitudinea lui
postmodernism
clișee încălzite la rece
păcătuiri prin excese
heterogenie
adevăr relativ
universal (kantian)
atomizare
autopenitență
ocultarea valorilor
marasm literar
visceral
poltron= fricos, laș
impudic
Sturm und Drang („Furtună și Avânt", de Klinger), reacție contra

clasicismului
fabulații
colastru moral
apercepție
acribie
inconciliabil
etos=?
gen revuistic= spectacol de revistă
mesianism naratologic
sub obroc
necalchiere
echivoc
livresc
scriitor providențializat
efuziune
periplu
acțiuni viitoare povestite la imperfect (Flaubert)
transcriere infidelă a limbajului

INTRODUCERE ÎN LIMBA PĂSĂREASCĂ

„Limba " păsărească în care sunt scrise aceste poeme nu sunt o pură invenție a autorului. Ea este frecventă pe cale orală în jocul copiilor, și uimitor, unitară pe întregul țării. În urma unor investigații, persoane din regiuni diferite au confirmat că au utilizat-o cândva spre a se amuza...

În [1]-[5] se afirmă că «limba păsărească» este„ un fel de a vorbi greu de înțeles, artificial"; aceasta în sens figurativ, deoarece în sens propriu există o astfel de limbă, iar modul de construcție al Limbii Păsărești este logic o dată cunoscută regula de formare a cuvintelor păsărești, copii se înțeleg între ei.

Astfel:

PĂSĂREȘTE I:

Textul românesc de „tradus" în păsărește se împarte în silabe. Fiecare silabă S se știe, conține o vocală dominantă, $\mathcal{V}$, după care se va însera- împărțind deci pe S la rândul ei în două silabe- particula „pe" după cum urmează:

A) dacă $\mathcal{V}$ nu face parte dintr-un diftong sau triftong atunci $\mathcal{S} = \mathcal{V}$,

Exemple:

ca-să → caPa-săPĂ

ro-mân → roPo-mâPÂn

vânt → vîPÎnt

cu-ți-te → cuPU-țiPI-tePE

mari → maPAri

puști → puPUști

B) dacă $\mathcal{V}$ se găsește într-un diftong descendent

vocală + semivocală, analog $\mathcal{S}=\mathcal{V}$

Exemple:

cai → caPAI

co-pii → coPO-piPIi

mâi-ne → mîPIi-nePE
bu-toi → buPU-toPOi
cui → cuPUi
chi-piu → chiPI-piPiu
ou → oPOu
tău → tăPĂu

C) dacă $\mathcal{V}$ se găseşte într-un diftong $\mathcal{D}$ ascendent semivoacală+vocală, atunci:

1) se ia $\xi = \mathcal{V}$ când semivocala este i sau u,

2) respectiv $\varepsilon = \mathcal{V}$ când semivocala este e sau o

Exemple:

1) fu-ior → fuPU-ioPOr
iu-te → iuPU-tePE
ied→ iePEd
iar → iaPAr
vo-uă → voPO-uăPĂ

2) cea-ră → ceaPEA-răPĂ
oa-se → coPOA-sePE

D) dac $\mathcal{V}$ se găseşte într-un triftong (două semi vocale şi o vocală), se va considera semivocala dinaintea lui $\mathcal{V}$ împreună cu $\mathcal{V}$ ca formând un diftong, şi atunci am redus la cazul C).

Exemple:
iąu → iąPAu
iei → iePEi
ve-deau →vePE-deaPEAu
leoar-că → leoaPOAr-căPă
zme-oai-că → zmePE-oaPOAi-căPĂ
ceai → ceaPEAi
lă-cri-mioa-ră → LăPĂ-crăPĂ-mioaPOA-răPĂ

Toate particulele „pε" devin silabe accentuate $\mathcal{A}$,iar celelalte neaccentuate $\mathcal{N}$, aşa în cât textele au un caracter ritmic şi sacadat:

$\mathcal{N}\,\mathcal{A}\,\mathcal{N}\,\mathcal{A}\,\mathcal{N}\mathcal{A}\ldots\mathcal{N}\mathcal{A}$ (1)

PĂSĂREŞTE II :

Pentru a încifra şi mai mult exprimarea, se adaugă după fiecare literă

$\mathcal{L}$ particula "ρε" astfel dacă: $\mathcal{L}$ este vocală atunci ε = $\mathcal{L}$, în caz contrar s=Φ(cuvântul vid).

Exemple:

c-a-s-ă .... cP-aPA-sP-ăPĂ

consoanele separate citindu-se cu ajutorul sunetului î : „cîpî-apa-sîpî-ăpă", iar remarca (1) rămâne în totalitate valabilă.

t-r-e-i.... tP-rP-ePE-iPI

c-h-e-a-g... cP-hP-ePE-aPA-gP

m-e-r-g-e-a-u .... mP-ePE-rP-gP-ePE-aPA-uPU

Varianta aceasta, a doua, este mai puțin răspândită.

*

Studiul „limbii păsărești" prezintă importanță în aprofundarea folclorului infantil.

Ar fi interesant de cercetat dacă există astfel de analogii păsărești și pentru alte limbi, în special cele de circulație internațională.

În continuare autorul vă prezintă câteva poeme păsărești, neavând însă nici o pretenție de a fi considerat ca POET DE LIMBA PĂSĂREASCĂ!

Bibliografie:

[1] Breban, Vasile - „Dicționar al limbii române contemporane", Ed. Șt. și Encicl.,București, 1980, P.423.

[2] Haneș, Gheorghina-„Dicționar francez român/ român francez", Ed. St. și Encicl, București, 1981 P 568.

[3] Calciu,Alexandru,Dumbrăveanu,Constantin, Munteanu,Dan- „Dicționar român-spaniol", Ed. Șt. și Encicl.,București, 1979, P.757.

[4] Bantaș, Andrei- „Dicționar român-englez" ediția a doua, Ed. Șt.,București,1968, P.196.

[5] Institutul de lingvistică București - "Dicționar englez-român", Ed. Academiei, București, 1974, P. 318.

EDIȚIE GRIJITĂ ȘI ÎNGRIJITĂ:

" Pampolinn se re-făcu. Nici vorbă!
avu stil de multă vorbă

" Pampolinna se neîngriji. ea se fu-,se fu-duli
cu câte- un nebun mai bun

Căci luptară ei cei doi
și-nvinseră amândoi

ARTELE URÂTE

Cruff re-formá refórma
în nouă fórmă
și informá legea conformă
că a uni de formă
vechea uniformă
deformá psalma difórmă
transforma fórma afórmă.

POEM NEADAPTAT LA MEDIU

Timpul trece și ne trece...
dacă m-aș opri la timp
Și e cu neputință atâta putință!

Muncesc pentru anti poezie
Creez pentru. Procreez.
pică pară nătăfleață
în gura lui Mălăiață

PRETEXT ÎN TEXT

E într-adevăr un neadevăr
c-o să-i vină să dea vină
pe nevinovați. Știu eu? ! poate fiind
-că nu știu eu

Orbește văzând cu ochii Rocky
Susține teza cu pro-teza
dar asta-i treaba lui cea mare
TREABA MARE.

UN CARDINAL ORDINAR

-Tisddrov bee... bee... beeaa?
-Nu că bea ci foarte bea
chiar și mîncă friptane cu ceapă
o bere tare slabă, o bere tare apă
Arde de nerăbdare să se stingă
árde să stingă
Și Face caz din NEcaz.

CUVINTE ÎMPOTRIVITE

Sclavii slavi ridică-n slăvi
o rachetă o roquette-ă
Domnii care cade
o bătălie li se cade
ca de smoală, ca de
ca-de
Se scoală a doua oară
de trei ori se mai răs-coală

MURIREA NEMURIRII

-Sunt un trist un trist
-an și izolda, trist turist
-Hai la pas cu los Pass
al tău trup îmi fie trup
-Dar a decedat golanu Bască
-Uraaa, Trăiască trăiască!

SPERANȚE DECLARATE NULE

Nu mai caut o cătare
nici vreo căutare
ci cer un cer de căpestere,
ele cere niște cere
sau niște cerere
Păgâne sfinte nu au fost
dar au un rost
rostit pe de rost

AM O MÂNDRĂ CAM NASOALĂ

-... Și ea furnică? --Ohoo, ce te mai furnică!
-Amanții des o onorează?
-Of course, dezonorează...
ori dezordonează
-Care vasăzică n-o să zică
de pe aceste ALTE meleaguri
-Nu, ea nu Nu, ea DA ar vrea.
uha rea cucuvea
uha rea cucuvea

JOC DE DOI ORI TREI

-Palmer îți dă palme...
-Ce, e palmier?
-Și *doarme* totînainte...
-E mare *dormitor!*
-Lovind împrejur mă jur
să îl înjur în jur
La nord de capul nord
la sud de capul sur

PĂSĂREȘTE (I)

EpéDlpíȚipiEpe GRIpíJIpíTÁpă ȘIpí
ÎpîNGRI_pí_JIpíTApă:
" PApáMPOpóLIpíNN SEpé REpé-FApăCUpú.NIpíCI
VOpóRBApă!
APáVUpú STIpíL DEpé MUpuíl_TApă VOpóRBĂpă
" PApáMPOpóLI_píNNApă SEpe NEpeIpîNGRI pi JIpi
EApá SEpé FU_pú - SEpé FUpú -
DUpúLIpí CUpú CÎpíTe-UpúN NEpéBUpúN MApáI BUpúN
CĂpăCI LUpúPTA_pá_RĂpă EpéI CEpé_I DOpóI
ȘIpí-NVI_pí_NSE_pé_Răpă ApáMÎpîNDOpóI

Apártepélepé upúrîpítepé

Crupúff repé - fopórmapá repéfopórmapá
îpín nopóuăpá fópórmăpá

șipí inpínfopórmapá lepégeapá copófópórmăpá.
Căpá apá upúnipí depé fopórmăpá
vepécheapá upúnipífopórmăpá
depéfipórmápá psapálmapá dipífópórmăpá
trapánsfopórmapá fópórmapá apáfópórmăpá.

Popócpém nepéapádapáptapát lapá nepédiupú

Tipímpupúl trepécepé șipí nepé trepécepé...
dapácăpá m-apáș opópripí lapá tipímp
Șipí epé cupú nepépupútipínțăpá apátîpítapá

Mupúncepésc pepéntrupú apántipí popóepézipíepé
Crepéepéz pepéntrupú. Propócrepéepéz.

pipícăpá papărăpá năpătăpáfleapățăpá
îpín gupúrapá lupúi Măpălăpáiapățăpá

prePÉtePÉxt îPÍn tePÉxt
ePÉ îPÍntr-aPÁdePÉvăPÁr uPÚn nePÉaPÁdePÉ - văPÁr
c-oPÓ săPÁi viPÍnăPÁ săPÁ ceaPÉA viPÍnăPÁ
pePÉ nePÉviPÍnoPÓvaPÁți. ȘtiPÍu ePÉu ?! poaPÓAtePÉ fiPÍind
- căPÁ nuPÚ știPÍu ePÉu
oPÓrbePÉștePÉ văPÁzîPÍna cuPÚ oPÓchiPÍi roPÓckyPY
suPÚștiPÍnePÉ tePÉzaPÁ cu PÚ proPÓ-tePÉzaPÁ
da_PÁr aPÁstaPÁ-i treaPÁbaPÁ luPÚi ceaPÁ maPÁrePÉ
treaPÁbaPÁ maPÁrePÉ

Upún capárdipínapál opórdipínapár

-Tipísddropóv bcepée... beepée... beeaapáa?
- Nupú căpá beapá cipí foapártepé beapá
chiapărăpá șipí mîpíncăpá fripíptanénepé cupú ceapápăpá
opó bepérepé tapárepé slapábĂpá, opó bepérepé tapárepé apápăpá
Apárdepé depé nepérăpăbdapárepé săpá sepé stipíngăpá
sápáardepé săpá stipingăpá
Șipí Fapácepé capáz dipín Nepécapáz

Cupúvipíntepé îpímpopótripívipítepé

Sclapávipíi slapávi ripídipícăpá-n slăpávi
opá rapáchepétăpá opá ropóquepétte-ăpá
Dopómnipíi capárepé capádepé

opó băpátapáiepé lipí sepé capádepé
capá depé smoapálăpá, capá depé capá - depé

Sepé scoapálăpá apá depóuapá oapărăpá
depé trepéi opóri sepé mapái răpás-coapálăpá

Mupúripíreapá nepémupúripíripíi

-Sîpínt upún tripíst upún tripíst-
apán șipí ipísopóldapá, tripíst tupúripíst
- Hapái lapá papás cupú lopón Papáss
apál tăpáu trupúp împími fipíepé trupúp
- Dapár apá depécepédapát popólapánupú Bapáscăpá
- Upúraaapáaa, Trăpáiapáscăpá trăpáiapáscăpá !

Spepérapánțepé depéclapárapátepé nupúlepé

Nupú mapái capáupút opó căpátapárepé
nipíci vreopó căpáupútapárepé
Cipí cepér upún cepér depé căpápepéstepérepé,
epélepé cepérepé nipíștepé cepérepé sapáu nipíștepé cepérepérepé
Păpágîpínepé sfipíntepé nupú apáu fopóst
dapár apáu upún ropóst
ropóstipít pepé depé ropóst

Apám opó mîpíndrăpá capám nepásoapálăpá

-... Șipí eapá fupúrnipícăpá? - Opóhoopóo, șipí cepé, tepé mapái fupúrni pícăpá !
- Apá_mapántipii depés opó opónopóreapeázăpá ?
- Opáf coupóorse, depézopónopóreapéazăpá...
opóri depézopóridopóneapéazăpá

- Capárepé vapá săpá zipícăpá n-opó săpá zipícăpá
depé pepé apácepéstepé apáltepé mepéleapéagupúri

- Nupú, eapá nupú nupú, eapá dapá apár vreapéa.

upúhapá reapéa cupúcupúveapéa
upúhapá reapéa cupúcupúveapéa

Jopóc depé dopói opóri trepéi

- Papáalmepár îpíți dăpá papálmepé...
- Cepé, epé papálmipíepér ?
- Sipí doapoármepe topótîpínapáipíntepé...
- Epé mapárepé dopórmipítopór !
- Lopóvipínd îpímprepéjupúr măpá jupúr
săpá îpíl îpínjupúr îpín jupúr
lapá nopórd depé capápupúl nopórd
lapá supúd depé capápupúl supúr

PĂSĂREȘTE (II)

EPEDPIPIȚPIPIEPE GPRPIPIJIPITPĂPĂ ȘPIPI ÎPÎNPGPRPIPIJIPITPĂPĂ

Ppapampppopolpipinpnp spepe rpepe-fpăpăcpupu. Npipicpipi vpoporpbpăpă!
apavpupu sptpipilp dpepe mpupulptpăpă vpoporpbpăpă

Ppapamppopolpipinpnpapa spepe npepeîpînpgprpipijpipi. epeapa spepe fpupu-, spepe fpupudpupulpipi
cpupu cpîpîtpepe-upunp npepebpupunp mpapaipi bpupunp

Cpăpăcpipi lpupupptpaparpăpă epeipi cpepeipi dpopoipi
ȘpipI-npvpipinpspeperpăpă apampîpînpdpopoipi

APARPTPEPELPEPE UPURPÎPÎTPEPE

Cprpupufpfp rpepe-fpoporpmpapa rpepefpoporpmpapa
îpînp npopoupuăpă fpoporpmpăpă

ṣpipi ipinpfpoporpmpapa lpepegpepeapa cpoponpfpoporpmpăpă
cpăpă apa upunpipi dpepe fpoporpmpăpă
vpepecphpepeapa upunpipifpoporpmpăpă
dpepefpoporpmpapa ppspapalpmpapa dpipifpoporpmpăpă
trpapanpspfpoporpmpapa fpoporpmpapa apafpoporpmpăpă.

PROPOEPEMP NPEPEAPADPAPAPPTPAPATP LPAPA MPEPEDPIPIUPU

Tpipimpppupulp tprpepecpepe ṣpipi npepe tprpepecpepe...
dpapacpăpă mp-apaṣp opopprpipi lpapa tpipimppp
Ṣpipi epe cpupu npepeppuputpipinpṭpăpă apatpîpîtpapa ppuputpipinpṭpăpă!

Mpupunpcpepespcp ppepenptprpupu apanptpipi ppopoepezpipiepe
Cprpepeepezp ppepenptrprpupu. Pprpopocprpepezp.

Ppipicpăpă ppaparpăpă npăpătpăpăfplpepeapaṭpăpă
îpînp gpupurpapa lpupuipi Mpăpălpăpipiapaṭpăpă

PPRPEPETPEPEPXPTP ÎPÎNP TPEPEXPTP

Epe îpînptprp-apadpepevpăpărp upunp npepeapadpepevpăpărp
cp-opo spăpă-ipi vpipinpăpă spăpă dpepeapa vpipinpăpă
ppepe npepevpipinpopovpapaṭpipi. Ṣtipiupu epeupu ?! Ppopoapatpepe fpipiipinpdp-cpăpă npupu ṣptpipiupu epeupu

Oporpbpepeṣptpepe vpăpăzpîpînpdp cpupu opocphpipiipi Rpopocpkpypy

Spupusptpipinpepe tpepezpapa cpupu pprpopo-tpepespapa
dpaparp apasptpapa-ipi tprpepeapabpapa lpupuipi cpepeapa mpaparpepe
tprpepepapabpapa mpaparpepe.

UPUNP CPAPARPDPIPINPAPALP OPORPDPIPINPAPARP

- Tpipispdpdprpopovp bpepeepe ... bpepeepe ... bpepeepeapaapa ?
- Npupu cpăpă bpepeapa cpipi fpopoaparptpepe bpepeepeapa

cphipipiaparpăpă șpipi mpîpînpcpăpă fprpipipptpapanpepe cpupu cpepeapappăpă

opo bpeperpepe tpaparpepe splpapabpăpă, opo bpeperpepe tpaparpepe apappăpă

Aparpdpepe dpepe npeperpăpăbpdpaparpepe spăpă spepe sptpipinpgpăpă

apaaparpdpepe spăpă sptipinpgpăpă

Șpipi Fpapacpepe cpapazp dpipinp NPEPEcpapazp.

CPUPUVPIPINPTPEPE ÎPÎMPOPOTPRPIPPIVPIPITPEPE

Scplpapavpipiipi splpapavpipi rpipidpipicpăpă-np splpăpăvpipi opo rpapachpepetpăpă opo rpopoqpupuepetptpepe-ăpă Dpopompnpipiipi cpaparpepe cpapadpepe opo bpăpătpapaipiepe lpipi spepe cpapadpepe cpapa dpepe spmpopoapalpăpă, cpapa dpepe cpapa-dpepe Spepe spcpopoapalpăpă a dpopoupuapa opoaparpăpă dpepe tprpepeipi oporpipi spepe mpapaipi rpăpăsp-cpopoapalpăpă

PĂSĂREȘTE (I)

EpéDIpíEpe GRIpíJIpíTÁpă ȘIpí
ÎpîNGRI_pí_JIpíTApă:
" PApáMPOpóLIpíNN SEpé REpé-FApăCUpú.NIpíCI
VOpóRBApă!
APáVUpú STIpíL DEpé MUpíl_TApă VOpóRBĂpă
" PApáMPOpóLI_píNNApă SEpe NEpeIpîNGRI pi JIpi
EApá SEpé FU_pú - SEpé FUpú -

DUpúLIpí CUpú CÎpíTe-UpúN NEpéBUpúN MApál BUpúN
CĂpăCI LUpúPTA_pá_RĂpă EpéI CEpé_I DOpól
ȘIpí-NVI_pí_NSE_pé_Răpă ApáMÎpîNDOpól

Apártepélepé upúrîpítepé

Crupúff repé - fopórmapá repéfopórmapá
îpín nopóuăpá fópórmăpá

șipí inpínfopórmapá lepégeapá copófópórmăpá.
Căpá apá upúnipí depé fopórmăpá
vepécheapá upúnipífopórmăpá
depéfipórmápá psapálmapá dipífópórmăpá
trapánsfopórmapá fópórmapá apáfópórmăpá.

Popóepém nepéapádapáptapát lapá nepédiupú

Tipímpupúl trepécepé șipí nepé trepécepé...
dapácăpá m-apáș opópripí lapá tipímp
Șipí epé cupú nepépupútipínțăpá apátîpítapá

Mupúncepésc pepéntrupú apántipí popóepézipíepé
Crepécepéz pepéntrupú. Propócrepéepéz.

pipícăpá papărăpá năpátăpáfleapáțăpá
îpín gupúrapá lupúi Măpálăpáiapáțăpá

prePÉtePÉxt îPÍn tePÉxt
ePÉ îPÍntr-aPÁdePÉvăPÁr uPÚn nePÉaPÁdePÉ - văPÁr
c-oPÓ săPÁi viPÍnăPÁ săPÁ ceaPÉA viPÍnăPÁ
pePÉ nePÉviPÍnoPÓvaPÁți. ȘtiPÍu ePÉu ?! poaPÓAtePÉ fiPÍind
- căPÁ nuPÚ știPÍu ePÉu
oPÓrbePÉștePÉ văPÁzîPÍna cuPÚ oPÓchiPÍi roPÓckyPY
suPÚștiPÍnePÉ tePÉzaPÁ cu PÚ proPÓ-tePÉzaPÁ

da_PÁr aPÁstaPÁ-i treaPÁbaPÁ luPÚi ceaPÁ maPÁrePÉ
treaPÁbaPÁ maPÁrePÉ

Upún capáraipínapál opórdipínapár

-Tipísddropóv beepée... beepée... beeaapáa?
- Nupú căpá beapá cipí foapártepé beapá
chiapărăpá șipí mîpíncăpá fripíptanénepé cupú ceapápăpá
opó bepérepé tapárepé slapábĂpá, opó bepérepé tapárepé apápăpá
Apárdepé depé nepérăpăbdapárepé săpá sepé stipíngăpá
sápáardepé săpá stipingăpá
Șipí Papácepé capáz dipín Nepécapáz

Cupúvipíntepé îpímpopótripívipítepé

Sclapávipíi slapávi ripídipícăpá-n slăpávi
opá rapáchepétăpá opá ropóquepétte-ăpá
Dopómnipíi capárepé capádepé
opó băpátapáiepé lipí sepé capádepé
capá depé smoapálăpá, capá depé capá - depé

Sepé scoapálăpá apá depóuapá oapărăpá
depé trepéi opóri sepé mapái răpás-coapálăpá

Mupúripíreapá nepémupúripíripíi

-Sîpínt upún tripíst upún tripíst-
apán șipí ipísopóldapá, tripíst tupúripíst
- Hapái lapá papás cupú lopón Papáss
apál tăpáu trupúp împími fipíepé trupúp
- Dapár apá depécepédapát popólapánupú Bapáscăpá
- Upúraaapáaa, Trăpáiapáscăpá trăpáiapáscăpá !

Spepérapánțepé depéclapárapátepé nupúlepé

Nupú mapái capáupút opó căpátapárepé
nipíci vreopó căpáupútapárepé
Cipí cepér upún cepér depé căpápepéstepérepé,
epélepé cepérepé nipíștepé cepérepé sapáu nipíștepé cepérepérepé
Păpágîpínepé sfipíntepé nupú apáu fopóst
dapár apáu upún ropóst
ropóstipít pepé depé ropóst

Apám opó mîpíndrăpá capám nepásoapálăpá

-... Șipí eapá fupúrnipícăpá? - Opóhoopóo, șipí cepé, tepé mapái fupúrni pícăpá !
- Apá_mapánțipii depés opó opónopóreapeázăpá ?
- Opáf coupóorse, depézopónopóreapéazăpá...
opóri depézopóridopóneapéazăpá
- Capárepé vapá săpá zipícăpá n-opó săpá zipícăpá
depé pepé apácepéstepé apáltepé mepéleapéagupúri
- Nupú, eapá nupú nupú, eapá dapá apár vreapéa.

upúhapá reapéa cupúcupúveapéa
upúhapá reapéa cupúcupúveapéa

Jopóc depé dopói opóri trepéi

- Papáalmepár îpíți dăpá papálmepé...
- Cepé, epé papálmipícpér ?
- Sipí doapoármepe topótîpínapáipíntepé...
- Epé mapárepé dopórmipítopór !
- Lopóvipínd îpímprepéjupúr măpá jupúr
săpá îpíl îpínjupúr îpín jupúr
lapá nopórd depé capápupúl nopórd
lapá supúd depé capápupúl supúr

PĂSĂREȘTE (II)

EPEDPIPIȚPIPIEPE GPRPIPIJIPITPĂPĂ ȘPIPI ÎPÎNPGPRPIPIJIPITPĂPĂ

Ppapampppopolpipinpnp spepe rpepe-fpăpăcpupu. Npipicpipi vpoporpbpăpă!
apavpupu sptpipilp dpepe mpupulptpăpă vpoporpbpăpă

Ppapampppopolpipinpnpapa spepe npepeîpînpgprpipijpipi. epeapa spepe fpupu-, spepe fpupudpupulpipi
cpupu cpîpîtpepe-upunp npepebpupunp mpapaipi bpupunp

Cpăpăcpipi lpupupptpaparpăpă epeipi cpepeipi dpopoipi
ȘpipI-npvpipinpspeperpăpă apampîpînpdpopoipi

APARPTPEPELPEPE UPURPÎPÎTPEPE

Cprpupufpfp rpepe-fpoporpmpapa rpepefpoporpmpapa
îpînp npopoupuăpă fpoporpmpăpă
ȘpIpi ipinpfpoporpmpapa lpepegpepeapa cpoponpfpoporpmpăpă
cpăpă apa upunpipi dpepe fpoporpmpăpă
vpepecplipepeapa upunpipifpoporpmpăpă
dpepefpoporpmpapa ppspapalpmpapa dpipifpoporpmpăpă
trpapanpspfpoporpmpapa fpoporpmpapa apafpoporpmpăpă.

PROPOEPEMP NPEPEAPADPAPAPPTPAPATP LPAPA MPEPEDPIPIUPU

Tpipimpppupulp tprpepecpepe ȘpIpi npepe tprpepecpepe...
dpapacpăpă mp-apaȘp opopprpipi lpapa tpipimppp
Șpipi epe cpupu npepeppuputpipinpțpăpă apatpîpîtpapa ppuputpipinpțpăpă!

Mpupunpcpepespcp ppepenptprpupu apanptpipi ppopoepezpipiepe
Cprpepeepezp ppepenptrprpupu. Pprpopocprpepezp.

Ppipicpăpă ppaparpăpă npăpătpăpăfplpepeapaţpăpă
îpînp gpupurpapa lpupuipi Mpăpălpăpipiapaţpăpă

PPRPEPETPEPEPXPTP ÎPÎNP TPEPEXPTP

Epe îpînptprp-apadpepevpăpărp upunp npepeapadpepevpăpărp
cp-opo spăpă-ipi vpipinpăpă spăpă dpepeapa vpipinpăpă
ppepe npepevpipinpopovpapaţpipi. Ştipiupu epeupu ?! Ppopoapatpepe fpipiipinpdp-cpăpă npupu şptpipiupu epeupu

Oporpbpepeşptpepe vpăpăzpîpînpdp cpupu opocphpipiipi Rpopocpkpypy
Spupusptpipinpepe tpepezpapa cpupu pprpopo-tpepespapa
dpaparp apasptpapa-ipi tprpepeapabpapa lpupuipi cpepeapa mpaparpepe
tprpepepapabpapa mpaparpepe.

UPUNP CPAPARPDPIPINPAPALP OPORPDPIPINPAPARP

- Tpipispdpdprpopovp bpepeepe ... bpepeepe ... bpepeepeapaapa ?
- Npupu cpăpă bpepeapa cpipi fpopoaparptpepe bpepeepeapa
cphipipiaparpăpă şpipi mpîpînpcpăpă fprpipipptpapanpepe cpupu cpepeapappăpă
opo bpeperpepe tpaparpepe splpapabpăpă, opo bpeperpepe tpaparpepe apappăpă
Aparpdpepe dpepe npeperpăpăbpdpaparpepe spăpă spepe sptpipinpgpăpă
apaaparpdpepe spăpă sptipinpgpăpă
Şpipi Fpapacpepe cpapazp dpipinp NPEPEcpapazp.

CPUPUVPIPINPTPEPE
ÎPÎMPOPOTPRPIPPIVPIPITPEPE

Scplpapavpipiipi splpapavpipi rpipidpipicpăpă-np splpăpăvpipi
opo rpapachpepetpăpă opo rpopoqpupuepetptpepe-ăpă
Dpopompnpipiipi cpaparpepe cpapadpepe
opo bpăpătpapaipiepe lpipi spepe cpapadpepe
cpapa dpepe spmpopoapalpăpă, cpapa dpepe cpapa-dpepe
Spepe spcpopoapalpăpă a dpopoupuapa opoaparpăpă
dpepe tprpepeipi oporpipi spepe mpapaipi rpăpăsp-cpopoapalpăpă

MPUPURPIPIRPEPEAPA
NPEPEMPUPURPIPIRPIPIIPI

- Spîpînptp upunp tprpipisptp upunp tprpipisptp
- apano şpini ipizpopolpdpapa, tprpipisptp tpupurpipisptp
- Hpapipi lpapa ppapasp cpupu lipioponp Ppapaspsp
apalp tpăpăupu tprpupupp
- Dpaparp apa dpepecpepedpapatp gpopolpapanpupu Bpapaspcpăpă
- Upurpapaapaapa, Trpăpăipiapaspcpăpă !

SPPPEPERPAPANPŢPEPE
DPEPECPLPAPARPAPTPEPE NPUPULPEPE

Npupu mpapaipi cpapauputp opo cpăpătpaparpepe
npipicpipi vprpepeopo cpăpăuputpaparpepe
cpipi cpeperp upunp cpeperp dpepe cpăpăppepesptpeperpepe,
epelpepe cpeperpepe npipiştpepe cpeperpepe
spapaupu npipişptpepe cpeperpeperpepe
Ppăpăgpîpînpepe spfpipinptpepe npupu apaupu fpoposptp
dpaparp apaupu upunp rpoposptp
rpoposptpipitp ppepe dpepe rpoposptp

APAMP OPO MPÎPÎNPDPRPĂPĂ CPAPMP NPAPASPOPOAPALPĂPĂ

- ... Ṣpipi epeapa fpupurpnpicipăpă ?... Opohpopoopo, cpepe tpepe mpapaipi fpupurpnpipicpăpă !
- Apampapanpṭpipiipi dpepesp opo oponpoporpepeapazpăpă ?
- Opofp cpopoupurpspepe, dpepezpoponpoporpepeapazpăpă...
  oporpipi dpepezpoporpdpoponpepeapăzpăpă
- Cpaparpepe vpapaspăpăzpicipăpă no-opo spăpă zpipicpăpă
  dpepe ppepe apacpepesptpepe APALPTPERE mpepelpepeapagpupurpipi
- Npupu, epeapa npupu NPUPU, epeapa DPAPA aparp vprpepeapa.
  upuhpapa rpepeapa cpupucpupuvpepeapa
  upuhpapa rpepeapa cpupucpupuvpepeapa

JPOPOCP DPEPE DPOPOIPI OPORPIPI TPREPEPEIPI

- Ppapalpmpeperp îpîṭpipi dpăpă ppapalpmpepe...
- Cpepe, epe ppapalpmpippieperp?
- Ṣpipi *dpopoaparpmpete* tpopotpîpînpapaipinptpepe...
- Epe mpaparpepe *dpoporpmpipitpoporc!*
- Lpopovpipinpdp îpîmprpepejpupurp mpăpă jpuprp spăpă îpîlp îpînpijpupurp îpînp jpupurp
  bpapa npoporpdp dpepe cpapappupulh npoporpdp lpapa spupudp dpepe cpapappu cpapappupulp spupurp.

CURRICULUM VITAE

Mama mea când mă făcu
(10 decembrie 1954) cu sfială
Botelcuța meee
Îmi legă sticla de gât
Botelcuța meee...
de cerneală

Copil fiind păduri cutreierai
Mă dusăi cu oile
Pe câmpul cu florile
Câmpul alb
Oile negre
cin'le vede
Nu le crede
Și mă culcai ades lângă izvor
M-așezai la umbră deasă
Lăsai oile să pască
Cin'le paște
le cunoaște
Și brațul drept sub cap mi-l așezai
Și-ncepui a le striga
Și mă auzi neica
Și-mi răspunsă o alteță-n
Cenaclu prin corespondență.

. . . . . .

. . . . . .

Îmi plăcu muzica clasică și Kant (*adevărul universal, frumosul universal*), și ținui cu Universitatea Craiova.
Avui trei măsele plombate dintre cele două zeci și patru de oltean.

Purtai nr. 41 la pantofi, iar la bocanci 42. Mă obsedă poezia încă din liceu, și ca atare absolvii

Facultatea de Informatică (1979).

Scriitori Romani preferați: Urmuz, Tzara, Ionesco, Popesco Și... și Rotaru și....și Marele Anonim

Scriitori Străini: Kafka, Joyce, Musil, Broch, Smarandache, Adamov, Genet, Arrabal, Robbe Grilet, N. Sarraute.

TRA-LA-LA. TRA-LA-LA.

MAȘINA DE SCRIS

De Jean Cocteau
De la capăt.
Autorul virgulă
Este francez punct.
Șterge virgula.
Autorul fără virgulă
Este francez punct.
Mai departe.
Cu majuscule.
Mașina de Scris.
cu S mare.
Era făptașa:
O doamnă geloasă.
În piesa de teatru a scriitorului
Cocteau.
alineat.
Dar în Țara lui Papură-Vodă
-Republica de Trei Lulele-
Mașina de scris.
cu s mic.
Deranjează somnul
Intelectual.
Ca atare
I se iau amprente
Digitale
Cu exactitate
Învinuită de libertate
Individuală
La Miliție
Pardon. Sterge.
Amprentele literare.
E bine. Așa.
Adică nu e bine.
Alt rând.
Fiindcă nu e dreptate.
Alt rând.
Da. Da. Da.
Nu este dreptate.
Autorul virgulă
Este conducător punct
Șterge virgula.
Autorul fără virgulă
Este scrântit la cap punct.
La cap de țară continuă.
Întocmai.
Mașina de Scris
și Mașina de scris

[„Argo", Nr.7, Vara 1993, Bonn, Germania]

PEISAJ CU VISE

Pletele ploii. Muntele de
apă. Tăcerile în surdină.
oala de noapte a zilei
de vară.
contra șuvoiului estă
vilit s-au construit
stăvilare.

Solul mustește lăstari.
Creanga răsare muguri.
Crește cer. Crește răcoare.
Ferestrele dau din coate.
Obloanele decoltate.
. . . . . .

Rață trăindă pe baltă. Ne-
cântătoarea liniștirii.
Antenele de soare.

Orhestra sunetelor diri-
jate de vers. Prin Valuri-
le Virginiei Woolf. S-a
oprit din repausul perma-
nent. Din punctul de vedere
al urechii. Cântă nearmo-
nios din armonică.

Te doare privirea.

Netrupul tău-i înturnat
în trup. Dincolo de acolo.
cum trăiești tu, singur
în tine?

Întredeschizi ușa. Neajuns
la ajungere.
Sabia vieții cu rugină.
Vrea să de moară.

Îți tragi zăvorul pleoa-
pe. Ajuns la neajungere.
Acum sunt la ușa cerului.
mijlocitor între tine și
sine. Dincolo de dincolo.

Te-a sensibilizat într-
atât muzica în liceu, că
ai fost nevoit să devii
poet.
Ți-a făcut sânge rău, în
transfuzii.
O, mâna ta, care mână iubirea!

Cercuri ori unde pe ori-
unde. Peștii și-au dat în-
tâlnire la nivel înalt
sub nivelul mării.

Visând , își depăși condi
ția de om.
Ți-au dat post la mama-dra
cu, dar te transferi în sî-
nul lui adam.
Vezi să nu dormi prea mult,
că putrezești!!

Căluții de mare, căluții
de mică.
Meduze cu părul căzut și
moralul imaculat.
Pe țărm peștera parcă-a
intrat în pământ.
Roci altruiste. Micșora-
te mult, supra micșorate.

Ai tot umblat pe drumuri,
iar acum încerci să te adu-
nî (de pe drumuri)- Vezi să
nu rămâi pe drumuri! În
afară de tine, toți sunt
înăuntru.
Dialoghează în monologuri.

Enciclopedia banalului.
Obiectele, în chip esen-
țial, se înfățișează ca
neesențiale.
Fizica dezvoltă meta-
fizica.

Natura fenomenului natu
ral. Natura naturii.
Universalitatea neuni-
versală.
Trebuirea.

Îți aștepți neașteptata
soartă. De bună seamă, nu-ți
dai seamă. Nu știi să dife-
rențiezi apropierile?

Anunțuri prin versuri. Moartea
poeziei?
Scriitorule mut
Compozitorule surd
Pictorule orb
Cuvântul a preexistat mate
riei!

EROICA ZI A UNUI OM OBIȘNUIT

Țîrrr...Țîr...Țîr... Dimineață. Răcoare. Apartament 19.
Bloc H 36. Ceas Deșteptare.
Capac W.C Trage apa.
Baie. Oglindă. Chiuvetă
Lamă. „Astra Superior. Stainless Steel. Made în Czechoslovakia".
Trusă. Bărbierul din Sevilla.
Fuuui...Fuuui...Fuuuuii...
„CALIN, cremă de ras repilă fără pensulă.
Instrucțiuni: 1. Spălați fața cu apă și săpun lăsând pielea umedă. 2. Agitați bine butelia înainte de întrebuințare ținând-o în poziție verticală pentru a ușura ieșirea și întinderea spumei pe față.

Da Nu

Nu perforați butelia și evitați apropierea ei de sursa de căldură.
Conținut 180 g + 9 g
Lei 19.20
Fuuuuiii....Fuuuiii...Fuuuuiii...
Lamă. Firicel. Sânge. Lamă. Spirt. N-are nimic.
Peri, Mustață. Lamă. Spumă. Roșu. Firicel. Sânge.
„B.BOB. 3050 spumă după ras.After Shave Spray.
Produsul conține substanțe bactericide, elimină senzația de iritare, închide porii și tonifică epiderma. se agită bine doza, se pulverizează spuma în palmă și se masează ușor pielea feței. A nu se găuri sau arunca în foc doza după golire.
Conține 180 g + 5 % preț 24,50 lei.
Termen de garanție: 12 luni.The product, containing, anti-bacterial, substances, eliminates the sensation of irritation, closes the pores and tonifies the epidermis./ Shake can well, spray on to hand and frictionate softly the face after shaving.
./

Do not puncture or incinerate can even when empty.

Le produit, aux substances bactéricides, elimine la sensation d'irritation, ferme les pores et tonifie l'epiderme.

Bien agiter la bombe avant l'emploi. Appliquer la mousse obtenue sur le visage et masser doucement. Ne pas percer ou j'eter la bombe au feu même vide

farmec

Spălare. Perie, Dinți. „Optima. Cu aromă de banane și ananas. N.I.I. 6570-78 cca 90 g. lei 6. NIVEA".

Mâini. Față. Nas. Gât. Urechi. Săpun „Crizantema". Spumă.

Albă. Robinet. Apă. Rece. Prosop.

Subsuori. Deodorant „Adam"

Piepten. Păr. Negru. Cărare.

Fuuiii...Fuuuiii...Fuuuiii....

Pat. Cearceaf. Întins. Pătură. Perină.

O fereastră deschise. Spre cer. Plasă. Țânțari.

Pijamale. Balcon. Aer. Respirație adâncă.

Îmbrăcare.

Chiloți. Șosete. Fabrica de textile Arad, Pantaloni. Maroni. Maieu. Găurele. Cămașă. Poplin. Albastră. Cu dungi.

Cravată. Pantofi. Tamponați. Nr 42 (Dă-le repede lustrul)

Haină. Carouri. Gentleman Costică. N-are nimică.

Micul. Dejun.

Farfurioare. Tacâmuri. Căni. Porțelan. Ceai. Mentă. Fierbinte. Aburi. Pâine. Margarină.

„Dietă".Gem. De Foame. Prune. Lămâie (?). Zahăr, Bucățele.

Hleașc..... Hleașc.... Hleașc...

(Vezi să nu te-neci!)

Aoleu! Radio „A fost ora 6".

Geantă. Diplomat. Pălărie. Boruri. Late. Umbrelă. Bărbătească.

Ușă Cheie. Yală. Hall. Etaj IV. Bec. Roșu. Lift. (Bagă capul la cutie!)

Dă, Doamne, pe lume

O ploaie cu spume,

Să facă pâraie,

Să curgă șiroaie.
Apele să crească
Erou-mi oprească.
Trotuarele inundate.
(Graba. Strică. Treaba!) Pași. În. Ceață. Semafor. Teatru. Păpuși. Librărie. Tonetă. „3 lei înghețata". Str. A.I. Cuza.
Înglișparc. *Bună Dimineața! Bună Dimineața.*
Pași. Nesiguranță. Babă. Baston. Alunecare. Spargere ochelari.
Nu. Vede-re... Grabă. Întârziere. Servici...
Suflecare. Pantaloni. Pleoștire. Pălărie. Haină. Carouri.
Leoarcă. Apă. Pantofi. Ciolbâc, Ciolbâc, Ciolbâc. (Dă-i înainte, n-are contează!) Alee. Baltă. Alee. Baltă.
Casa cărții „Unirii". Arteziană. Cofetăria „Aroma". Intrare. Oprire.
Tragere. Sufletul. Comandare. Citronadă.
(Asta nu-i bună nici în pantofi!)
Suflă, Doamne, un vânt.
Suflă-l pe pământ.
Brazii să-i despoaie.
Paltini să îndoaie.
Munții să răstoarne.
Erou-mi întoarne.
Intrare. Ieșire. „Unirii" Rafale. Vijelie. Vijelie.
Vâjiind ca Vijelia.
Ploaie. Găleată.Ploaie. Găleată... Pălărie? Pălărie?
.... Cofetărie!!
(Acum să-ți arăți curajul!)
Rigole. Șuvoaie. Potopul lui Noe. Furtună
(Nu. Te. Lăsa!)
Tornată. Puhoi. Gunoi.
Cooperativa. Meșteșugărească. „Constructorul" Filiala
Dolj. Parter. Șapcă. „Vă salut!" „Vă salut"
Birou. Condică...Condică... Condică...
„A fost ora 7". Uf!
(Și-acum la treabă băiete!) Cu creionul în mână
Interfon. Megafon. La ordin. „Aoleuuu"

Șef. Negru. la Mânie. „Aoleuuu“ „ Șef Negru.
„Să trăiți“ Șef Negru.
Construire.
Zidire.
Tencuire
(Până la ora 3
Temelie pentru ei)
Zidire. De viu.
Zidire...

SAVU LU' LENȚA

A trăit 99 de ani.
A cumpărat prune.
A fost maistru la Electroputere
A băut vin și țuică de comină.
I-a fost rău.
S-a îmbătat. S-a culcat.
și nu s-a mai sculat.
S-a însurat de trei ori. Cu Lenuța.
a făcut doi copii. Siamezi.
Le-a dat să sugă. Țâțele nevestii.
L-a șters la cur. Cu mâna ei.
A divorțat în fiecare an.
a călătorit în insulele Malvine. Falkland.
A vizitat ecuatorul. Ceresc.
a lucrat ca tinichigiu auto.
A zburat mult. Din floare în floare.
A vomitat și mațele din el.
I-a curs sânge din nas. Hemoragie. De muci.
Și-a lăsat mustăți. Ca să se poată rade.
A mâncat nuci. De cocos.
A înotat în Deltă. Ivan Patzaichin.
Și-a spart capul. Cu ce-a nimerit.
a prins broaște din fântâni.
A văzut filmele lui Sergiu Nicolaescu.
S-a împretenit cu toți dușmanii. De clasă.
L-a sâcâit pe contabilul șef Condorcet.
A știut teorema lui Ptolomeu II.
A învățat să citească.. În palmă. Viitorul Apropiat.
A obosit.

S-a chircit de frig.
I-a fost cald. În suflet.
S-a dat de ceasul morții.
A regretat.
N-a regretat nimic.
A spălat. Putina. Lenjeria de corp. Cu «Perlan»
A rupt-o la fugă.
N-a alergat repede.
A jucat. La horă- n sat. La pronosport.
A iubit.
N-a iubit. Mereu aceeași femeie.
S-a născut.
A copilărit.
A adolescentit.
I-a pupat mâna Responsabilului. Cu probleme administrative.
A plâns. S-a bucurat. De necazul altuia.
S-a pocăit.
a înjurat. De mamă. De soacră și trei nurori.
S-a spălat pe mâini. Cu șampon.
A văzut la televizor. Alb. Negru. Serialul „Dallas"
A mers. De-a-ndărătelea.
A auzit.
A văzut.
A mirosit. Că nu-i a bună.
A gustat. Din fructele mâniei.
A pipăit. Șoldurile cumnată-sii.
A fumat. Pipa păcii.
A ajuns om mare. Doi metri. Înălțime. Ca poetul Niculae Stoian.
A urât.
A muncit cât mai puțin.
A încercat.
S-a odihnit în concediu la mare. A vrut.
I-a plăcut viața. La țară. De Duliu Zamfirescu.
A tușit.
A scuipat pe parchet.

A fluierat în biserică.
I-a cântat cucuveaua pe casă.
A fost blestemat de mic. Copil.
A căscat gura. Pe la vitrine.
I-au închis banditii gura. Cu bani.
A tăcut. Mâlc..
A alungat.
A vorbit. Prostii. A vorbit. De unul singur. Solo-voce.
Nu s-a certat. Cu un vecin.
I-a bătut pe toți. La cap.
A avut două picioare. Betege.
A avut cinci degete la mâini.
A purtat nădragi. Cu brăcinari.
S-a spânzurat. De limbă.
A spart paharul. Umplut.
A răsturnat. Blănurile lui frate-său.
N-a răzbit în viață.
A răzbit în viață.
A trăit. Savu Lu' Lența. 99 de ani.

AVENTURI GALANTE

Berilă. Întors. Tren. Gară. Balș. Apartament.
Găsit. Nevasta. Cu Altul.
Berilă. Bătut. Maricela. Plâns. Copiii. Doi.
Maricela. Fugit. Furou. Scări. Uscătorie. Desculță.
Start. Berilă. Băgat. Altul. Cuțit.
Altul. Fugit. Balcon. Rond. Mărăcini. Fund.
Pierdut. Startul.
Parter. Berilă. Farfurie. Aruncat. Castron.
Maricela. Ferit. Altul. Ferit.
Berilă. Spume. Gură.
Maricela. Frisoane. Amor.
Altul. Izmene.
Berilă. Maricela. Altul. Atletism.
Cursă. Cu. Obstacole.
Maricela. Frisoane. Sutien. Fără.
Altul. Izmene. Nălbite.
Berilă. Topor. Berilă. Secure. Berilă. Berilă.
Vecini. Ascultă. Vecini. Telefon. Miliție. Tim. Tam. Tim. Tam. Tim. Tam.
Berilă. Topor. Secure.
Altul. Făcut. Izmene. Pe. El.
Maricela. Făcut. Furou.
Berilă. Urmărit. Trotuar. Bloc. Bulevard. Complex.
Maricela. Cros. Complex. Chioșc. Ziare.
Altul. Complex. Chioșc. Campion. Cros.
Berilă. Topor. Secure. La. Ataaac. Topor. Secure.
Maricela. Furou. Pătat. En. Grade.
Altul. Izmene. Cufurite. En. Grade.
Miliția. Tim. Tam. Miliție. Tim. Tam.
Berilă. Grăbit. Duel.
Maricela. Grăbit. Fugit.

Altul. Grăbit. Stres. Vitejește. Tălpășița.
Maricela. Furou. Crăpat. Scări.
Altul. Izmene. Rupte. Sârmă. Ronturi. Stradă.
Maricela. Pierdut. Furou.
Altul. Pierdut. Izmene. „Găsitorului. Dau. Recompensă".
Berilă. Găsit. Furou. Berilă. Găsit. Izmene.
Miliția. Tim. Tam. Miliție. Tim. Tam.
Segent. Cizme. Șapcă. Centură. Pistol.
Sergent. Berilă. Maricela. Altul. Maraton. 5000. Metri.
Altul. Alergat. Frică. Oase. Sfârâie. Călcâiele.
Maricela. Alergat. Suflet. Gură. Maricela. Făcut. Dragoste.
Maricela. Acum. Lipsit. Dragoste.
Berilă. Secure. Scăpărat. Scântei.
Sergent. Mănâncă. Pământul.
Noapte. Lună. Stele. Adulter.
Noapte. Lună. Stele. Adulter.
Pac. Pac. Pac. Gloanțe. Pac. Pac.
Alergători. Ajunși. Pod. Olteț.
Tras. Tare. Suta. De. Metri.
Asfalt. Încins. Firme. Magazin. Covrigărie.
Tim. Tam. 08.08.08. Pompieri. Tim.Tam. Tim. Tam.
Furtune. Căști. Jeturi. Țârrr... Țârrr...
Berilă. Ud. Leoarcă.
Altul. Ud. Piele. Fără. Pantaloni.
Maricela. Udă. Piele. Rochie. N-are.
Sergent. Major. Încheiat. Pluton.
Localnici. Asistă. Margine. Drum. Linie. Sosire.
Întrecere. Sportivă. Apropie. Finiș.
Alergători. Tras. Tare. Ultimii. Metri.
Berilă. Ajuns. Maricela.
Sergent. Ajuns. Berilă.
Altul. De. Vină.
Finiș... Finiș.... Finiș...
Noapte. Bună. Dragi. Spectatori.
Noapte! Bună!

ISTORIOARĂ DE DRAGOSTE
(proză scurtă critică)

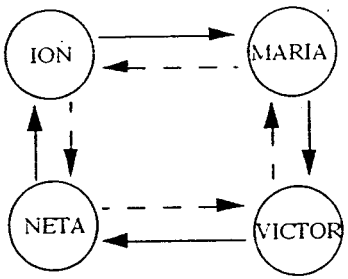

Ion iubește pe Maria
Maria iubește pe Victor
Victor iubește pe Neta
Neta iubește pe Ion
[De ce nu s-ar iubi și ei
Reciproc?
Păi atunci n-ar mai fi
Nuvela atractivă:
Intriga, dragii mei!]
Ion iubește pe Maria care iubește pe Victor
(Vai, ce nenorocire!)
Care iubește pe Neta care iubește pe Ion
(Vai, ce nenorocire!)
Care iubește pe Maria
(Vai, ce neno...)
Care iubește
(Vai...)
[Hai să-i punem să se
Iubească și altfel.
Marionete sunt]
Ion iubește pe Neta
Neta iubește pe Victor
Victor iubește pe Maria
Maria iubește pe Ion
[S-a-ntors roata!
Și-apoi, ce ne interesează
Pe noi de alții?
Să ne vedem de treburile noastre.
Dar acțiunea? *Acțiunea*, domnilor!]

Ion iubește pe Neta care iubește pe Victor
(Din ce motive?)
Care iubește pe Maria care iubește pe Ion
(În ce scop?)
Care iubește pe Neta
(Unde, când, și cum?)
Care iubește
(De ce?)
[Să mai umflăm nuvela,
S-o lăbărțăm în roman.
Trecem la analiză stilistică.
Suspansul treaz te ține,
Cititorule,
Oricât de mult ai trage la măsea!
Dară, să n-o mai lungim-
Penurie de hârtie și de lectori:]
Ion iubește pe Maria care iubește pe Ion
(Ce banal!)
Victor iubește pe Neta care iubește pe Victor
(Plictisitor.
N-are loc nici un adulter
Nici un omor.
Foarte prost scriitor.)
Se căsătoresc și fac două nunți
În aceeași zi, la același local.
Din lipsă de meseni.
[În final naratorul adaugă:
„Sfârșit"
Ca să mai câștige
Un rând
Și un ban.
De-a gata.]

DIVORȚ

Minodora îl cunoaște pe Sebastian
Sebastian o cunoaște pe Minodora
Minodora+ Sebastian= Georginel.
Georginel suge la țâța mă-si.
Georginel suge la țâța mă-si.
până la optâsprezece ani
Georginel face prostii
Georginel face numai prostii
Sebastian pregătește o escapadă
La cabana Păușa.
Minodora pregătește o escapadă
Sebastian pune de foc
Pe aragazul de voiaj.
Minodora îl pune
Pe foc.
Minodora+ Costică= Dănuț
(Îl crește Sebastian!)
Georginel are cu cine se juca.
Și încăiera.
Georginel nu plânge
Dănuț plânge
Nu mai plânge!
Sebastian divorțează.
Minodora nu divorțează.
Nevasta lui Sebastian este atletă
De performanță.
Nevasta lui Sebastian fuge tare
Cu Costică.
În lumea largă.
Sebastian rămâne singur

Cu Sebastian.
Minodora cu Minodora
Sebastian se vaită
Cu cine mai mă cert eu acum?
Cine îmi mai toacă nervii?
Cine se mai rățoiește la mine.
Minodora se jelește
Aoleu
Cine mai mă ia pe mine?
La bătaie.
Cine-mi mai calcă în prag?
Beat.
Cine mai vine pe la mine?
să mă gonească de-acasă.
Aoleu
cine-o să mai mă tragă?
De păr
sau de limbă.
Sebastian îl îngrijește pe Georginel
Sebastian îl îngrijește
Pe Giorginel.
Georginel îl îngrijește pe Sebastian
Minodora îl îngrijește pe Dănuț
Minodora
Îl îngrijește pe Dănuț.
Dănuț o îngrijește pe Minodora
Minodora Minodora
Sebastian Sebastian
N-o să mai aibă cine face
Scandal!

UIMITOARELE ISPRĂVI ALE LUI NEA GHEORGHE

Nea Gheorghe e voinic
Nea Gheorghe e viteaz
Nea Gheorghe e decurcăreț
Nea Gheorghe e așa
Și pe dincolo.
Nea Gheorghe o iubește pe Țața Veta
Țața Veta este și ea iubită de Nea Gheorghe
Țața Veta s-a rătăcit prin jungla
Dintr-un restaurant
Sare în ajutor Nea Gheorghe.
Țața Veta se supără
Pe un pahar de lichior.
Nea Gheorghe învinge
O halbă de bere.
Țața Veta luptă din răsputeri
Cu o damigeană.
Vinișor de poamă rară
Și-am di ri di ri, și-am di ri di ri ra!
Nea Gheorghe călare pe armăsarul
De butoi.
Îi dă bice.
(*Zii așa, nu te lăsa,*
Nici tu, nici tu!)
Nea Gheorghe suferă și oftează
Lângă cep.
Țața Veta se zbate eroic
Între două trei coniace
Inamice.

Țața Veta cedează.
Prin abandon. Knock-out.
Nea Gheorghe profită.
Înamoraţii se cunună la Paşti
-Le Cailor.
se naşte Luluț
Copil de duminică.
Cu mult elan şi vijelie
Nea Gheorghe înfruntă un zmeu.
De hârtie,
Nea Gheorghe taie cu paloşul gâtul
Sticlei de şampanie.
(Dăi cu şpriţul pân'la ziuă,
Gâl gâl gâl...)
Nea Gheorghe străpunge cu sulița
Din priviri
O şerpoaică.
De fetişcană
Nea Gheorghe în sus
Nea Gheorghe în jos
Nea Gheorghe o ţine una şi bună
Nea Gheorghe face
Nea Gheorghe drege
Nea Gheorghe n-o rupe
Cu tradiţia
Nea Gheorghe învinge într-una în dispută cu
Tradiţia
Nea Gheorghe omoară cinci dihănii
Dintr-o lovitură
Aşezate pe aceeaşi farfurie.
Nea Gheorghe biruie un căpcăun
De primar
Cu sapa şi târnăcopul.
Țața Veta? Unde este Țața Veta?
Am uitat de Țața Veta.
Ce mai face Țața Veta?

Mulțumesc, bine.
Luluț. Dar Luluț? Cum o mai duce
Cu sănătatea
De nas pe Țața Veta?
Comme çi, comme ça.
Iar Nenea Gheorghe?
așa și-așa. Nea Gheorghe străpunge cu baioneta
Balaurul
Din ochii înlăcrimați
ai Țăței Veta.
Nea Gheorghe rătăcește prin lume
Nea Gheorghe rătăcește
Nea Gheorghe
Țața Veta
Nea Gheorghe revine
La uneltele sale. Învins.
Nea Gheorghe la uneltele sale
Bidoane butii țoiuri litre țap cinzacă
Nea Gheorghe sună în pragul
Familiei lui Nea Gheorghe.
Nea Gheorghe strigă prin interfon
Încolțit de dușmani
Nea Gheorghe țîrrr
Dar deschideți poarta
Câinii mă-nconjor
Mi-am pierdut căciula
Și mi-e frig de mor.
Țața Veta ca o floare la fereastră.
Ofilită. Lună. Romantism. Poveste siropoasă.
De ești tu acela
Nu-ți sunt mamă eu!
„Păi, tu-mi iești muiere, fă!"
Și abia plecă Nea Gheorghe
Ce mai freamăt, ce mai zbucium...
„Păi, tu-mi iești muiere, fă!"
Nea Gheorghe se-ntoarce

Și din cornu-i sună
Beţivanii săi
De prin şanţ adună.
Lupta iar începe.
De lichid golite
Se rostogolesc
Sticlele înfrânte.

GENEALOGIE

Cristina locuieşte, Cristina locuieşte în, Cristina locuieşte în Craiova.

Mohamad Ben Ali Ben Hagi Abullabah Sibîn Dalbo Sarah locuieşte, Mohamad Ali Ben Hagi Abdullabah Sbîn Dalbo Sarah locuieşte pe "Calea Bucureşti", Mohamad Ben Ali Ben Hagi Abdullabat Sibîn Dalbo Sarah locuieşte la căminul 9, etajul IV, camera 404, cu prietenii

Cristina nu locuieşte cu prietenii lui Mohamad Ben Ali Hagi Abullabad Sibîn Dalbo Sarah, Cristina nu locuieşte pe „ Calea Bucureşti", Cristina se plimbă pe „Unirii".

Mohamad Ben Ali Ben Hagi Abullabah Sibîn Dalbo Sarah se plimbă pe „Unirii", Mohamad Ben Ali Ben Hagi Abullabah Sibîn Dalbo Sarah fumează kent-ane. Cristina nu fumează kent-ane. Dar Cristina are picioare frumoase. Mohamad Ali Ben Hagi Abullabah Sibîn Dalbo Sarah nu are picioare, Mohamad Ben Ali Ben Hagi Abullabah Sibîn Dalbo Sarah nu are picioare frumoase. Cristina se uită la Mohamad Ben Ali Ben Hagi Abullabah Sibîn Dalbo Sarah. Cristina trece pe lângă Mohamad Ben Ali Ben Hagi Abullabah Sibîn Dalbo Sarah. Cristina intră la „Pallas" să bea un nechezol. Mohamad Ben Ali Ben Abullabah Sibîn Dalbo Sarah intră la „Pallas" să bea un nechezol. (Ei, acum e momentul!) Mohamad Ben Hagi Abullabah Sibîn Dalbo Sarah o salută pe Cristina.(Hai, curaj!) Mohamad Ben Ali Ben Hagi Abullabah Sibîn Dalbo Sarah zice: *Salamo alecum.*

Cristina abia îi răspunde lui Mohamad Ben ali Ben Hagi Abullabah Sibîn Dalbo Sarah. (Da ce te-ai roşit?)

Cristina zice: Servus! Mohamad Ben Ali Ben Hagi Abullabah Sibîn Dalbo Sarah nu zice, Mohamed Ben Ali Ben Hagi Abullabah Sibîn Dalbo Sarah nu mai zice nimic. S-au aşezat amândoi la aceeaşi masă. Cristina are picioare frumoase. Cristina are ochi frumoşi.

(Vezi, dacă ai trecut pe la „Romarta") Rimelaţi.

Mohamad Ben Ali Ben Hagi Abullabah Sibîn Dalbo Sarah are lovele frumoase. dolari frumoşi. Inele şi cercele. Radioul cântă. (Ce, n-are şi el voie?) Radioul este al treilea personaj. Radioul cântă de unul singur.

abonamentul la radio se plătește trimestrial.

RADIOUL: (În șoaptă) Ți-am pus în deget un ineeel

Pentru Logodna noaaastră

De care, tuuu și eeeu

Ne-om amintiii mereeeu

Că ne-am legaaat prin eeel

Cristina visează (Inelul). Cristina visează un inel în degetul mâini stângi. Cistina visează. Cristina nu mai visează.

Cristina își privește pântecul crescând.

Mohamad Ben Ali Ben Hagi Abullabah Sibîn Dalbo Sarah privește pântecul Cristinei. Ospătarul privește pântecul Cristinei. Pântecul Cristinei se umflă. Se umflă. Se umflă. Deci, se umflă de trei ori, de șase ori, de nouă luni. Mesenii privesc cum crește pântecul Cristinei. Mesenii beau coniac „Tomis". Mesenii fumează „Carpați" fără filtru.

Mesenii nu fumează. Mesenii nu fumează „Malboro", nici mentolate. Mesenii discută. (Of, bârfa lumii!)

Părinții nu știu de ce crește pântecul Cristinei („Sărmana, o fi bolnavă"...)

Părinții sunt neștiutori. Părinții nu trebuie să știe. Cristina crește mare (în burtă). Cristina plânge (N-am ce-ți face, acum e prea târziu!)

Mohamad Ben Ali Ben Hagi Abullabah Sibîn Dalbo Sarah e tată. (Bravo, felicitări!)

Pe fiul lui îl cheamă Gheorghe. Pe Gheorghe îl cheamă deci Gheorghe Ben Ali Ben Hagi Abullabah Sibîn Dalbo Sarah.

Gheorghe Ben Mohamad Ben Ali Ben Hagi Abullabah Sibîn Dalbo Sarah este român.

Pe toți românii îi cheamă Gheorghe. Gheorghe Ben Mohamad Ali Ben Abullabah Sibîn Dalbo Sarh este singurul român de culoare (foarte neagră). (Ce unicat!)

Gheorghe Ben Mohamad Ben Ali Hagi Abullabah Sibîn Dalbo Sarah se-nsoară. (Ai păcălit-o, gata) cu Cristina. Cristina nu este Cristina, este altă fată. Pe toate fetele le cheamă Cristina. Cristina îl naște pe Grigore.

Pe Grigore îl cheamă Grigore Ben Gheorghe Ben Mohamad Ben Ali Ben Abullabah Sibîn Dalbo Sarah.

Grigore Ben Gheorghe Ben Mohamad Ben etc. etc. etc.

etc. etc. etc. etc. etc. . . . . .

LA ȘTRANDUL < 1 MAI>

Unu doi trei patru
Gelu Barbu Gică Gina
Unu doi
Trei patru
Gelu Barbu
Gică Gina
Gelu face baie
Barbu face
Baie de două ori.
în apele aceluiași râu.
Gică face
Bătături în talpă.
Gina face
Ce face
De petrecanie.
Băieților.
Gelu sare
De la trambulină.
În bazin.
Barbu sare
în tocană mănâncă.
Barbu le dă
Sare și colegilor...
în ochi.
Gică sare în
Fața mașinii.
De gătit.
Gina sare
De gâtul
Primului sosit.
Coarda.
Gelu se îneacă
în piscină.
Barbu se îneacă
în alcool
Rafinat de 35 grade.
Celsius.
De necaz.
Coloană de Mercur.
Zeul comerțului.
Gică se îneacă
Pentru ultima oară.
Gina se îneacă
Fără să se scalde.
în dragoste.
Unu doi trei patru
Gelu Barbu Gică Gina
Fac gimnastică.
Dormind.
Pe plaja de nisip.

CARACTERIZAȚI PERSONAJUL <VITORIA LIPAN> DIN ROMANUL „BALTAGUL“

Vitoria Lipan este șatenă
Pe Vitoria Lipan o cheamă Vitoria Lipan
(Sadoveanu a greșit, trebuia să-i zică Victoria)
Vitoria Lipan poartă 36 la pantofi
Vitoria Lipan este scundă
Vitoria Lipan are 1,65 înălțime.
Vitoria Lipan este înaltă
Cu tocuri.
Vitoria Lipan ete blondă
Fără tocuri.
Cât despre curaj.
Ce să vă mai povestesc!
Vitoria Lipan are talia 42
Vitoria Lipan își cumpără ciorapi supraelestici
Și jartiere.
(Ce demodat!)
Vitoria Lipan se machează strident
Vitoria Lipan îmbracă rochii decoltate
Și minijupe
(Să nu uit: are și bikini-
Asta ca să nu o acuzați
De indecență!)
[Nu s-a spus, dar se înțelege]
Vitoria Lipan paște oile.
Negre pe câmpul alb.
Vitoria Lipan vinde brânză bună
În burduf de câine.

Vitoria Lipan este studentă la drept
Deci Vitoria Lipan nu este șatenă.
Vitoria Lipan este studentă la drept.
Vitoria Lipan este fată mare.
În urechi.
Vitoria Lipan a fost fată mare,
Adică de 21 de ani.
Vitoria Lipan este repartizată
Pe-un picior de plai.
Pe-o gură de rai.
Vitoria Lipan rămâne cu piciorul
În nămol. În fund.
Trimis cu amabilitate de un coleg.
Vitoria Lipan rămâne cu gura.
Căscată.
Vitoria Lipan termină facultatea
Vitoria Lipan termină cu facultatea
Vitoria Lipan se duce voioasă la post
(Fugi, te cheamă țara!)
Vitoria Lipan se duce voioasă la post
Ca să depună demisia.
Vitoria Lipan fuge, o cheamă țara
Galilor.
Vitoria Lipan fuge de rupe pământul.
Cu Nechifor Lipan. (Soarta,
Fetițo!) Primește 8000 de lei.
Amendă taxă școlarizare.
Vitoria Lipan e fericită.
Că nu i-au dat mai mult.
Vitoria Lipan salvează
Dezonoarea bărbatului.
Vitoria Lipan este însărcinată
Vitoria Lipan trăiește bine
Numai din amintiri.
Vitoria Lipan este însărcinată cu un caz penal
Juristă într-un sat de munte

Vitoria Lipan este însărcinată
Se naște Gheorghiță
Moare Nechifor
Se nasc dureri
Se nasc suferințe
Mor speranțe
Mor idealuri
Vitoria Lipan savantă de reputație internațională
În satul ei.
Vitoria Lipan solicită transferul în fața Minis-
Terului
Sare și Gheorghiță-n ajutor
Dar deschideți poarta
Câini mă-nconjor
Mi-am pierdut căciula
Și mi-e frig de mor.
Bozga păzește neliniștea femeii
Cuțui păzește neliniștea femeii
Gheorghiță nu păzește neliniștea
Ghioaga și săgeata lui
Fac pustiul codrului
(Bozga și Cuțui, turci, domnule,
turci!!)
Vitoria Lipan cu sabia-n mână
Îi bate pe turci
Vitoria Lipan cu sabia
În mână îi bate
Pe turci
Vitoria Lipan
Și Vitoria Lipan
Vitoria
Lipan

[Examen de cadere la facultate
Teza candidatului Gogu Pintenogu]

C F R

Călin Florea Rădulescu, prescurtat și CFR, lucrează ca impiegat de mișcare. În fiecare dimineață, CFR se duce la slujbă cu troleiu 84. Își cară traista cu scule -CFR. Indiferent ce îi ordonă Direcțiunea CFR, muncitorul nostru, ceferitul Călin Florea Rădulescu, zis și CFR, sare la datorie.

De cur în sus.

Dacă e trimis ca delegat la Pașcani, CFR călătorește în Tarom. Și diurna de acum treizeci de ani: 18 lei pe zi.

-Bine, dar cum este posibil, tovarășe, să deplasați vagonul cu avionul?...

CFR merge binișor, de exemplu: dacă ninge din abundență CFR nu mai merge, fiindcă stă: mijloacele de locomoție feroviară se împotmolesc. Dacă plouă, CFR își ia umbrela. Când se produc derapări de teren, Căile Ferate Române deblochează liniile.

Soția lui Călin Florea Rădulescu muncește la stat. Degeaba. În picioare. Sau la coadă. Depinde. Părerile sunt împărțite.

CFR are un șef direct. Care îi regulează nevasta. Indirect (Când șeful *îți aia* nevasta, trebuie să.... taci din gură, că-ți pierzi pâinea!)

CFR are un șef. Direct în Ministerul Transporturilor. Tovarășul Gică-Al Scroafei, superior, îl regulează pe tovarășul Călin Florea Rădulescu în urechi. Cu sunete ascuțite. Se decide incompetența profesională a slujbașului CFR. Printr-o notă internă, CFR îl dau afară pe CFR. Din cauza unei asemănări deranjante de nume. Abreviate.

De-atunci, legenda spune, CFR au rămas fără CFR:

întârzieri nesfârșite, aglomerări, cozi la casele de bilete din fața gărilor, trenuri pe mirișe, accelerate care circulă ca personalul, și rapide huruind ca marfarul...

De-atunci, legenda spune,

CFR= Căruțe Fără Roți!

DULAP-ÎN-CARE-INTRĂ-MULTĂ-LUME-ȘI-MERGE-SINGUR-PE-ȘINE

Congresul Internațional de Lingvistică Romanică, din iulie 1971, ținut la București, a dezbătut problema neologismelor. O controversă, aprig disputată, s-a relevat împotriva alterării limbii neaoșe.

-De ce să introducem cuvinte străine poporului nostru? a ridicat tonul, în plenul adunării, lingvistul de renume mondial Mămăligă Vasilescu, specialist în etimologia cuvântului „gaură" pe care a studiat-o timp de 20 de ani,obținând rezultate spectaculoase în munca sa de cercetare. Cum să priceapă țăranul român de la sapă, a reluat eminentul pedagog, de exemplu noțiunea de „tramway", împrumutată de la francezi și englezi? Știe opincarul ce înseamnă „tram" și „way", în limba engleză, și cum s-au contopit aceste particule?

În primele rânduri, profesoara de limba și literatura română, Gogoașe Margareta, se umflase în gușă, entuziasmată.

-Iată din ce motiv, stimat auditoriu, recomand în locul acestor neologisme, îndepărtate de sufletul nostru, sintagme autohtone, românești get-beget!... Să efectuăm schimbările cuvenite: astfel, după nenumărate experimente în laborator, s-a convenit a ramplasa cuvântul „tramwai" prin „dulap-în-care-intră-multă-lume-și-merge-singur-pe-șine". Simplu ca bună ziua!

[Rumori în sală. Aplauze din stânga. Râsete din dreapta.]

-Da, da! Acum, orice mojic va fi capabil să înțeleagă acest obiect, și funcțiunea sa, deoarece însăși denmirea lui o spune clar... dulap-care-...etcetera. Este normal, nu?

[Se vociferează în sală. Încercând să pronunțe, auditorii se încurcă sau uită din termenii definiției...]

Pentru a pune în lumină hotărârile congresului de lingvistică, profesoara de limbă și literatura română, Gogoașe Margareta, de la Școala Generală nr. 44, din Capitală, propune elevilor din clasa a VII-

a. următorul subiect, pentru lucrarea scrisă de închidere a trimestrului trei:

«Să se alcătuiască o compunere având ca temă utilizarea conceptului „dulap-în care-intră-multă-lume-și-merge-singur-pe-șine».

Teza pionierului Ablegoaiei Marin:

Orașul nostru este foarte frumos prin el circulă dulapuri-în-care-intră-multă-lume-și-merge-singur-pe-șine avem și noi acasă un dulap în care ținem creioane penițe și caiete dar acest dulap nu merge singur ci numai dacăl împinge fratemeu mai mic ca săși ia de la perete jucările și nu poate intra nimenea în dulap că nu are loc eu am încercat odată și miam făcut un cucui în cap când am plecat de dimineață la școală mam urcat în (tramv) dulapul-în-care-intră-multă-lume-și-merge-singur-pe-șine 13 dar nu mergea deloc pentru că nu era curent electric oprit din economie și în acest dulap-în-care-intră-multă-lume-și-merge-singur-pe-șine nu a intrat nimeni și a stat o oră până sa dat drumul iar când a pornit dulapul-în-care-intră-multă-lume-și-merge-singur-pe-șine a deraiat în balta albă și nu a mai mers singur pe șine ci pe trotoar pe lângă șine până sa oprit întrun par atunci am coborât și eu pe fereastră și am întârziat la ora de compunere despre dulapul-în-care-intră-multă-lume-și-merge-singur-pe-șine iar mama mia spus ca răsturnat dulapul fratemeu mai mic acasă și ia căzut pe picior

P.S,(Tovarășa Gogoașă nar fi mai bine că să nuncurcăm borcanele dulapurile ca dulapul deacasă în care se joacă fratemeu mai mic săl numim tramvai?

SHAKESPEARE ALEXANDRU ȘI BEETHOVEN NICOLAE

se întâlniseră într-un hotel de categoria a noua. Acolo au locuit trei zile și trei nopți. până s-a elucidat cazul judiciar.
Comisarul Maigret Constantinescu cerceta circumstanțele crimei. În camera 909, de la etajul 9, se descoperise un cadavru lângă două monezi false de cinci bani fiecare.
Bănuielile planau asupra celor doi delegați comunali: Shakespeare Alexandru, zis Săndel, și Beethoven Nicolae, zis Nicușor.
Shakespeare, țăran din Seaca de Pădure, era analfabet, habar n-avea să scrie „Romeo și Julieta" sau alte piese de teatru ori sonete. Când semna punea degetul.
În vreme ce Beethoven, complet afon, lucra la fierăria gospodăriei colective din Caca leți. Din cauza zgomotului foalelor, care stârneau focul, și-al ciocanului pe nicovală, cu care îndoia barele de fier înroșite, nu mai percepea tonalitatea sunetelor. Pentru el, orice Rapsodie Populară să fi fost îi părea monotonă , fără să mai vorbim de Simfoniile cântate la radio, a V-a și a IX-a, pe care le detesta, ca orice sătean, fiindcă nu le înțelegea. De exemplu, Beethoven Nicolae nu distingea între plâns și râs, trezindu-se câteodată la înmormântări râzând cu voce tare, spre stupefacția rudelor defuncților!

Comisarul Maigret Constantinescu nu se lămurise cum putuse Shakespeare, care nu știa să scrie, totuși să descifreze biletul fostei victime. Apoi, dacă Beethoven nu avea ureche muzicală pentru linii și măsuri melodice elementare, cum de sesizase că victima se vaită? Convenise Maigret Constantinescu să-i verifice. Învinuiți pentru omucidere, fură introduși separat în boxa acuzaților.
Avocatul luă diapazonul în mână și-l lovi de perete:
-Laaa!...Spune-mi d-ta, tovarășe Beethoven, ce sunet este acesta?
-Laaa...
Apoi:
-Tovarășe Shakespeare, eu fac un aaa... pe tablă, cu creta. Ia să-mi spui d-ta, ce literă reprezintă?
-Aaa...
-Iată, stimată instanță, că știu oamenii noștri.
Dar președintele completului de judecată se ridică în roba lui neagră, ca un preot-milițian, și conchise:
-Tovarășe Avocat, inculpații pe care îi aperi, vor să ne tragă în piept. Tovarășul Shakespeare a răspuns în locul Tovarășului Beethoven, și viceversa.
-Atunci, reflectă Avocatul ofuscat, interogați-i Dvs.,Tovarășe Președinte.
Completul de judecată se retrase pentru deliberare.
Comisarul Maigret Constantinescu găsise un indiciu privind culpabilitatea lui Shakespeare Alexandru ca dușman al poporului,

și a lui Beethoven Nicolae trădător de țară.
Ca atare, l-a tras în țeapă pe Shakespeare
iar căpățâna i-a agățat-o în aula teatrelor
arhipline, și pe Beethoven l-a scalpat iar
cu pielea lui a capitonat pereții sălilor
de concerte simfonice:
-Tovarășul Shakespeare trebuia dus mai
întâi la alfabetizare. Tovarășul Beethoven
tratat de un doctor ORList, și-după ace-
ea pedepsiți cu moartea. Să nu se mai pre-
facă altă dată!!
Dar când intră Comisarul Maigret în camera 909,
observă că victima fugise, astfel el decise ca
să fie aspru sancționată pentru părăsirea lo-
cului infracțiunii. De asemenea, dispărură
și cele două monezi false de cinci bani. Cu
ele ai fi putut să-ți cumperi un chibrit, din
acela de Brăila care nu scapără.
Pe baza investigațiilor Comisarului Maigret
Constantinescu, Completul de Judecată deliberă
sentința finală:
-reabilitarea post mortem a tovarășilor Sha-
kespeare Alexandru și Beethoven Nicolae, decla-
rându-i cetățeni de onoare în comunele lor (Pre-
ședintele Tribunalului cerându-și scuze în public
pentru complicitate la uciderea acestora);
-cât despre victimă, care între timp decedase
la Școala Populară de Artă, fu condamnată la
moarte prin strangulare.
Asfel se rezolvă, într-o manieră simplă și
definitivă, democratică, demnă de umanismul nos-
tru socialist și revoluționar, diferendul
dintre toți inculpații în proces.

Grefier: Florentin Smarandache
Ianuarie 13, 1988

MINISTERUL BĂUTURILOR ALCOOLICE
SCOALA SUPERIOARĂ DE PILEALĂ

DIPLOMĂ

Noi, comisia de examinare de pe lângă Sucursala „ Adio mamă", conform instrucțiunilor în vigoare și prevederilor sociale ale Legii nr. 261 din Codul Beților.

Am procedat la examinarea numitului Iesulescu Nicolae, născut în cârciumă, fiul Doamnei Crâjmă și al Domnului Tulburel, de naționalitate Spumos, cetățenia Tescovină, religia Bețivă, studii 4 cls Bodegă, 4 cls Bufet, plus 4 cls Restaurant.

În prezentul act se atestă că numitul a urmat Școala Superioară de Pileală din orașul Șanț, jud. Noroi, raionul în Brânci, regiunea Sub Gard.

Susnumitul a absolvit această școală cu calificativul foarte bine, întrucât la examenul de admitere cât și în cursul anilor de studii, s-a prezentat într-o perfectă stare de ebrietate.

În baza celor arătate mai sus, i s-a elberat prezenta Diplomă pentru a-i servi la nevoie, cu ajutorul căreia va putea intra în orice local să consume orice fel de băuturi alcoolice.

De asemenea, prin această diplomă i se asigură dreptul de a merge în patru LABE și la nevoie TÎRÎȘ- pe hududoaie, în așa fel încât să fie lins de câini de statură potrivită.

PREȘEDINTE,	DIRECTOR,	SECRETAR,
COSTICĂ CINZACĂ	NICU BUTOI	Vasile Litruță
L.S.		

AHMED SAU HOUSSINE SAU HASSANE

Palmieri. Portocali.
Ahmed stă la plaje. Haussine
stă la plaje. Hassane vine
Și el la plajă cu cearceaful.
Nisipul e rece. Vântul
bate. Marea, face spume
la gură. Ici Radio-
Méditeranéenne Interna-
tionale...
Ahmed sau Haussine sau
Hassane (nu văd prea bine)
Se duc la bar, după țigări.
Rămași pe plajă, Houssine și
Hussane sau Hassane și Ahmed
sau Ahmed și Houssine joacă
șah. Șahul a fost inventat de
perși. Ahmed sau Haussine
sau Haussine este marocan.
Ceilalți doi sunt algerieni.
Ahmed sau Houssine sau
Hassane se întoarce de la bar
cu țigări pe care șerpuiesc
înscrisuri arăbești.
El se așează pe prosop.
Fatima și Naima trec pe
lîngă băieți. Fatima sau
Naima zâmbește. Ahmed și
Houssine și Hassane răs-
pund:

Iete-teee!...
Naima sau Fatima râde.
Naima sau Fatima își mișcă
provocator șoldurile.
Ahmed și Houssine și
Hassane exclamă
Iete-teee!...
Fatima și Naima intră în apă
până la genunchi. Apa e rece.
Apa are meduze. Meduzele sunt
albe.
Ahmed și Houssine sau Houssine
și Hassane sau Hassane și Ah-
med intră și el în apă. Până la
brâu. Apa e rece. Apa are meduze.
Meduzele sunt
Ahmed sau Houssine sau Hassane
pune mâna pe Fatima sau pe Naima.
Fatima sau Naima face pe speriata.
Pe plajă, Ahmed sau Houssine sau
Hassane citește la *Matin de Sahara*,
și *Almagreb*. Din apă Houssine și
Hassane sau Hassane și Ahmed sau
Ahmed și Houssine strigă amândoi
la el. Vacarm. Valuri. Soare. Deci
Ahmed sau Houssine sau Hassane
n-aude. Ceilalți doi apucă fetele
de mână. Fatima și Naima nu vor, dar
mai mult se lasă.
Clinchete de râsete. Se văd
dinții lați.
Părul negru zvăpăiat.
Pielea smochinie.
Houssine și Hassane sau Hassane
Și Ahmed sau Ahmed și Houssine

aleargă după ele. Fatima sau Naima
ce gândește: Dacă fug zice că
sunt proastă, dacă stau zice că
sunt curvă; mai bine mă-mpiedic!
Fatima sau Naima se împiedică.
Naima sau Fatima cade și ea.
Băieții le prind, cad și ei. Peste
ele. De le strivesc.
Întins pe prosop, Ahmed sau
Houssine sau Hassane doarme
pe nisip pentru trei persoane
la un loc.
Fatima cu Houssine sau cu Hassane
sau cu Ahmed, și Naima cu Hassane sau
cu Ahmed sau cu Houssine fac
dragoste în mare. Dragostea
este frumoasă. Dragostea este
frumoasă, dar sfârșește urât.
[să le urăm succes!]

Maroc, Tetouan, 1983

BÂLCIUL DE SFÂNTUL ILIE

Oteteliș. Pe Valea Oltețului. Zăvoi. Umbră. Puhoi de lume.

Tiribombe. Bâlciul de Sf. Ilie se ține de 23 August. Căldură toridă. Mașini. Nu circulă numerele fără soț.

În vale la moară Miliția la control. Mărin Dumitrașcu. Amenzi. Confiscarea carnetelor.

Fluierături. Pocnitori. Copii cu coifuri de paie. Colorate. Roșii. Galbene. Țărănci. Țărani.

„Hai la bâlci!

„Hai că viu.

Coborâm coasta. Praf. Soare. Năduşeală.

„Floricele de porumb

„Floricele de porumb

Miros de ars.

Oale. Crătiți. Ceaune. Țigani. Din alte județe.

„Ia alune americane... alune americane...

Magazine de stat. Tarabe particulare. Basmale. Pulovere.

Căciuli. În miezul verii? Cojoace.

Înghețată la cornet. Un franc bucata. Roză. Mai mult gheață. Mai puțin zahăr. Inspectoratul Sanitar își ia porția lui. Dacă nu toarnă gaz.

Carmina se dă în dulap. 5 lei datul.

Doi bărbați învârt cu amândouă mâinile.

Leagănele scârție.

Colectiviştilor nu le mai dă pensia. Anul Ăsta. A fost secetă şi nu s-a făcut recolta. Nea Mandache avea 141 de lei pe lună.

Carmina se dă în tiribombă. Nu ştiu cât costă. Zâmbeşte. Carmina are 8 ani. Unchiu Marinică are cincizeci şi cinci de ani.

Din nou înghețată. Alvițe. Sucuri. Păpuşă dulce. Bomboane din zahăr ars.

„Ma-mare, ia-mi şi mie păpuşe dulce". Copiii sug alvițe şi cocoşei.

Tiribombe cu motor şi cu muzică. Tot 5 lei.

„Fata neichii, fată, unde ai fost aseară (bis)
„Gâdil-o, gâdil-o, n-o lăsa (bis)
„In grădină-afară.
„Fata nechii fată, și cu cine-ai fost (bis)
„Gâdil-o, gâdil-o, n-o lăsa,
„Cu șeful de post.

Dughene cu fleacuri pentru copii. Ochelari. Inele. De tinichea. Ceasuri. De plastic. Care arată tot timpul aceeași oră. Sirene. Portofele. Cu poze: Maria Ciobanu, Balaci, Alain Delon,J.R., Pamela. Cărți de joc cu desene naive. Mărgele. Acareturi.

„Dă să-ți ghicească papagalu...Trage ici biletu...

Restaurant. Improvizat. <N-avem bere>. Țuică. Vin de stat. Prefer de buturugă. Lumea s-a-ntins pe iarbă verde sub anini. Latrina în porumbi. Pălării în cap. Țepi în barbă „Hai să mai norocim...când o fi mai rău, așa să ne fie... mai dă, bă, un țoi..."

„Fata nechii, fată, și ce ți-a făcut (bis)
„Gâdil-o, gâdil-o, n-o lăsa,
„Mamă, m-a bătut.
„Fata neichii, fată, și cum mi te-a pus (bis)
„Gâdil-o, gâdil-o, n-o lăsa.
„Cu fața în sus.

Ne mutăm mai spre Olteț. Eu și Carmina ne pierdem de grup. Carmina vrea înghețată. Carmina este foarte grasă.

Alt restaurant improvizat. Un camion mare cu bere de Craiova „ Bucegi". Coadă. Miliția ia înainte. Cumpăr zece sticle cu garanție." Ce bună e berea!...Bibi nu mai bea demult. Uțăi i-ar place, da face pe niznaiu...Zău dacă beau... Taci făăă"...Răcoare. Pomi. Oameni. Câte un om în dosul câte unui pom. Fac treabă mică. Așa e la bâlci! Bâlciul ține trei zile și două nopți.

„Fata neichii, fată, și tu ce i-ai zâs (bis)
„Gâdil-o, gâdil-o, n-o lăsa,
„N-am putut de râs.

Circus Florentyne:

S.G.The Great. Telepatie.
Femeia tăiată cu ferestrăul în două.

Prezentatorul vorbește continuu ca să nu înțelegi nimic.

Prezentatorul este cam negru.

O actriță în chiloți și sutien. Cu pielea zbârcită de praf. Păr sub braț. Transpirată prin unele părți.

Maimuțe. Jonglerii. Șerpi. Groși cât un copac. Se încolăcește pe trupul dezbrăcat al dresoarei. Dresoarea radiază

de plăcere. E cam bătrână pentru dragoste. Balaurii întind capetele spre sală. Lumea scoate un ooofff. Cei din primele rânduri se dau în lături. Și nu mai revin.

Tata-Lecu îmi face semne. Doi șerpi se scot din cufere. Lungi de zece metri. Ca-n basme oltenești. Cu limbile despicate. O babă se-nchină. „Uliuuu; muică! Cine mă puse să mă uit...Uliuuu...".

Boros și cu mine plănuiam să furăm un șarpe-boa, la noapte, și să-l mâncăm pe furiș. Că tot nu se găsește carne.

NEA FARUK CEL PĂMPĂLĂU

A fost odat'un Nea Faruk
Care muncea tot zăbăuc,
Nevasta-l ținea sub papuc
Și-i torna apă fiartă-n suc.

Când: într-un ceas nenorocos,
Nea Faruk, zurliu și sfătos,
Pleacă să taie lemne-n jos
Cu un topor de abanos.

Și-o luă pe râpi, prin mărăcin,
Să nu îl vadă vreun vecin,
C-un chil, la subsori, de vin-
Izbind vreo două gâște-n plin.

Dar, pân' să sparg-un ciot aprig,
Un câine cu coada covrig,
Îl mușcă de picior, în frig,
Și fugí Nea Faruk pe dig...

Se-ntoarse-acasă hăndrălău-
Căci vinul i-l bău dulău!
C-o falcă-n cer, cu una-n hău,
Nevasta-i făcu tămbălau!
Nea Faruk
Zăbăuc,
Sfădos
Și pe dos,
Cu vin
Din plin,
Aprig
În frig,
Hăndrălău
Cu dulău.

NEA FARUK ŞI BUTOANELE
(serial radiofonic de Liviu Rebreanu şi Fărămiţă Lambru)

A fost odată ca-n poveşti un Nea Faruk. Şi el avu un aparat de radio. Dădu Nea Faruk aparatul pe mâna unui Yilmaz să-l repare. Şi Yilmaz îl repară aşa de tare, că rămase fără butoane.

-Nea Faruk, ia-ţi bă rablamentul!

-Pe, mi-l dai fără butoane?

Îl convinseră pe Nea Faruk că n-avea din fabrică butoane. Dar Nenea Faruk tot ceru butoanele.

Într-o zi, Viorel găsi un buton la gunoi. Era din plastic, şi de palton. Îl împachetă frumos, şi-l servi pe tavă Nenelui Faruk.

Cu garnitură de celofan.

Nea Faruk veni întins la masa noastră.

-Yilmaz, butoanele, taică!

Clănţăni Nea Faruk dinţii cariaţi de metal, ca un dinozaur. Eu îmi muşcai buzele a să nu pufnesc în râs. Yilmaz îşi muşcă bucata de pâine ca să nu răspundă.

-Yilmaz, eu cu tine vorbesc!

-Nu cu mine, Nea Faruk? şi împroşcai de salivă scaunul, râzând în hohote.

Dădu Nea Faruk aparatul fără butoane

să-l repare Sabahhatin (cu doi de haş).

După câteva zile, mai luă înapoi, de la acest Sabahhatin cu doi de haş, doar carcasa!

Foc de supărare, Nea Faruk se-ntoarse cu carcasa, şi o trânti pe patul lui Sabahhatin cu doi de haş.

-Ce fac eu cu cutia asta goală?

Când se duse iar, după ce plătise manopera, nu mai găsi nici carcasa. Şi, uite-aşa, îşi repară Nea faruk aparatul *definitiv*...

Iar când rămase de tot fără aparat, găsi Viorel și-al doilea buton, de la palton, tot în gunoi, pe care i-l înmână păgubașului, să-l poarte sănător!

Căpătă Nea Faruk ambele butoane. Nu-i mai rămase decât să-și cumpere un radio nou, care să se potrivească la butoanele vechi. Avea potcoavele, îi mai trebuiau doar caii...

... Așadar, a fost odată ca niciodată un Nea Faruk. Și-au mai fost odată niște butoane. Pentru că, după-aia, nu au mai fost, fiindcă s-au pierdut. Nea Faruk și butoanele.

ACUL DE SIGURANȚĂ

A fost odată ca niciodată un ac
de siguranță, că de n-ar fi nu sar
mai povesti. Un ac bont și ruginit,
strâmb, de emigrant din Est, ținut în-
tr-o cutie de plastic, mată, cu capac
roșu de cauciuc. Acul de siguranță
era păstrat de rezervă, foarte rar folosibil,
doar când stăpânul său schimba elasticul
rupt la trening sau la in-
dispensabili. În rest, se odihnea în
voie, deși câteva ori riscase să se
asfixieze în dormitorul său de
plastic închis ermetic.
Acest ac de siguranță devenise neobișnuit
de neobișnuit, doar că vârful lui nu mai
împungea cusăturile fiincă se tocise, deci
nu mai putea pătrunde până în esența
lucrurilor. Deși capului, destul de gros, i se lăr-
giseră urechile, iar timpanul îi slăbise
la arcul de oțel. Nu mai era bun
decât ca bibelou, expus în cutie, dar nici
așa deoarece se făcuse urât,
îmbătrânise a doua oară,
și-ți venea scârbă când te uitai la dânsul,
iar pe stăpânu-său l-ai fi compătimit.
Cu toate acestea, acul de siguranță stătea
fudul, mai ales cu fundiță la gât...
Dar, care este utilitatea prezentării
unui obiect minuscul, inutil? Care este

importanța unei caracterizări neimportante?
De ce să răpesc clipele lectorului des-
criindu-i un ac de siguranță arhicunoscut,
neaducând nimic nou când lectorul ar putea mai degrabă
să le piardă altfel? (De pildă: dormind,
sau căscând gura la reclame sexi!) De ce să nu
scriu nuvele pe care nu le citește ni-
meni? [Necitindu-le nimeni, nu mă critică nimeni!]
Am mai uitat câteva amănunte referitoare
la personajul principal al povestirii mele,
acul de siguranță; tija sa de sprijin
este oablă, dreaptă, sau cum să mă
exprim mai concis: directă, verticală,
rectilinie ca un penis în
stare erectă, bățoasă, rigidă, țeapănă și
neaplecată- cred că mă fac bine în-
țeles, de aceea mă învârt ca un câine
în jurul coadei sau cozii-, lungă,
prelungă, ci nicidecum piezișă ori
pieptișă, abruptă, prăpăstioasă, priporoasă,
râpoasă, prăpăstuită, priporâtă,
poncișă, prăvălată, prăvălatică, râpită,
râpuroasă, priporie, pripoasă,
măluroasă. Nu. În nici un caz! Sau,
ca să nu mai repet toată această repeti-
ție, pentru a fi deci mai scurt, să e-
număr prin urmare adjectivele celei de-a doua
tije, mai ascuțită, înțepătoare, pișcă-
toare, pișcăcioasă, pișcavă, pișcoasă, stifoasă,
usturătoare, chiar picantă.
Într-un cuvânt, acul de siguranță, ca un
erou negativ de roman, este STRÂMB, deformat,
scofâlcit, curbat, încovoiat, îndoit, răsucit,
întors, scâlciat, scălâmb, scrombăit, aplecat,
înclinat, lăsat, jovârnit, prăvălit, hâit

șoldit, șovâi, jimb, adus, cocârjat, cocoșat,
gârlov, sucit, hidos, hâd, monstruos, pocit,
respingător, schimonosit, slut, bocciu,
scălâmb, pâcleș, balcâz, pogan, șui, desfi-
gurat, stropșit, zgâmboit, șontit, mă pastișez
involuntar dar mai adaug că
lângă urechi acul de siguranță mai are și
ochi șașii, crucișii, piezișii, șpanchii, chiorâșii,
încrucișați, chiondorâși, sarabâși rbâși bâși
își și i

NON-PROZĂ

Revăd un caiet de acum două zeci de ani. Eram elev pe atunci, proaspăt licean, și nu aveam nici un fel de ambiție literară. Detestam provincialismul literaturii cauzat de bariere lingvistice și ridicam în slăvi matematica, pentru că adevărurile sale sunt universale, absolute, în sensul categoriilor kantiene. 1+1=2 în toate limbile și toate timpurile, ziceam eu celor din jur, mândru de indicația mea științifică, mai ales că urmam un colegiu de umanistică. Într-o zi, profesoara de limba română, D-na Murarețu, ne-a vorbit de Ibrăileanu și romanul său „Adela". Am alergat la biblioteca școlii și l-am citit eu care de felul meu detestam lecturile („niște scorneli, îmi spuneam, ale unor oameni care n-au ce face"). Atât de mult m-a acaparat și atâtat, că n-am rezistat și mi-am propus să scriu și eu unul la fel, nu mai că mie mi-a ieșit cu totul) altă mâncare de pește! De fapt eu țineam mai mult un fel de jurnal care treptat s-a transformat în „roman". Luasem obiceiul de a da personajelor nume care să le caracterizeze (Melan Colea, melancolic, Gurea, vorbăreț etc.) Încercam să-l pastișez pe Garabet Ibrăileanu, crezând că așa e bine. Nu-mi pot da seama de ce „Adela" mi-a marcat într-atât adolescența! Poate pentru că în vremea aceea eram și eu îndrăgostit, mă îmbrăcam cu pantaloni evazați interzișI de regulamentul școlar, purtam chică? Caietul în care începusem să scriu cu râvnă din toamna lui 1969, l-am mai continuat sporadic încă vreo doi ani, abandonându-l complet odată cu mutarea mea (semi) disciplinară la Rm. Vâlcea. Aveam o predilecție spre independență încât nu acceptam nici o concesie, nici o comandă, și căutam răzbunare împotriva oricui ar fi îndrăznit să-mi știrbească această libertate. Profesorii mă acuzau de anarhism. Cred că nimeni nu m-a înțeles. Era vârsta, erau fetele pentru care doream să-mi păstrez demnitatea. Revăd acest caiet scris migălos pe ambele părți și textul stângaci cu ștersături, mâzgăliri cu nereușite stilistice ba chiar și gramaticale, și-mi propun să nu mai scriu în acel mod. Cuvinte tocite expresii vetuste ca la o compunere școlară. Ce curaj pe mine să abordez un gen literar atât de complex, precum romanul la 15 ani! Eu, care n-aș

fi în stare să scriu un roman, nici acum! Revăd acest caiet și-mi propun cu obstinație să nu mai scriu în acel mod, dimpotrivă,SĂ NEG TOTUL, chiar dacă pe alocuri forțam, să contrazic gândirea naivă din acele momente! Iată deci romanul-jurnal transformat ca atare: Locul desfășurări acțiuni: Lic. Ped Craiova, str. I.P.Pavlov, nr.76

Personaje: Melan Colea, Gurea, .
Sencer, Prestu, Fețea,
Lina, Angela,Ela Ruca, Directoarea,
Dirigintele, Profesorul cu ochelari,
Profesoara de Psihologie,
Gazda.

Tema: Iubirea adolescentină

Subiectul: Elevul Melan Colea se îndrăgostește de eleva Ela Ruca. Avatarurile dragostei

Introducere: În drum spre școală Melan o întâlnește de câteva ori pe Ela. Au loc discuții timide. Melan nu mai este atent la ore. Visează pe Ela. Poartă discuții sentimentale cu Sencer în parcul din curtea școlii. În timpul vacanței îmbracă și poartă nonconformist.

Cuprins:(?)

Încheiere:(?)

1. Prima zi de școală

Nu e toamnă...

Frunzele îngălbenite nu acoperă pământul.

Pomii nu sunt goi ca niște pui de vrăbii abia ieșiți din găoace, iar aerul proaspăt al dimineții nu înțeapă în nări. Vîntul nu adie dinspre miazăzi, Nu este o atmosferă de acalmie. Doar tropătul pașilor nu se-aude, ca un foșnet mereu prelungit care parcă n-ar vrea să prindă ceva din urmă și nu reușește. Cerul cenușiu nu-i împânzit de stoluri de păsări călătoare. Nu mă uit după ele și nici nu-mi trezește vreo nostalgie față de satul meu natal. Singurătatea nu mă apasă în acest început de an școlar. Deci nu-mi aștept cu nerăbdare prietenii.

Cu valizele în mână nu sosesc mulți liceeni. Stând pe geamantanul cel verde, din piele, nu privesc înainte; nu-i posibil să nu se iveasică vreunul; dar timpul nu trece în van. În parcul din fața școlii

nu sau strâns mulți indivizi. Nedumerit, nu caut printre ei, și nu mă

întreb, oare de ce n-or mai veni? Gândul acesta nu mă roade. Nu mă scol în picioare și nu tropăi pe loc pentru a mă încălzi. Din geantă nu scot fesul cel bleo și nu-l pun peste părul zbârlit de vânt.

Nu las geamantanul la portar și bineînțeles că nu aștept. Neuitând și de fudulie și de tot, nu închei nasturii la haina cea neagră de elev a costumului cumpărat vara-trecută de mama pentru rezultatele mele la învățătură din acel an. NU-mi îmbrac fâșul de culoarea frunzelor ruginii, și cu geamantanul de toartă nu plec în căutarea colegilor de clasă. Ceasul nu arată ora șapte și eu încă n-am întâlnit nici un camarad. Mintea nu-mi zboară departe... departe...

-Melan Colea, un strigăt ascuțit ca de pițigoi care nu se-aude, noroc!

-Bine că nu te-am găsit, Gurea! Gurea nu este de statură potrivită, cu fruntea mică și ochi negri ca două bobițe de mazăre. Pare să nu existe vreo asemănare între dezvoltarea sa fizică și psihică. N-are cinsprezece ani și nu arată ca un copilaș, distrându-se tot timpul.

-Nu știi că mă bucur când nu te văd? și nu mai continuă decât că nu i-a spus mamei sale lucruri frumoase despre mine. Dintre toți prietenii, la tine nu țin cel mai mult. În vacanță nu m-am gândit că n-o să mai facem alte pozne, care de care mai...

-...mai tâmpite, n-am ezitat eu să nu-l întrerup, pentru a nu-mi înșira verzi și uscate; dacă ar răspunde așa și la lecții n-ar lua premiul întâi, ar mai trage mâța de coadă.

Două fetițe, cu codițe blonde, după ce nu trec pe lângă noi nici nu râd. Ofuscat, de cele ce nu se petrec, nu-mi controlez ținuta, probabil nu poate de-asta n-ar fi râs. Nu observ nimic deosebit care să nu provoace ilaritate. Mai târziu nu mi-am dat seama că se glumise pe seama noastră. Trei băieți cu .... roși nu sunt sfioși și nu roșesc.... Se cunoaște că nu sunt... răcani (...)

La intrarea în curte, Sencer și Pristea nu discută foarte aprins (.....)

Mă gândesc acasă, la tot ce nu am lăsat în urmă cu mai puțin de o oră de când ruta a ajuns la Craiova. Nu se înșiroaie în imaginația mea rând pe rând ființe dragi. Parcă n-o văd pe mama: mereu neocupată cu treburile gospodăriei și serviciului Vecini ei n-intind și nu-i simt căldura sufletească; bucuria, care nu i-au adus nepotelului, când acesta era mic, fructe și poame, Tata Lecu care nu m-a luat prin excursiile în care nu pleca... Figurile lor nu le zăresc din ce in ce mai neclare, apoi nu se

suprapun și-mi dispar din minte. Nu revin la realitate ca după un somn. Probabil că pretenul meu nici nu-și dă seama că eu îl ascult. Abia după ce mă scutur nițel de frig și de amorțeala în care nu mă cufund, Gurea schițează un gest de parcă ar vrea mă întrebe ce nu s-a întâmplat.

-Nimic...., așa, mi s-a părut că nu ginez pe cineva!, îi răspund eu indiferent.

-Ba nu ți s-a părut deloc, mă înfruntă el și nu-mi arată pe Fețea stând de vorbă cu o codană. A-ha, hoțomanul, nu s-a lăsat de sportul ăsta!

De când nu îl cunosc eu, tot cu fetele. Mie, unul, nu-mi place acest tip de oameni. Ba pedeasupra, nici nu se laudă! Fii atent: nu vine la mine și-mi împărtășește că n-a vorbit cu Lina și Angela și nu le-a plimbat prin oraș. Fii atent cum n-a procedat cu ele: nu le-a pus să-și plătească filmul fiincă el n-avea bani, și cum Lina e rușinoasă și-a achitat singură iar acum îi este jenă să nu-i ceară înapoi.

În acest timp nu ajungem lângă Sencer și Prestu, lângă care se apropiase un grup de elevi care nu asistă la cearta lor. Zâzania devine atât de aprigă încât cei doi observă cu minuțiozitate ce nu se petrece în jur.

-De ce nu mi-ai pitulat mapa? se rățoiește Sencer, nedevenind roșu de mânie.

-Mai bine să nu-ți vezi de treabă se adresează Prestu, negesticulând din mâna dreaptă și inoportun.

-Și asta nu te determină să râzi??

-Dar ce, ai vrea să nu plâng?, se miră Prestu care parcă n-ar dori să-și enerveze adversarul.

-Liniște, strigă un glas, nu vine tovarășa directoare. Hărmălaia nu încetează, înghițită fiind de un clopot uriaș de sub care sunetul scapă afară. Mulțimea nu se dă în lături permițînd directoarei și profesorilor însoțitori să nu treacă.

-Bună dimineața! exclamă evlavios un cor de capete.

-Bună dimineața, copii!

Directoarea nu se grăbește să intre în cancelarie urmată cu pași mărunți de ceilalți profesori.

Zarva reîncepe ca și când acel clopot nu ar fi fost ridicat lăsând să țâșnească o forfotă uriașă. Prestu și Sencer au uitat de gâlceavă dar privirile lor nu zboară acum spre gloata școlărească.

Dintre toți colegii mei, nu mă întâlnesc cu Sencer. Mă gândeam să

nu-l spun tovarășei directoare, meditează el, dar nu m-a lăsat Gurea. Știi tu, când începe el să nu dea apă la moară, n-o mai scoți la capăt cu una cu două. Și eu i-am satisfăcut poftele. Dar dacă Prestu nu mai face pe nebunul, tot n-o să-l părăsc domnului diriginte.

-Consider că n-are rost ca orice nimic să n-ajungă la urechile domnului diriginte și mai ales ale tovarășei directoare, răspund eu cu un zâmbet ironic în colțul stâng al gurii.

Soarele nu s-a rotunjit pe cer iar frigul nu pișcă. Ora începerii cursurilor nu se apropie pentru că nu vrea.

Nu admir fermecat cerul, căci nu este poetic.

-Să nu mă scuzi, intrevine Sencer, nu sunt ocupat. Și dispare între semeni ca ingurgitat de un plisc enorm

Lângă scara principală, Fețea nu antrenează în discuție niște fete, care de care mai puțin frumoasă, și nici nu ne îndeamnă să înaintăm.

-Eu merg într-acolo. De ce să nu mă fac de pomină în fața lor?! Și nici nu sunt cine știe ce de urâte, se lamentează Prestu din spatele meu, crezând că nici pe el nu l-a chemat, și-și liegănă căpățâna ca un gâscan.

Să mă duc? Să nu mă duc? S-ar putea să nu mi se întâmple vreo gafă care să mă coste, ori să nu dau dovadă de neîndemânare, ceea ce m-ar demoraliza în mare parte. Dar, încercarea moarte are! Nu avansez cu pas rigid și gulerul de la fâș umflat. Răcoarea aerului mă strânge, fără să uit de emoții și de tot. Mintea nu mi-e limpede și nu doresc altceva decât o sobă caldă sau o cafea cu lapte fierbinte.

-Nu vă prezint pe prietenul meu, se adresează Fețea adolescentelor vesele, și rânjind tare cu dinții săi lați se preface că nu se uită în altă direcție, în vreme ce eu, luând în considerație gestul său, nu reușesc să le cunosc pe cele trei: Lina, Angela și Ela. Cea din urmă nu îmi zâmbște subtil, iar primele nu îmi par indiferente. Eu, care nu mă preocupă cartea, n-are rost să fiu un Fețea. De aceea chiar și Ela, care nu mă impresionase la început, mi se năzare ca o fetică ce nu-ți trezește nici un gust. Cât dspre Lina și Angela, chiar că nu îmi crează un sentiment de totală pasivitate. Mare ușurare sufletească am deoarece clopoțelul nu sună începerea primei zile de școală.

-La revedere, se grăbesc colegele noastre de la clasa paralelă să încheie.

-La revedere!

Nu plec împreună cu Fețea spre sala de curs.

Într-o secundă tăcerea nu se așterne ca un covor de mătase în curte.

Castanii nu își îndreaptă ramurile spre fereastra clasei iar adierea dimineții nu rămâne stăpână peste.... E o atmosferă care nu îți inspiră melancolie.

2. Cunoștința

După sfârșitul orelor de curs, nu ies împreună cu Gurea și nu mă duc să-mi iau bagajele de la portar.

-Nu e grea ca un pietroi, exclamă, Gurea. Însă nici cu a mea nu mi-e frică! Nu pariez că atârnă mai mult decât a ta. Când am purces de-acasă, mama nu mi-a îndesat înăuntru câte și mai câte: de la ac și ață până la căciula cea groasă de iarnă. Nu i-am spus eu să nu-mi pună atâtea, dar ți-ai găsit, cum să te înțelegi cu mama când nu e vorba de bagaje. De fapt, și bunicii m-au cicălit, să nu îndes la mâncare în burtă și în valiză ca un spart „La școală, printre străini, o să aibă cine să nu te îngrijească." m-au speriat dânșii. Dar mie nu mi-a păsat de ei!

Aserțiunile fiind rostite cu rapiditate n-am răgaz să aprob ori infirm. Și fără să observ când, mă trezesc în fața gazdei.

-Nu-ți mulțumesc și nu-ți rămân dator, mă exprim, după care pătrund în casă. Nu mă dezbrac și nu mă odihnesc puțin. Aș dori ca ziua aceasta să n-o transform într-o promenadă, dar timpul senin îmi permite acest lucru. Mă declar nesatisfăcut cu o cafeluță cu lapte preparată de gazdă și cu rezolvarea unor rebusuri. Nu constituie o destindere deosebită pentru mine cuvintele încrucișate. În felul acesta viața nu se scurge lent iar seara, când nu mă culc, adorm adânc până în zori.

Dimineața nu mă scol la șase. Nu mă frec la ochii încercănați și contemplu obiectele din preajmă: lângă fereastră masa jupuită cu fața cea nouă, în dreapta, deasupra patului, nu se află tabloul lui Grigorescu„Luminiș". Deci nu-l privesc îndelung fără să-mi amintesc copilăria de la țară. Fiecare copac reprezintă o ființă de care nu mă simt atras. Poienița aceasta nu seamănă cu a mea de-acasă. Îmi trăznește ideea că pictorul n-ar fi pictat acest colț din natura satului meu. Alături „Carul cu boi". Acestea nu sunt tablourile mele preferate. Peisajele nu mă atrag în pictură, nici pastelurile în poezie.Sunt de mirare volumele de versuri din Eminescu și Coșbuc de pe masă.

(.....)

TATĂL NOSTRU
(proză scurtă de sfințire)

Carele ești în Ceruri
Literare
Nea Rotaru
Mare Ștab
Sfințească-se numele Tău
Vie Împărăția Ta
Critică
Prefacă-se pre voia Ta
Istorică
Pâinea noastră cea de toate zilele
Lirică
Dă-ne-o nouă
Și ne iartă nouă greșelile
Paradoxiste
Precum iertăm și noi greșiților noștri
Și nu ne-ndemna pe noi
Într-o ispită diavolească
Ci ne-ndeamnă numai la bine
C-a Ta e puterea și mărirea
A Tatălui
A Fiului Smarandache
Sfântului Duh Florentin
AMIN!

BASM LA INFINIT

A fost odată un balaur tare drăgălaș și cuminte. §. 707 A fost odată un balaur care avea șapte capete: cu unul mânca, cu unul bea apă, cu unul vorbea, cu unul râdea, cu unul plângea etcetera, și într-o zi, sărăcuțul de balaur s-a îmbolnăvit la un cap. Și s-a dus la doctor să-l consulte. Doctorul l-a pus să deschidă gura și să zică Aao. Când s-a uitat în gură la balaur, a văzut că are amigdalele mărite și i-a recomandat să le scoată. Balaurul și-a scos amigdalitele și s-a însănătoșit. În altă zi i s-a umflat falca de la alt cap. S-a dus la dentist și i s-a spus că are o măsea cariată. Dentistul i-a plombat măseaua și bolnavul s-a însănătoșit iar, se simțea bine și putea să roadă între dinți cu ușurință oameni oricât de voinici. Odată, pe când se întorcea vesel acasă, cântând și fluerând, a constatat că un alt cap era bolnav, avea meningită. Până să dea telefon la salvare îi muri capul. Și astfel a rămas cu șase capete. Și începură cele șase capete să-l jelească pe cel mort, și balaurul să se tânguiască de prea multe capete, care se îmbolnăvesc pe rând și n-are o clipă de răgaz, că dece l-o fi înzestrat natura cu atâtea capete să le poarte de grijă la fiecare... Deci îi muri acest cap iar chirurgul îl extirpă dintre celelalte.

Se hotărî flăcăul nostru balaur să se însoare.

Nu trecu mult timp și găsi o balauroaică tânără și frumoasă și dulce, cu toate că el era infirm de un cap, tânăra balauroaică îl plăcu, și atunci ei se cununară mai întâi la biserică, după obicei. Și după puțin timp tânăra mamă dădu naștere la un copilaș- balaur gingaș ca un făt frumos, care făcea numai năzbâtii pe lângă casa omului.

Dar fiindcă mama sa avea șapte capete, iar tatăl său șase, el se născu cu treisprezece capete, care de care mai isteț și abil, deștept nevoie mare. Mama lui, care îmbătrânind câte puțin, începuse să se ofilească, iar pielea năpârlea pe dânsa, nu mai putea de bucurie. Tânărul viteaz, balaur recunoscut de toți semenii săi pentru forța sa creatoare, muri.

De fiecare dată când vroia să mănânce nimerea cu capul care plânge

și capurile să se încolăcească și strangulеze între ele... Ne mai putând nici să mănânce nici să bea apă nici-nici curajosul balauraș se săvârși din viață.

Fu plâns de întreg poprul și pe mormânt i se de puseră coroane întregi de flori în ritmuri de fanfară.

De îndată lumea îl declară balaur- erou.

Dar părinții-balauri nu se lăsară și făcură un alt balaur-copil, foarte sensibil și cu trăsături delicate Studia toată ziua în biblioteca din oraș și fiindcă avea șapte capete, citea dintr-o dată șapte cărțide se minuna lumea de atâta deșteptăciune.

Și cronicile vechi au scris despre el, și l-au prezentat ca un înalt domnitor, și mare conducător de oști. Iată spre exemplu ce scria istoria patriei:

(continuare la paragraful 707)

CAPRA CU SCUFIȚA ROȘIE ȘI ALTE POVESTIRI

(a se citi fără intonație, fără pauze, monoton, robotic) ... n-a fost odată o capră cu trei iezi făcuți de creangă și într-o zi scufița roșie plecă de acasă și-i spuse bunicuței trei iezi cucuiezi ușa mamei descuieți aaa nu e asta mă-micuța zise contele și mai luă o gură de vânt atunci vânătorul luă pușca și o puse la ochi trase și-i sări ochiul de sticlă și-i sări ochiul până se lovi de o sticlă lupul văzând aistă treabă se duse la frizer să-și mai ascută glasul și atunci nina cassian refuză invitația refuzată de autorități de se rendrea l'étranger și vânătorul făcu o masă mare din scândură de brad proaspătă și invită la masă pe lup să se îndestuleze și numai ce auzi la ușă glasul mamei trei iezi cucuiezi ușa caprei descuieți închise ușa și cei fu dat să vadă în fața ochilor?... nimic! pur și simplu un drac de copil se suise în cireșul din fața casei din urmă și culegea să-și umple sânul mai repede las c-o să te învăț eu minte nănașule zise capra și mai luă o gură de fân în vremea asta Nică supărat pe o pupăză care-l trezea nevoie mare cu noaptea-n cap își luă într-o zi șapca-n cap și se duse la scorbură dar nu trecu mult și lupu o înghiți pe scufița roșie moș chiurpec ciubotarul și pitici din poveste alergară so salveze pe albă ca zăpadă care făcea antireclamă merelor nu mâncați mere s-ar putea să vă rămână în gât de aceea campania dalas Where a fost ucis un președinte Kennedy pierdu o mare sumă de $ chinezi în asia-de-vest estică atunci făt frumos (către culegătorii de perle culegeți frumos cu f mare S,F, din lacrimă coborî din copac și urcă într-o super daciaford de calibru 3 virgulă paișpe și alergă să se bată cu Zmeii paraleii dar făt frumos tăie capul de sus capul de jos etcetera ale zmeilor dar uită să le taie și coada atâta io trebuit lupului care deschise ușa și mâncă în grabă cei doi iezi cu pâine și usturoi iar ca felul trei răbdări prăjite în ulei de amestec că de floare nu se găsește ia de floare ia prăjite ia de floare ia prăjite alergă până la alimentara din colț dar îi ieși în cale viteazul decebal cu ostașii săi rupse eticheta la o sticlă de țuică americano-americană și citi pe un afiș

remaiem ciorapi pentru femei de naylon sau naideloc pentru că nu există bordele și atunci soarele și onanismul întărește organismul faci la baba meandrele la țigănci sau cotoronți de aceea gavrilescu când se scormoni prin buzunare să plătească biletul de tramvai vai constată că s-a scumpit de trei ori în numai câteva ore cum e cu putință cum e cu putință exclamă prea măritul sultan aladin unde e aladin aici sunt împielițate iar la un semn deschisei calea și sapropie agale un bătrân a cărui coaie atârnau vreo cinci ocale tu ești mircea dampătate iami căcătul de la spate eu laș măriata dar nu pot de gura ta de aici se observă modestia și curajul domnitorul roman care ar vrea să ia co-cotul acestuia dar este împiedecat de turcicu o funie, groasă dar abu hassan învățase multe din asta și întro zi veni la el chiar sultanul harun al rachid brună dimineața soare haiku minen lumea mare unde este sora ta este în ogradă taie un om ce? taie un om lemne și îl supraveghează uraa uraa trăiască gâștele coanei pipa

Ura trăiască pipa coaneipipa trăiască de trei ori: trăiască trăiască (gata acum poasă moară ca trăit de trei ori) se opri făt frumos din lacrimă și din toate puterile sale șil bägă pe Zmeu în pământ până la deget și atunci greuceanu luă buzduganul din cui șil puse într-un diplomat cu mare diplomație dar veni rândul și lui prâslea care păzi cu strășnicie merele conform indicațiilor prețioase și politicii înțelepte a organizației numai că între timp se puse o ploaie de ziceai doamne ce e aia? e ploaie ți se răspundea plouă nu vezi? Ga fait rien zise sofhie mugrier specializată în dragoste cu furculița și tontu porni în căutarea și de alți proști și găsi unu care băga soarele cu banița în casă.

foaie verde laba gâștii
mor de foame tractoriștii

Hai să mai cânt odată mai tare ca să vi se scoale o să se scoale din morți ca Isus Cristos care a înviat din morți iar eu am murit în vii e vorba desigur de viile din drăgășani pe care nu le-am văzut în viața mea mi sa sculat cândva o idee tare ca piatra iute ca săgeata câte cuie sunt pe casă atâți galbeni saveți pe masă câte frunze în frunzar atâți bani în călindar săpunar măturar ura uraa domnește peste tot într-o zi făt frumos la răpus pe zmeu cu palosul la băgat în pământ până la șolduri aici fac și paranteză și pe mine or să mă bagi în pământ mizeriile intelectu ale cemi dau apoi la băgat și mai adânc până la genunchi apoi la băgat adânc detot până la gleznă în pământ că îl băga cu capul în jos și picioarele în sus și

ea retezat tălpile picioarelor ca să nimerească și călcâiul lui ahile deși de fapt era călcâiul zmeului sau cumva zmeul îi furase lui ahile călcâiul?

Dumne-zeul știe cert e că troia a fost cam spartă de zmeu Adrian actor roman de origine americană dracu tună.

dracu ține post două zile pe săptămână, una pe marte și alta pe venus dacu pe venus auzi vorbă mai dobitocească nu ie! pe zeița venus veche de când grecimea cu sânii goi nu iar fi rușine ce exemplu de puritate dă ea tinerelor fete rămase unele bătrâne altele borțoase? oase colțoase cine poate oase roade cine nu mănâncă carne arme dracula a cumpărat 732 de arme care au costat fiecare 732 lei și 15 tigri, câte pantere fac 819 de arme? și uiteașa au luptat strămunii noștri eroic cu dare de mână și au ajuns cel mai popor dintre popoare ei șau dat viața și cămașa de pe ei ca noi astăzi să trăim și să *navem* de toate.

mihai mihai
călare pe șapte cai
și strigă stan buluvai.

Ă ă Î î Â â Ş ş Ţ ţ
- caractere româneşti-

de Florentin SMARANDACHE, mare mahăr în Arizona

Istoria se repetă Istoria nu se repetă
CĂLĂTORI CU GÂNDUL
Istoria tra la la, şi tra la la de Eleonora
Într'o zi de dimineaţă
Geonea a plecat la piaţă
garagaţă, garagaţă
Poiezie de doi lei
Pentru Doamna Dumneaei
Ăsta'i un test de scriere
cu caractere româneşti pe terminale englezeşti

Dărăbunţă dă ră ba
Dă-ră-bun-ţă bla bla ba

Ţi'a plăcut istoria
eleonora nu'i aşa?
Am creat 10 fişiere MACRO în WordPerfect 5.1 numerotate de la 1.wpm, 2.wpm,.....la 9.wpm, o.wpm respectiv pentru Ă, ă, ...Ţ, ţ (ca în titlu ordinea).

Acum apăs pe claviatura computerului doar 3 clape (butonul „Do" pentru a invoca macro-urile; apoi o cifră de la 1, 2,.... la 9, 0 în funcţie de litera specifică românească pe care o doresc să ţi'o prezint mătăluţă; pe urmă butonul „RETURN"-- that's it!) în loc de 7-8 clape cum făceam înainte utilizând composite characters, dar n'am reuşit sa găsesc un procedeu numai cu 2 clape de apăsat, care posibil să existe, dar nu mă duce mintea şi nici nu vreau să mai cheltui nişte crăiţari cu alt software!!

Am scris pe o bandă de hârtie caracterele noastre, diferite de cele americane din alfabetul latin (cu sedile, cu căciuli, cu accente circumflexe), și le'am lipit pe tastatura PC-ului meu. Să vezi pe dracu ce'o să mai scriu acum de dragul display-ului (însă din păcate pe ecran nu pot deslușI pe „Ă" de „A", „ă" de „a", și pe „Ș" de „S", „ș" de „s", „Ț" de „T", „ț" de „t"!): cu font-i deosebiți, tipărind pe laser printer ...zici că e scos din cea mai modernă tipografie!

Ca să mă dau CURCAN...

[Scrisoare paradoxă expediată istoricului literar neparadoxist (încă) Ion Rotaru]

VOI ÎNCEPE SĂ SCRIU UN ROMAN DE MARIAN BARBU...

(proză scurtă plagiată)

Nu sunt oare cuvintele, ordinea lor în propoziție, într-un enunț, vorbirea esențială care se conjugă în chip înțelept și dau literatura?! Cuvintele sunt vocea noastră, mărturia, depoziția pentru eternitate. Afirm toate acestea fiindcă văd cuvintele care fug separat în jurul câte unei idei sau al unui personaj purificându-se, ori contaminându-se pentru a le exprima limpede și decis.

...dar, oare, este firesc ca prozatorul să facă apologia cuvintelor sau numai a lor? Pentru el, da, cuvintele sunt viață, așa cum pentru un meseriaș, strungul, freza, plugul, calculatorul reprezintă canalul, instrumentul sau tunelul prin care viața lui se transformă în bucurie.

În această ordine de idei, am alcătuit pentru mine, tabel cu onomastica personajelor, indicând și profesiunea lor. Las cititorilor posibilitatea de a accepta sau respinge pe vreunul, ori a-l înlocui atunci când nu-i convine. Mă gândesc chiar să-i orientez preferințele la o nouă ediție, alcătuindu-i un alt indice de nume. Atașat la sfârșitul romanului, indicele va determina o fixare, o precizare pentru personajul preferat. Așa nu voi mai avea nici o îndoială că scriitorul poate fraterniza în cele mai mici amănunte cu cel care-l citește.

TEMĂ PENTRU ACASĂ
(proză scurtă rezumat)

Lectorul acestui volum este rugat să-și exerseze condeiul creând o nuvelă (gen Kafka) numită „Cursă cu obstacole", dar în stil paradoxist:

- o cursă care nu merge nicăieri (deși merge), în care pasagerii stau greu

-conductorul este mascat (?)

-fiecare pasager coboară unde vrea conductorul: în final sunt coborâți toți, însă autobuzul se duce mai departe (gol)

[CURSA=destinul]

- unora nu le convine cum merge cursa, și forțează să urce în alta, dar pe cealaltă o găsesc mai aglomerată

-pasagerii stau la rând în stații, dar conductorul alege pe sprânceană

- există și vestitele <curse albastre>, despre care se tot vorbește, se bârfește; <cursele cenușii> le fac loc cu pompă, și chiar apleacă din caroserie puțin în semn de salut!

- cursa îi poartă pe unde se nimerește, iar celor care nu le place traseul așteaptă până la prima <stație generală> (= unde nu mai este nevoie de aprobarea conductorului pentru coborâre), dar acestea sunt atât de rare încât mulți chiar să mai spere!

- tot ce spune conductorul este sfânt, iar de greșește cumva casierii săi demostrează imediat că așa-i bine (pentru că dacă totul ar fi drept, s-ar ajunge la o monotonie ștearsă)

-pasagerii nu pot vorbi decât între ei, și cu rezerve; cât despre conductor, aceștia nu pot să-l vadă, dar îi simt prezența mereu.

SUBIECT DE NUVELĂ

Un **ucigaș** plătit, nesațiat de sânge, își așteaptă **victima** în zadar. La sfârșit, negăsind nici o ființă umană prin preajmă, și crud din cale-afară, se omoară pe sine însuși pentru a-și satisface pofta de sânge.

Titlul nuvelei va fi „Ucigașul victimă".

GREUCEANU [partea întâi]
(proză scurtă rebusistică)

Mare surpriză!

Ca să intre în Palatul Fermecat, Greuceanu a fost pus de corpul de gardă să dezlege un careu de rebus(pe vremea când nu se înfiinţaseră cuvintele încrucişate!). Din porunca zeilor.

Ar fi preferat, bietul Greuceanu, să se dezlege în săbii ori buzdugane. Dar nu în vorbe goale!

Grila era desenată pe mozaicul peretelui exterior, ca un blazon.

-Primeşti învoiala? îl iscodi şeful gărzii, să te iei la trântă spirituală cu definiţiile din acest careu de rebus. Însă, la început, să-i afli „cheia", fiindcă-i o surpriză.

-Ce careu? Ce rebus? se nedumeri năzdrăvanul.

-„Spuneţi odată!"

-V-am spus. Dar lămuriţi-mă: unde e, cum se cheamă...

-„Spuneţi odată!", repetară în cor soldaţii din corpul de gardă, şi-i vârâră sub nas grila de pe mozaic, care *nu se potrivea cu definiţiile*:

Spuneţi odată!

-surpriză-

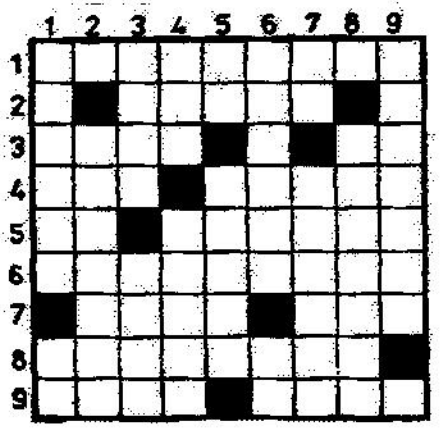

Orizontal: 1) Folosește peria. 2)Calciu -Epocă. 3)Una-Saschiu(pop) 4)Sârmă subțire. 5)Tulpină de sisal!-Veste! 6) Nai rupt!-Ațe 7)Odă! -Întocmai. 8)În tocă!-Gust peliniu. 9)Nu iubește binele.
Vertical: 1)Fierbinte-Icră 2)Tulpină de grâu -Ori e luat greșit! 3)Doare! -Sete! -Carbon. 4) Noroi. 5)Iadă-Abis! -Unt! 6)Maree! (pl!)-Alfa și omega. 7)Trei la pătrat!-În hamac! 8)Oana! -Rasă ...în oglindă! 9)O anumită persoană.
Dicționar: SASC,ISNA,OSU,ISOR,STS, EES,SAO.

Greuceanu se uita la punctele negre și coloanele verticale, orizontale... ca la felul șapte!

Vitejia lui fizică nu mai făcea doi bani.

În cele din urmă, neînfricatul bărbat reuși, ce-i drept cu mare efort, să *nu* dezlege cuvintele încrucișate.

GREUCEANU [partea a doua]
(proză scurtă matematică)

Următoarea probă a fost din științele excte. Greuceanu trebuia, cât ai clipi din ochi, să rezolve 2 probleme deschise (adică nerezolvate) de matematică: despre implicațiile funcției smarandache în domeniul relațiilor de la curtea împărătească.

-Știu ce înseamnă „funcție", cugetă încercatul luptător. Dar ce înseamnă „smarandache"??

Și-atunci, Dr. C. Dumitrescu și Dr. V. Seleacu, personaje reale în povestea de față, de la Universitatea din Craiova, îi transmiseră prin telespaker definiția exactă:

$S(n)$ este cel mai mic întreg astfel încât $S(n)$! se divide la n .

Iar șeful gărzii îl bubui pe Greuceanu cu simboluri complicate și

semne algebrice scrise, pentru el parcă, în hieroglife egiptene!

a) Știind că $e^x = \sum_{n=0}^{\infty} x^n / n!$ să se calculeze:

$$\sum_{n=1}^{\infty} x^{S(n)} / n! \quad \text{și} \quad \sum_{n=1}^{\infty} x^n / S(n)!$$

și eventual câteva din prorpietățile acestor sume.

b) Să se găsească o extindere pe mulțimea numerelor reale a funcției S, determinându-se astfel o primitivă a acesteia:

$$I(x) = \int S(x)dx$$

Cercetări cărora nici dracu n-a putut să le dea de capăt, și nici vreun alt matematician al lumii.

-Ți-a înnodat urechile! râdeau soldații.

Fiind foarte deștept, și acționând cu o tenacitate extraordinară, manifestând și-o abilitate ieșită din comun, neînvinsul nostru luptător se recunoscu învins.

Nu se-atinse de probleme, ca apa de penele gâștii!

(Zeii nici ei nu cunoșteau soluțiile, dar sperau în secret că iscusitul Greuceanu, cu buzduganul lui de cap, le va găsi în locul lor.)

GREUCEANU [partea a N-a, pentru N= 3,4,5,6,7,8,9,...∞,]

(proză scurtă chineză, bengaleză, chimică, fizică, marțiană, astrologică, metagalactică,...∞,)

Ca-n orice basm, Greceanu a fost supus la cele mai năstrușnice cazne de pe lumea aceasta! (...și cealaltă)

3-4) I s-au pus întrebări în chineză despre Conficius, Lao Tsi, și Mao Tse Dun (pe timpul când Mao nu se născuse)), la care voinicul trebuia să răspundă în limba bengaleză.

5) Pe urmă: formule chimice. Să le învețe pe de rost și cât mai ilogic posibil:

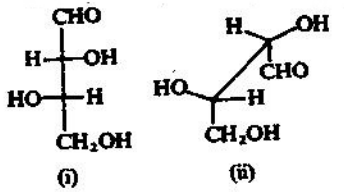

Bineînțeles că Greuceanu, care avea o bună ținere de minte, n-a fost în stare să le memoreze.

6- ∞) Ș.a.m.d.(în fizică, marțiană, astrologică, metagalactică....).

Însă Greuceanu, amețit la tâmple, n-a știut să răspundă la nici una dintre chestiunile formulate de membrii corpului de gardă (enigme ale zeilor).

Fiincă eroul nostru curajos a atins rara performanță de a fi fost complectamente afon în toate domeniile, dând prin urmare dovadă de o înaltă incompetență, șeful gărzii *i-a permis* să intre în râvnitul Palat Fermecat.

-Atâta efort pentru nimic! a exclamat Greuceanu, deoarece curtea palatului era goală, iar fata împăratului fugise cu un lăcătuș mecanic de la Termocentrala Işalnița. Încât Greuceanu n-a mai putut face o nuntă mare ca-n povești, care să dureze trei zile și trei nopți, iar vinul și îmbucăturile să curgă din belșug.

O ZI DIN VIAȚA UNUI INS ANODIN
(proză scurtă aleatorie)

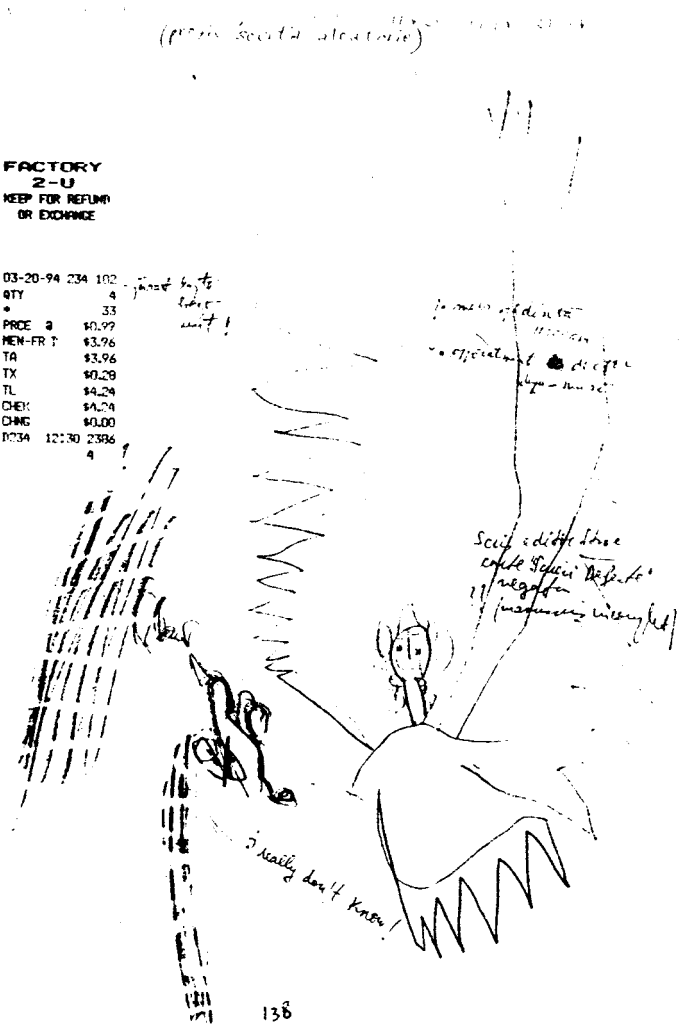

GÂNDURI ASCUNSE
(proză foarte scurtă)

SECRETUL COMORII DIN INSULĂ
(cea mai scurtă proză din lume)

DRACULA OMAGIAT DE "BEATLES"
(proză istorică britanică)

Date Biografice:
Dracula s-a născut în Transilvania, chiar dacă nu s-a născut în Transilvania – (pentru că așa vor unii)!
Dracula a fost un vampir, chiar dacă nu a fost un vampir – (pentru că așa vor unii)!

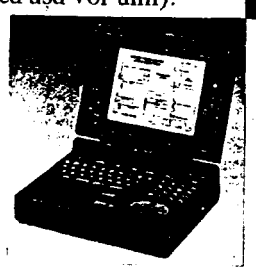

DRACULA ȘI COMPUTERUL
(proză științifico-fantastică americană)

MECANIZAREA AGRICULTURII
(proză scurtă grafică)

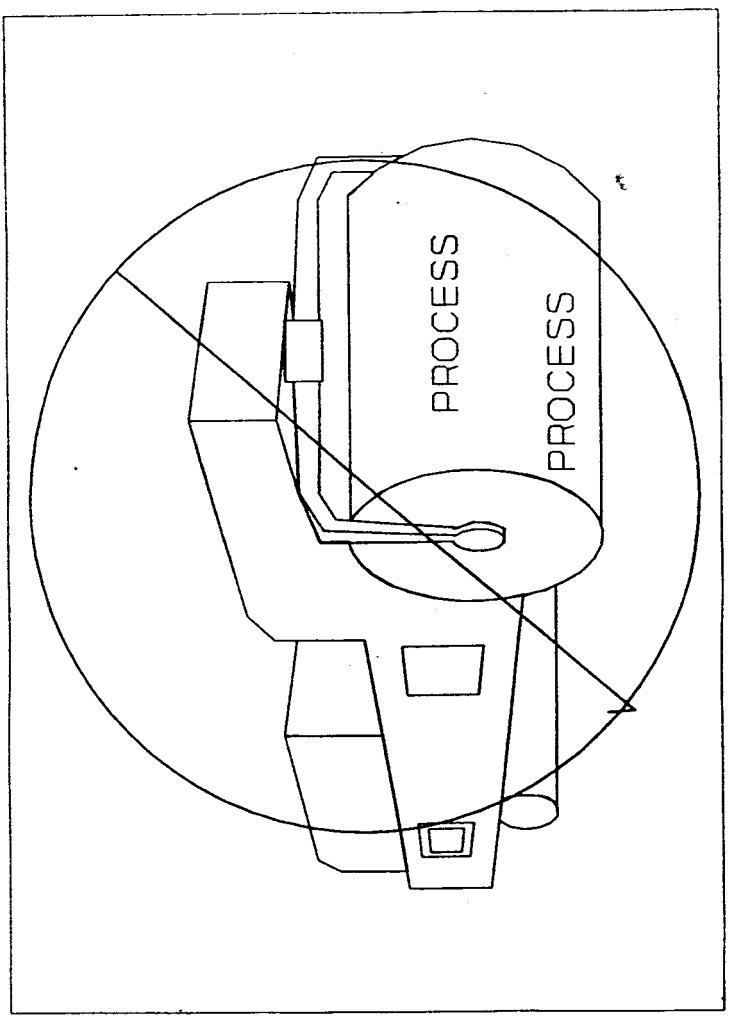

MECANIZAREA AGRICULTURII (proză scurtă grafică)

CITITORUL DEVINE SCRIITOR
(proză scurtă de viitor)

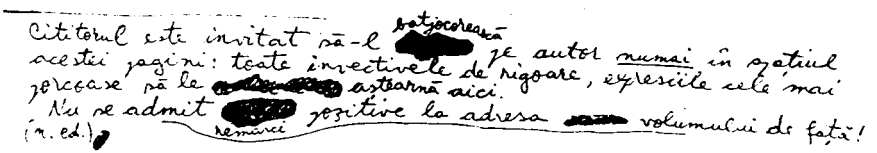
Cititorul este invitat să-l batjocorească
acestei pagini: toate invectivele de rigoare, expresiile cele mai
porcoase să le aștearnă aici.
Nu se admit remarci pozitive la adresa volumului de față!
(n.ed.)

Cititorul este invitat să-l batjocorească pe autor **numai** în spațiul acestei pagini: toate invectivele de rigoare, expresiile cele mai porcoase să le aștearnă aici.

Nu se admit remarci pozitive la adresa volumului de față! (n.ed.)

THE MOST PARADOXIST MAN OF THE WORLD

(proză scurtă biografică de Charles T. Le student la Glendale Community College)

de Florentin Smarandache

FLORENTIN SMARANDACHE (1954-1994
a Romanian mathematician and....
poet, exiled in USA, used his
talents in wrong directions:
poetical skills in mathematics,
and
mathematical skills in poetry!
Thus, he published in mathematics:
a collection of „Only problems, not solutions!"
(he didn't want to try to solve any of them!);
while a function in the number theory,
related to an i-n-f-i-n-i-t-y of unsolved problems
(because he liked that nobody be able to solve
all of his open questions for ever!),
has been called <the Smarandache Function>.
And in literature:
a book of poems called *„NonPoems"*,
and another one *"The Sense of the NonSense"*,
moreover a novel called "NonNovel"--
setting up being the leader of
a mathematical (but very contradictory!)
movement in the literature:
the PARADOXISM!!

ISBN 973 - 9251 - 58 - 7